

رابطه قانونی میان دولت و اتاق‌های بازرگانی؛

نحوه نظارت و روش‌های حمایتی

معاونت بررسی‌های اقتصادی

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران

معاونت بررسی‌های اقتصادی

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران

رابطه قانونی میان دولت و اتاق‌های بازرگانی؛ نحوه نظارت و روش‌های حمایتی

از طریق پست الکترونیکی زیر می‌توانید پیشنهادها و نظرات اصلاحی خود را به واحد مربوطه منعکس کنید:

Economic_research@tccim.ir

بهمن ۱۴۰۳

مواضع این گزارش، الزاماً مواضع اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران نیست.
استفاده از مطالب این گزارش با ذکر منبع بلامانع است.

فهرست

۷	خلاصه مدیریتی
۹	مقدمه
۱۰	۱ نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی
۱۱	۲ شیوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت
۱۲	۳ تفویض اختیارات دولت به اتاق‌های بازرگانی
۱۳	۴ مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی
۱۵	۵ کشورهای منتخب
۲۳	۵-۱ چین
۱۶	۵-۲ آلمان
۲۱	۵-۳ ژاپن
۱۸	۵-۴ ایالات متحده
۲۶	۵-۵ هند
۲۸	۵-۶ بریتانیا
۳۱	۵-۷ فرانسه
۳۴	۵-۸ کانادا
۳۶	۵-۹ کره جنوبی
۳۸	۵-۱۰ استرالیا
۴۰	۵-۱۱ کلمبیا
۴۲	۵-۱۲ مکزیک
۴۴	۵-۱۳ روسیه
۴۶	۵-۱۴ سوئد
۴۹	۵-۱۵ ترکیه

٥٠	..... ٥-١٦ عمان
٥٢	..... ٥-١٧ قطر
٥٤	..... ٥-١٨ عربستان سعودی
٥٧	..... ٥-١٩ امارات متحده عربی
٦٠	..... ٥-٢٠ اتحادیه اروپا
٦٣	..... ٦ جمع بندی و مقایسه
٧٢	..... ٧ منابع

خلاصه مدیریتی

اتاق‌های بازرگانی نقش حیاتی در اقتصاد جهان ایفا می‌کنند و به‌عنوان واسطه‌ای میان بخش خصوصی و دولت، در توسعه اقتصادی، اصلاح سیاست‌ها و بهبود محیط کسب‌وکار فعالیت دارند. این نهادها محرکی برای نوآوری، گسترش تجارت و یکپارچگی منطقه‌ای هستند و چارچوب‌های قانونی و اقتصادی کشورهای مختلف را منعکس می‌کنند. این گزارش تحلیل جامعی از نحوه تعامل اتاق‌های بازرگانی با دولت ارائه می‌دهد.

در این گزارش، ۲۰ کشور/منطقه مورد بررسی قرار گرفته‌اند که شامل اقتصادهای بزرگ نظیر آلمان، ایالات متحده، چین و ژاپن، و همچنین بازیگران منطقه‌ای و نوظهور مانند عربستان سعودی، امارات متحده عربی و ترکیه می‌شود. محورهای کلیدی این تحلیل عبارتند از:

۱. **نظارت قانونی و مقررات:** نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی در کشورهای مختلف به‌منظور حفظ شفافیت و انطباق این نهادها با قوانین و مقررات اقتصادی طراحی شده است. این نظارت اطمینان می‌دهد که اتاق‌ها به‌عنوان واسطه‌های قانونی میان بخش خصوصی و دولت، ضمن پیروی از سیاست‌های اقتصادی و تجاری، با شناسایی انحرافات قانونی، به بهبود فضای کسب و کار کمک می‌کنند. همچنین، این نظارت به‌دنبال پیشگیری از هرگونه فساد و ایجاد تضاد منافع است. در بسیاری از کشورها، اتاق‌ها موظف به ارائه گزارش‌های سالانه و شفافیت مالی هستند. به‌عنوان مثال، در آلمان، اتاق‌ها موظف به ارائه گزارش‌های مالی سالانه برای تضمین شفافیت هستند و یا در انگلستان، دولت اتاق‌ها را ملزم می‌سازد تا به مقررات مربوط به تجارت و رقابت در بازار پایبند باشند. این شیوه‌های نظارتی تضمین می‌کند که اتاق‌ها در عملکرد خود مسئولیت‌پذیر و شفاف هستند.

۲. **پاسخگویی به دولت‌ها:** اتاق‌های بازرگانی در بسیاری از کشورها باید به‌طور منظم به دولت‌ها گزارش دهند تا از انطباق فعالیت‌هایشان با سیاست‌های تجاری و اقتصادی کشور اطمینان حاصل شود. به‌عنوان مثال، در فرانسه، اتاق‌ها به استانداردهای دقیق گزارش‌دهی پایبندند و گزارش‌های سالانه‌ای را به مقامات ذی‌ربط ارائه می‌دهند که به‌طور مستقل مورد بررسی قرار می‌گیرد تا از تطابق فعالیت‌هایشان با قوانین ملی اطمینان حاصل شود. این اقدامات باعث تقویت شفافیت و پیشگیری از تضاد منافع می‌شود و سطح اعتماد دولت‌ها و کسب‌وکارها را به این نهادها بالا می‌برد.

۳. **تفویض اختیارات به اتاق‌های بازرگانی:** دولت و نهادهای منطقه‌ای مشوق‌های مختلفی را به اتاق‌های بازرگانی ارائه می‌دهند تا نقش آن‌ها در توسعه اقتصادی را تقویت نمایند. به‌عنوان مثال، در سوئیس، اتاق‌های بازرگانی مسئول صدور گواهی‌نامه‌های مبدأ صادرات هستند. در ایتالیا، اتاق‌ها برنامه‌های آموزشی و توسعه نیروی کار را مدیریت می‌کنند. با واگذاری این مسئولیت‌ها به اتاق‌ها، دولت‌ها می‌توانند فرآیندها را ساده‌تر کنند و از این طریق به کسب‌وکارها کمک نمایند تا مؤثرتر عمل کنند و نقش اتاق‌ها در حمایت از اقتصاد تقویت شود.

۴. **مشوق‌های دولتی:** دولت‌ها به‌منظور تقویت نقش اتاق‌های بازرگانی در رشد اقتصادی و نوآوری، مشوق‌هایی را در اختیار آن‌ها قرار می‌دهند. این مشوق‌ها معمولاً شامل حمایت‌های مالی، معافیت‌های مالیاتی یا برنامه‌های آموزشی و حمایتی است. انتظار می‌رود این مشوق‌ها به‌طور عادلانه و مؤثر به اتاق‌های بازرگانی اختصاص یابد و در مسیر

تقویت اقتصاد ملی و کمک به کسب و کارها به ویژه کسب و کارهای کوچک و متوسط موثر واقع شود. به عنوان مثال، در اسپانیا، اتاق‌ها از حمایت‌های مالی برای پروژه‌های توسعه منطقه‌ای که هدف آن تقویت کسب و کارهای کوچک و متوسط است، برخوردار می‌شوند. در لهستان، دولت به اتاق‌ها بودجه‌هایی برای پروژه‌های نوآوری و حمایت از تحول دیجیتال کسب و کارها تخصیص می‌دهد. این مشوق‌ها باعث می‌شوند که اتاق‌ها قادر به ترویج نوآوری، حمایت از کسب و کارهای کوچک و متوسط و مشارکت در اهداف اقتصادی گسترده‌تر شوند.

این گزارش بر اهمیت و نقش کلیدی اتاق‌های بازرگانی به عنوان واسطه‌های استراتژیک میان بخش خصوصی و دولت‌ها تأکید دارد. اتاق‌ها نه تنها در فرآیندهای مشاوره‌ای بلکه به عنوان بازیگران اصلی در فرایند سیاست‌گذاری شناخته می‌شوند. تحلیل ارائه شده نشان‌دهنده تفاوت‌های موجود در نحوه توانمندسازی و نظارت بر اتاق‌های بازرگانی در کشورهای مختلف است و به سیاست‌گذاران در زمینه شناسایی شیوه‌های صحیح نحوه تعامل دولت و اتاق‌های بازرگانی کمک می‌نماید.

اتاق‌های بازرگانی نقش حیاتی در اقتصادهای مدرن ایفا می‌کنند. آن‌ها به‌عنوان پلی میان دولت‌ها و کسب‌وکارها عمل می‌کنند و فضایی را ایجاد می‌کنند که در آن منافع بخش خصوصی و سیاست‌های بخش عمومی به هم می‌رسند. این سازمان‌ها از کسب‌وکارها حمایت می‌کنند، نوآوری را تقویت می‌کنند و به رشد اقتصادی کمک می‌کنند، درحالی‌که با چالش‌های خاص کشورهای مختلف نیز دست‌وپنجه نرم می‌کنند. اثربخشی اتاق‌های بازرگانی عمدتاً به چارچوب‌های قانونی، رابطه آن‌ها با دولت‌ها و زمینه‌های اجتماعی و اقتصادی آن‌ها بستگی دارد.

این گزارش به بررسی عملکرد اتاق‌های بازرگانی در ۲۰ کشور می‌پردازد و طیف گسترده‌ای از مدل‌ها را از بزرگ‌ترین اقتصادهای جهان، مانند آلمان، ایالات متحده، چین و ژاپن، تا بازارهای در حال رشد خاورمیانه، آفریقا و آمریکای لاتین مطالعه می‌کند. با بررسی این سیستم‌های متنوع، هدف این است که نحوه عملکرد اتاق‌های بازرگانی تحت نظارت دولت‌های مختلف، پاسخگویی آن‌ها به الزامات دولتی و بهره‌مندی از مشوق‌ها را درک کنیم.

نقش اتاق‌های بازرگانی بسیار پویاتر از صرفاً دفاع از منافع کسب‌وکارها است. آن‌ها به‌عنوان مراکزی برای همکاری، رفع چالش‌های اقتصادی و کمک به کسب‌وکارها در پیمایش مقررات عمل می‌کنند. در برخی کشورها، اتاق‌ها تحت نظارت دقیق دولتی کار می‌کنند تا شفافیت و تطابق با سیاست‌های ملی تضمین شود. در برخی دیگر، آن‌ها با استقلال قابل توجهی فعالیت می‌کنند و به قوانین عملی داوطلبانه و خودتنظیمی متکی هستند.

روابط دولت‌ها و اتاق‌های بازرگانی آنان در کشورهای مختلف متفاوت است. هدف این گزارش بررسی رابطه چندجانبه بین دولت‌ها و اتاق‌های بازرگانی از چهار منظر کلیدی است: نظارت قانونی، سازوکارهای پاسخگویی، اختیارات واگذار شده و مشوق‌های دولتی. با تحلیل این جنبه‌ها، این گزارش قصد دارد بهترین شیوه‌هایی را شناسایی کند که می‌توانند اتاق‌های بازرگانی را تقویت نماید. از طریق این بررسی، می‌توانیم نقش اتاق‌ها را در پیشبرد نوآوری، توسعه اقتصادی و کاهش شکاف بین منافع عمومی و خصوصی بهتر درک کنیم.

این مطالعه جامع امیدوار است که به سیاست‌گذاران، رهبران کسب‌وکار و پژوهشگران کمک کند تا تأثیر و اثربخشی اتاق‌های بازرگانی را در دنیای به‌هم‌پیوسته امروز ارتقا دهند.

۱. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی

اتاق‌های بازرگانی نقش مهمی به‌عنوان واسطه بین بخش خصوصی و دولت ایفا می‌کنند. این نهادها با تقویت رشد اقتصادی، حمایت از منافع تجاری و مشارکت در تدوین سیاست‌ها، به توسعه محیط کسب‌وکار کمک می‌کنند. آن‌ها به‌عنوان صدای جمعی صنایع، زمینه همکاری میان بخش‌ها را فراهم کرده و در شکل‌گیری سیاست‌های عمومی مؤثر هستند. با این حال، اثربخشی آن‌ها به شدت به سطح و نوع نظارتی که از سوی دولت بر آن‌ها اعمال می‌شود بستگی دارد؛ نظارتی که می‌تواند توانمندساز یا محدودکننده باشد.

نظارت دولت بر اتاق‌های بازرگانی عمده‌تاً برای تضمین شفافیت، پاسخگویی و هماهنگی با اولویت‌های اقتصادی ملی طراحی شده است. با این حال، میزان این نظارت در کشورهای مختلف بسیار متنوع است و توسط ایدئولوژی‌های سیاسی، نظام‌های اقتصادی و زمینه‌های تاریخی شکل می‌گیرد. به‌عنوان مثال، در کشورهایی مانند آلمان که اتاق‌ها تحت قوانین عمومی فعالیت می‌کنند، مسئولیت‌های شبه‌دولتی به آن‌ها سپرده شده و نظارت شدیدی برای اطمینان از خدمت به منافع عمومی اعمال می‌شود. در مقابل، در کشورهایی مانند ایالات متحده، اتاق‌های بازرگانی عمده‌تاً به‌عنوان نهادهای خصوصی فعالیت می‌کنند و از استقلال زیادی برخوردارند، با نظارت اندک از سوی دولت. این مدل‌های متضاد نشان‌دهنده تعادل حساس میان تنظیم مقررات و خودمختاری است.

در حالی که نظارت به‌منظور جلوگیری از سوءاستفاده از قدرت و تقویت پاسخگویی ضروری است، نظارت بیش از حد می‌تواند عملکرد اصلی اتاق‌ها را مختل کند. کنترل بیش‌ازحد ممکن است توانایی این نهادها در حمایت از کسب‌وکارها، پاسخ به نیازهای متغیر بازار و تقویت نوآوری را محدود کند. برای مثال، اتاق‌هایی که تحت فشار بوروکراسی بیش‌ازحد قرار دارند، ممکن است در ارائه خدمات به‌موقع یا ایفای نقش مؤثر در مشارکت عمومی-خصوصی ناکام باشند. به همین ترتیب، کنترل شدید دولتی بر برنامه‌های آن‌ها می‌تواند استقلال آن‌ها را تضعیف کرده و آن‌ها را به بازوهای اجرایی دولت تبدیل کند، نه نمایندگان واقعی صنایع.

از سوی دیگر، نبود نظارت کافی می‌تواند منجر به مشکلاتی همچون سوءمدیریت، تبعیض یا عدم نمایندگی عادلانه منافع متنوع کسب‌وکارها شود. چالش اصلی در ایجاد تعادلی مناسب است؛ چارچوبی که در آن اتاق‌ها بتوانند به‌طور مستقل عمل کنند و درعین حال شفافیت و هماهنگی با اهداف سیاست عمومی حفظ شود.

نظارت کارآمد باید به اتاق‌های بازرگانی امکان دهد تا نقش خود را ایفا کنند، بدون آنکه استقلال آن‌ها به خطر بیفتد. دولت‌ها می‌توانند با اتخاذ رویکردهای مشارکتی، مانند سازوکارهای مشورتی که اتاق‌ها را در بحث‌های سیاست‌گذاری درگیر می‌کند، به این هدف دست یابند، به‌جای آنکه دستورالعمل‌های سختگیرانه اعمال کنند. چنین مدل‌هایی اجازه می‌دهد تا اتاق‌ها به‌عنوان نهادهایی پویا، نوآور و پاسخگو عمل کنند که به‌طور معناداری به توسعه اقتصادی کمک می‌کنند و درعین حال به نفع عموم پاسخگو هستند.

به این ترتیب، تعامل میان نظارت دولتی و خودمختاری اتاق‌های بازرگانی نقشی کلیدی در تعیین اثربخشی این نهادها دارد. تعادل بهینه، به اتاق‌ها این امکان را می‌دهد که به‌عنوان حامیان بخش خصوصی و تسهیل‌کنندگان اهداف اقتصادی ملی عمل کنند و در یک اقتصاد جهانی در حال تغییر، مرتبط و مؤثر باقی بمانند.

۲. شیوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

نظارت دولت بر اتاق‌های بازرگانی عمدتاً برای تضمین شفافیت، پاسخگویی و هماهنگی با اولویت‌های اقتصادی ملی طراحی شده است. با این حال، میزان این نظارت در کشورهای مختلف بسیار متنوع است و توسط ایدئولوژی‌های سیاسی، نظام‌های اقتصادی و زمینه‌های تاریخی شکل می‌گیرد.

پاسخگویی به دولت در کشورهای مختلف، منعکس‌کننده‌ی ساختارهای قانونی، فرهنگی و اقتصادی هر کشور است. این تنوع به ما این امکان را می‌دهد تا الگوهای گوناگون تعامل میان دولت و اتاق‌ها را بررسی کرده و نقاط قوت و ضعف هر سیستم را تحلیل کنیم.

به‌عنوان مثال، در آلمان، اتاق‌های بازرگانی تحت نظارت قوانین عمومی عمل می‌کنند و به‌طور مداوم باید گزارش‌هایی دقیق از فعالیت‌های خود ارائه دهند. این گزارش‌ها شامل اطلاعات مالی، عملکردی و نحوه انطباق با اهداف اقتصادی ملی است. در این کشور، دولت نقش یک ناظر فعال را ایفا می‌کند و از طریق مکانیزم‌هایی نظیر ارزیابی‌های منظم، تضمین می‌کند که اتاق‌ها مطابق با قوانین و منافع عمومی عمل می‌کنند. این تعامل، که در چارچوب قوانین مانند "قانون اتاق‌های صنعت و تجارت" انجام می‌شود، نمونه‌ای از یک مدل نظارتی سخت‌گیرانه است که توانسته عملکرد اتاق‌ها را بهبود بخشد.

در مقابل، در ایالات متحده، اتاق‌های بازرگانی عمدتاً به‌صورت نهادهای خصوصی و داوطلبانه فعالیت می‌کنند. پاسخگویی آن‌ها به دولت از طریق همکاری‌های محدودتر و معمولاً بر پایه‌ی قوانین محلی یا ایالتی تنظیم می‌شود. به‌عنوان مثال، اتاق‌های بازرگانی در سطح ایالتی و ملی، از طریق ارائه گزارش‌های مالی به اعضا و برخی آژانس‌های دولتی، شفافیت عملکرد خود را حفظ می‌کنند. این مدل، با وجود آزادی عملی که به اتاق‌ها می‌دهد، گاهی اوقات به مشکلاتی مانند نبود هماهنگی میان اهداف دولت و اتاق‌ها منجر می‌شود.

در ژاپن، نقش اتاق‌های بازرگانی به‌عنوان بخشی از ساختار اقتصادی ملی، بسیار قابل توجه است. اتاق‌ها علاوه بر ارائه خدمات به اعضا، به‌صورت مستقیم در تدوین سیاست‌های اقتصادی با دولت همکاری می‌کنند. برای مثال، "اتاق بازرگانی توکیو" به‌طور منظم نشست‌هایی با مقامات دولتی برگزار می‌کند و دیدگاه‌های بخش خصوصی را در تدوین سیاست‌ها ارائه می‌دهد. این مشارکت مستقیم، نمونه‌ای از تعادل میان استقلال اتاق‌ها و پاسخگویی آن‌ها به دولت است.

در چین، اتاق‌های بازرگانی تحت نظارت مستقیم دولت فعالیت می‌کنند و بسیاری از آن‌ها به‌عنوان ابزارهایی برای اجرای سیاست‌های دولتی طراحی شده‌اند. به‌عنوان مثال، اتاق‌های بازرگانی محلی ملزم به ارائه گزارش‌هایی درباره وضعیت صنایع و شرکت‌ها به دولت هستند. این مدل نظارتی، گرچه ممکن است استقلال اتاق‌ها را محدود کند، اما توانسته است هماهنگی بیشتری میان بخش خصوصی و سیاست‌های ملی ایجاد کند.

در خاورمیانه، کشورهایمانند امارات متحده عربی و عربستان سعودی، مدل‌های متفاوتی از پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی را ارائه می‌دهند. در امارات، اتاق‌های بازرگانی با برگزاری نشست‌های منظم با مقامات دولتی و ارائه تحلیل‌های اقتصادی، به‌صورت فعال در سیاست‌گذاری‌ها شرکت می‌کنند. در عربستان سعودی، برنامه‌هایی مانند "چشم‌انداز ۲۰۳۰" نقش اتاق‌ها را در تحقق اهداف اقتصادی ملی تقویت کرده است. اتاق‌ها از طریق گزارش‌دهی مالی و اجرایی به دولت، نقش خود را در این فرآیند ایفا می‌کنند.

در نهایت، پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت، عاملی کلیدی در تعیین موفقیت آن‌ها در ایجاد تعادل میان استقلال و شفافیت است. کشورهایی که توانسته‌اند این تعادل را حفظ کنند، نه تنها به بهبود عملکرد اتاق‌ها کمک کرده‌اند، بلکه موجب افزایش اعتماد عمومی و تقویت همکاری میان بخش‌های خصوصی و دولتی شده‌اند.

۳. تفویض اختیارات دولت به اتاق‌های بازرگانی

اتاق‌های بازرگانی به‌عنوان واسطه‌ای حیاتی بین بخش دولتی و خصوصی، نقش مهمی در توسعه اقتصادی و حمایت از منافع کسب‌وکارها ایفا می‌کنند. بسیاری از دولت‌ها ارزش این نهادها را شناخته و اختیارات خاصی را به اتاق‌های بازرگانی واگذار کرده‌اند. این تفویض نه تنها بار بوروکراسی دولتی را کاهش می‌دهد، بلکه با بهره‌گیری از تخصص و شبکه‌های اتاق‌های بازرگانی، اثربخشی سیاست‌های اقتصادی را افزایش می‌دهد. با این حال، ماهیت و میزان این تفویض اختیارات در کشورهای مختلف، بسته به نظام‌های اقتصادی، ساختارهای حکمرانی و اولویت‌های سیاست‌گذاری، به‌شدت متفاوت است.

در **آلمان**، اتاق‌های بازرگانی بر اساس یک چارچوب قانونی قدرتمند فعالیت می‌کنند که دولت مسئولیت‌های قابل توجهی را به آنها واگذار کرده است. به‌عنوان مثال، طبق قانون "IHK-Gesetz" (قانون اتاق‌های صنعت و بازرگانی)، این اتاق‌ها مجاز به نظارت بر برنامه‌های آموزش حرفه‌ای و صدور گواهی‌های حرفه‌ای هستند. این تفویض نقش کلیدی در شکل‌دهی به سیستم آموزشی دوگانه آلمان ایفا کرده است، سیستمی که یادگیری آکادمیک را با آموزش عملی ترکیب کرده و نیروی کار ماهری را به اقتصاد ارائه می‌دهد.

به همین ترتیب، در **ژاپن**، اتاق‌های بازرگانی نقشی محوری در حمایت از شرکت‌های کوچک و متوسط ($SMES^1$) و ترویج صادرات دارند. دولت ژاپن وظایفی مانند ارائه خدمات مشاوره‌ای برای کسب‌وکارهای واردکننده به بازارهای بین‌المللی و اجرای سیاست‌هایی برای ارتقاء نوآوری فناوری را به این اتاق‌ها سپرده است. این مسئولیت‌ها که در قانون "Small and Medium Enterprise Basic Act" (قانون اساسی شرکت‌های کوچک و متوسط) تعریف شده‌اند، نمونه‌ای از چگونگی تقویت رقابت‌پذیری اقتصادی ملی از طریق تفویض استراتژیک هستند.

در **چین**، دولت رویکردی فعالانه اتخاذ کرده و اختیاراتی مانند مدیریت نمایشگاه‌های بین‌المللی تجارت و ترویج صنایع داخلی را به اتاق‌های بازرگانی واگذار کرده است. طبق "Regulations on the Management of Chambers of Commerce and Associations" (مقررات مدیریت اتاق‌های بازرگانی و انجمن‌ها)، اتاق‌هایی مانند اتاق بازرگانی بین‌المللی چین به‌عنوان تسهیل‌کنندگان تجارت جهانی عمل می‌کنند، در حالی که هماهنگی با اهداف اقتصادی ملی را تضمین می‌کنند. این همکاری نقش استراتژیک اتاق‌ها در توازن پویایی‌های بازار با اهداف دولت را نشان می‌دهد.

کشورهای خاورمیانه نیز نمونه‌های قابل توجهی ارائه می‌دهند. در **امارات متحده عربی**، اتاق‌های بازرگانی به صدور گواهی‌های مبدأ، داوری در اختلافات تجاری و ارائه توصیه‌های سیاستی به دولت مجاز هستند. این مسئولیت‌ها که در قوانین فدرال و سطح امارت تعریف شده‌اند، اتاق‌های امارات را به‌عنوان موتورهای کلیدی در تبدیل این کشور به یک مرکز اقتصادی منطقه‌ای معرفی کرده‌اند.

در **عربستان سعودی**، اتاق‌های بازرگانی نقش اساسی در ابتکار عمل چشم‌انداز ۲۰۳۰ ایفا کرده‌اند و وظیفه تقویت کارآفرینی و جذب سرمایه‌گذاری خارجی را بر عهده دارند. دولت با همکاری این اتاق‌ها برنامه‌هایی را برای تنوع‌بخشی به

¹ Small and medium-sized enterprises

اقتصاد فراتر از وابستگی به نفت اجرا کرده است، نمونه‌ای از چگونگی تطابق توانایی‌های نهادی با استراتژی‌های بلندمدت ملی.

تفویض اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی محدود به کشورهای توسعه‌یافته یا ثروتمند از منابع نیست. در هند، اتاق‌های بازرگانی نقش قابل توجهی در اجرای سیاست‌های صنعتی در سطح ایالت دارند، به‌ویژه در ایالت‌هایی مانند ماهاراشترا و گجرات، که شوراهای ترویج صادرات و مشارکت‌های عمومی-خصوصی را مدیریت می‌کنند.

این مثال‌ها نشان می‌دهند که تفویض اختیارات به اتاق‌های بازرگانی می‌تواند ابزاری استراتژیک برای دولت‌ها در افزایش کارایی و پاسخگویی اقتصادی باشد. با سپردن وظایف نظارتی، تبلیغاتی و مشاوره‌ای به این اتاق‌ها، دولت‌ها این نهادها را قادر می‌سازند تا هم به‌عنوان اجراکنندگان سیاست و هم به‌عنوان مدافعان جامعه کسب‌وکار عمل کنند. این پویایی رویکردی مشارکتی و چابک به حکمرانی ایجاد می‌کند که به نفع دولت و شرکت‌های خصوصی است.

با این حال، موفقیت چنین تفویضی به چارچوب‌های قانونی شفاف، سازوکارهای پاسخگویی قوی و ظرفیت اتاق‌ها برای ایفای نقش‌های گسترش‌یافته آنها به‌صورت مؤثر بستگی دارد. همان‌طور که در بخش‌های بعدی بررسی خواهد شد، تجربیات بیش از ۲۰ کشور تحت مطالعه، بینش‌های ارزشمندی را در مورد بهترین شیوه‌ها و چالش‌های بالقوه در این زمینه ارائه می‌دهد.

۴. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

اتاق‌های بازرگانی به‌عنوان نهادهایی کلیدی در تقویت توسعه اقتصادی و ایجاد تعامل میان بخش خصوصی و دولت، نقش بی‌بدیلی در نظام اقتصادی ایفا می‌کنند. این نهادها با ارائه خدماتی چون تسهیل تجارت، آموزش حرفه‌ای، و ایجاد شبکه‌های تجاری، محیطی برای ارتقای بهره‌وری کسب‌وکارها فراهم می‌کنند. بسیاری از دولت‌ها با درک این اهمیت، مشوق‌های مختلفی از جمله حمایت‌های مالی و اعطای اختیارات قانونی به این اتاق‌ها ارائه می‌دهند تا توانمندی و اثربخشی آن‌ها را به حداکثر برسانند.

یک چارچوب مؤثر مشوق‌گذاری نه تنها می‌تواند نوآوری را در اتاق‌های بازرگانی تقویت کند، بلکه می‌تواند به افزایش بهره‌وری و رقابت‌پذیری در سطح ملی و بین‌المللی نیز منجر شود. ارائه کمک‌های مالی هدفمند برای ارتقای خدمات صادراتی، پذیرش فناوری‌های دیجیتال، یا ایجاد مراکز نوآوری در اتاق‌های بازرگانی، می‌تواند موجب شود این نهادها نقش فعالی در پیشرفت فناوری و تطبیق با روندهای جهانی ایفا کنند.

برای نمونه، کمک‌های مالی در قالب وام‌های کم‌بهره یا یارانه‌های مستقیم، می‌تواند اتاق‌ها را در ایجاد زیرساخت‌های دیجیتال نظیر پلتفرم‌های تجارت الکترونیکی و شبکه‌های توزیع هوشمند یاری دهد. همچنین، مشوق‌هایی نظیر معافیت‌های مالیاتی برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های تحقیق و توسعه، می‌تواند موجب شود اتاق‌ها به مرکز خلاقیت و نوآوری در صنایع مختلف تبدیل شوند.

از سوی دیگر، دسترسی به شبکه‌های بین‌المللی از طریق شراکت‌های تجاری یا ایجاد فرصت‌های آموزشی در سطح جهانی، نه تنها توانایی اتاق‌ها را در انتقال فناوری و دانش فنی افزایش می‌دهد، بلکه موجب می‌شود آن‌ها به‌عنوان یک پل ارتباطی میان اقتصادهای ملی و بازارهای بین‌المللی عمل کنند. ایجاد زیرساخت‌های پیشرفته نظیر مراکز لجستیکی، پارک‌های فناوری، و انکوباتورهای کسب‌وکار، نیز می‌تواند نقش اتاق‌ها را در تسهیل تجارت و جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی تقویت کند.

در نهایت، یک چارچوب مشوق‌گذاری مؤثر باید از شفافیت در تخصیص منابع برخوردار باشد و اتاق‌های بازرگانی را به سمت تحقق اهداف استراتژیک ملی هدایت کند. این امر نه تنها به رشد اقتصادی کمک می‌کند، بلکه موجب ارتقای جایگاه اتاق‌ها به عنوان نهادهایی پیشرو در اقتصاد دانش‌بنیان می‌شود.

به‌عنوان مثال، در **آلمان**، حمایت دولت از اتاق‌های بازرگانی بر اساس قانون "IHK-Gesetz" (قانون اتاق‌های صنعت و بازرگانی) انجام می‌شود. این قانون، عضویت اجباری کسب‌وکارها در این اتاق‌ها را الزامی کرده و از این طریق منابع مالی پایداری برای ارائه خدماتی چون دآوری تجاری، آموزش حرفه‌ای، و تقویت صادرات فراهم می‌سازد. این ساختار مالی قوی به اتاق‌ها امکان می‌دهد تا تمرکز خود را بر بهبود خدمات و تقویت شبکه‌های تجاری قرار دهند.

در **ژاپن**، دولت از طریق قوانینی مانند "قانون اساسی شرکت‌های کوچک و متوسط"، به اتاق‌های بازرگانی برای تقویت نوآوری و ارتقای صادرات کمک می‌کند. یارانه‌ها و مشوق‌های مالیاتی ارائه‌شده، به این نهادها امکان می‌دهد تا در حوزه‌های مهمی چون آموزش نیروی کار و ایجاد زیرساخت‌های فناوری فعالیت کنند.

در **چین**، نقش اتاق‌های بازرگانی به‌طور گسترده توسط دولت تقویت شده است. بر اساس "مقررات مدیریت اتاق‌های بازرگانی"، این نهادها اختیارات ویژه‌ای نظیر مدیریت نمایشگاه‌های تجاری و صدور گواهی‌نامه‌های صادراتی دارند. این مشوق‌ها به چین کمک کرده است تا نقش اتاق‌های بازرگانی را در پیشبرد سیاست‌های دیپلماسی اقتصادی و توسعه تجارت بین‌المللی تقویت کند.

امارات متحده عربی نیز نمونه‌ای برجسته از ارائه مشوق‌های دولتی است. اتاق بازرگانی دبی از حمایت‌هایی مانند اعطای اختیارات عملیاتی نظیر صدور گواهی مبدأ و حل اختلافات تجاری برخوردار است. این اقدامات، نقش اتاق‌های بازرگانی امارات را در تبدیل این کشور به یک هاب تجاری بین‌المللی برجسته کرده است.

در **ایالات متحده آمریکا**، اتاق‌های بازرگانی به‌عنوان نهادهایی خصوصی فعالیت می‌کنند. با این حال، دولت از طریق شراکت‌ها و برنامه‌های حمایتی، به آن‌ها کمک می‌کند. به‌عنوان مثال، دولت‌های محلی منابع مالی و آموزشی را برای حمایت از طرح‌هایی نظیر توسعه نیروی کار و تقویت کسب‌وکارهای کوچک ارائه می‌دهند.

در اقتصادهای نوظهور مانند **هند**، اتاق‌های بازرگانی نقش حیاتی در توسعه مناطق اقتصادی ایفا می‌کنند. دولت هند با ارائه معافیت‌های مالیاتی و زیرساخت‌های ویژه، از این اتاق‌ها برای ایجاد پارک‌های تجاری و مراکز صادراتی حمایت می‌کند. این مشوق‌ها با هدف کلی هند برای تقویت تولیدات داخلی و ارتقای صادرات هماهنگ هستند.

در **عربستان سعودی**، چارچوب چشم‌انداز ۲۰۳۰ بر همکاری نزدیک دولت و اتاق‌های بازرگانی تأکید دارد. اتاق‌ها در این کشور از مشوق‌هایی مانند تأمین مالی مشترک طرح‌های کارآفرینی و جذب سرمایه‌گذاری خارجی بهره‌مند هستند.

مشوق‌های دولتی نه تنها ابزاری مالی، بلکه اهرم‌هایی استراتژیک برای همسو کردن اتاق‌های بازرگانی با اولویت‌های ملی به شمار می‌روند. این مشوق‌ها شامل معافیت‌های مالیاتی، کمک‌های مالی و اختیارات قانونی است که اتاق‌ها را به‌عنوان محرک‌های توسعه اقتصادی توانمند می‌سازد. تأثیر این مشوق‌ها به شفافیت در تخصیص منابع و توانایی اتاق‌ها در استفاده بهینه از این منابع بستگی دارد.

۵. کشورهای منتخب

در این بخش از گزارش، قوانین و مقررات مرتبط با رابطه میان اتاق‌های بازرگانی و دولت‌ها در کشورهای مختلف بررسی خواهد شد. تمرکز این مطالعه بر شناسایی ساختارهای قانونی، نحوه تعامل و نقش‌گذاری اتاق‌های بازرگانی در سیاست‌گذاری‌ها و تصمیم‌گیری‌های اقتصادی است. کشورهای منتخب برای این بررسی عبارتند از:

این گزارش به تحلیل قوانین موجود، الزامات قانونی، و چارچوب‌های حاکم بر وظایف، اختیارات، و مسئولیت‌های اتاق‌های بازرگانی می‌پردازد.

۵-۱. چین

اتاق‌های بازرگانی در چین که اغلب به عنوان **انجمن‌های صنعتی و تجاری** شناخته می‌شوند، نقش مهمی در چارچوب اقتصادی و اجتماعی این کشور ایفا می‌کنند. نقش اصلی این نهادها ایجاد پل ارتباطی بین بخش خصوصی و دولت است که به رشد صنعتی و نوآوری کمک کرده و همزمان از تطابق با استراتژی‌های ملی اطمینان حاصل می‌کنند. این نهادها تحت ترکیبی از قوانین نظارتی و اداری اداره می‌شوند که نظارت دقیق و در عین حال مشوق‌هایی برای اجرای سیاست‌ها و تسهیل اقتصادی فراهم می‌آورد.

اتاق‌های بازرگانی چین تحت نظارت نهادهای دولتی از جمله **وزارت امور مدنی** فعالیت می‌کنند و بسته به حوزه تخصصی خود، اغلب تحت راهنمایی دولت‌های محلی یا وزارتخانه‌های خاص عمل می‌کنند. وظایف آن‌ها شامل حمایت از شرکت‌ها، نمایندگی صنایع در مذاکرات سیاست‌گذاری، و تسهیل تجارت و سرمایه‌گذاری در داخل و خارج از کشور است.

۵-۱-۱. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی در چین

دولت نظارت دقیقی بر اتاق‌های بازرگانی اعمال می‌کند تا از تطابق با اولویت‌های ملی، اهداف اقتصادی و انطباق قانونی اطمینان حاصل کند.

• مقررات ثبت و مدیریت سازمان‌های اجتماعی ۱۹۹۸:

- **ماده ۳:** سازمان‌های اجتماعی، از جمله اتاق‌های بازرگانی، باید در وزارت امور مدنی یا نهادهای اداری مجاز ثبت شوند.
- **ماده ۱۰:** تأسیس اتاق‌ها نیازمند تأیید قبلی از نهادهای نظارتی است تا از همسویی با اهداف اقتصادی و اجتماعی دولت اطمینان حاصل شود.
- **ماده ۲۰:** نهادهای نظارتی می‌توانند سوابق مالی، فعالیت‌های عملیاتی و حاکمیت سازمانی اتاق‌ها را برای اطمینان از انطباق قانونی و کارایی عملیاتی بررسی کنند.

• اقدامات اداری برای سازمان‌های اجتماعی ۲۰۱۶:

- **ماده ۵:** اتاق‌ها تحت بازرسی‌ها و ممیزی‌های روتین انجام شده توسط مقامات محلی قرار می‌گیرند تا از انطباق با اهداف دولتی اطمینان حاصل شود.
- **ماده ۱۷:** تخلفات ثبت و تعهدات گزارش‌دهی ممکن است به مجازات‌های اداری، از جمله تعلیق یا انحلال، منجر شود.

- **قانون شرکت جمهوری خلق چین ۲۰۱۳:**

- ماده ۹۰: اتاق‌ها باید گزارش‌های دوره‌ای انطباق و فعالیت‌های خود را به نهادهای نظارتی ارائه دهند و جزئیات عملیات مالی خود را اعلام کنند.

- **۲-۱-۵. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت**

اتاق‌های بازرگانی چین موظف به حفظ شفافیت و پاسخگویی به دستورات دولت هستند. آن‌ها به‌عنوان مجریان سیاست‌های دولتی و نمایندگان بخش خصوصی عمل می‌کنند.

- **مقررات ثبت و مدیریت سازمان‌های اجتماعی ۱۹۹۸:**

- ماده ۱۸: اتاق‌ها باید گزارش‌های سالانه‌ای را شامل فعالیت‌ها، وضعیت مالی و تحولات سازمانی خود به نهادهای نظارتی ارائه دهند.
- ماده ۲۴: اتاق‌ها باید در اجرای پروژه‌های دولتی همکاری کرده و به درخواست‌های دولت برای بازخورد سیاستی و به اشتراک‌گذاری داده‌ها پاسخ دهند.

- **قانون تجارت خارجی جمهوری خلق چین ۲۰۰۴:**

- ماده ۲۲: اتاق‌ها ممکن است در زمینه سیاست‌های تجارت خارجی به دولت مشاوره داده و توصیه‌ها و بررسی‌های عملکردی را به نهادهای نظارتی ارائه دهند.

- **قانون مجوز اداری ۲۰۰۳:**

- ماده ۷: اتاق‌های دارای مجوز موظف به رعایت شرایط مجوز خود هستند که شامل پاسخگویی به استعلام‌های دولتی و مشارکت در برنامه‌ریزی اقتصادی ملی می‌شود.

- **۳-۱-۵. واگذاری اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی**

دولت چین اختیارات مختلفی را به اتاق‌های بازرگانی واگذار می‌کند و به آن‌ها اجازه می‌دهد وظایف اداری را اجرا کرده و اهداف توسعه ملی را حمایت کنند.

- **مقررات ترویج بنگاه‌های کوچک و متوسط ۲۰۰۲:**

- ماده ۱۵: اتاق‌ها ممکن است گواهینامه‌ها صادر کرده، برنامه‌های آموزشی برگزار کنند و دسترسی به منابع مالی برای بنگاه‌های کوچک و متوسط را تسهیل کنند.

- **مقررات مدیریت واردات و صادرات فناوری ۲۰۰۱:**

- ماده ۸: اتاق‌های مجاز ممکن است توافق‌نامه‌های انتقال فناوری را در همکاری با نهادهای دولتی بررسی و تأیید کنند.

- **قانون ترویج تجارت ۲۰۱۶:**

- ماده ۱۴: اتاق‌ها مجاز به سازماندهی نمایشگاه‌های تجاری برای ارتقاء تجارت داخلی و بین‌المللی هستند.

• **قانون گمرک جمهوری خلق چین ۲۰۱۸:**

- ماده ۲۲: اتاق‌ها ممکن است در صدور گواهینامه‌های مبدأ برای صادرات و به‌عنوان میانجی در اختلافات تجاری کمک کنند.

• **۴-۱-۵. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی**

برای تشویق کارایی اتاق‌ها، دولت مشوق‌های مالی و غیرمالی مختلفی ارائه می‌دهد.

• **قانون مالیات شرکت‌های جمهوری خلق چین ۲۰۰۸:**

- ماده ۹: مشارکت‌ها در اتاق‌هایی که از پروژه‌های رفاهی عمومی حمایت می‌کنند، از مالیات معاف هستند.

• **مقررات مدیریت مالی سازمان‌های اجتماعی ۲۰۱۲:**

- ماده ۱۲: اتاق‌هایی که در پروژه‌های دولتی شرکت می‌کنند ممکن است یارانه‌ها و کمک‌های مالی دریافت کنند.

• **قانون ترویج تجارت ۲۰۱۶:**

- ماده ۱۸: اتاق‌ها برای سازماندهی نمایشگاه‌های تجاری مرتبط با صادرات و انجام تحقیقات تجاری بین‌المللی، واجد شرایط دریافت مشوق‌های مالی هستند.

• **قانون ارتقاء اشتغال ۲۰۰۷:**

- ماده ۲۳: اتاق‌ها ممکن است برای حمایت از برنامه‌های آموزشی اشتغال و توسعه نیروی کار تأمین مالی دریافت کنند.

• **۲-۵. آلمان**

اتاق‌های بازرگانی و صنعت آلمان^۲ اتاق‌های بازرگانی، یکی از عناصر اساسی در زیرساخت اقتصادی این کشور هستند. این اتاق‌ها که تحت قانون عمومی فعالیت می‌کنند، چارچوبی قانونی برای تنظیم فعالیت‌ها، حمایت از کسب‌وکارها و توسعه اقتصادی فراهم می‌آورند. عضویت اجباری برای تمامی کسب‌وکارها تضمین می‌کند که IHKS نمایندگی جامعی از بخش خصوصی داشته باشند. بر اساس **قانون اتاق‌های صنعت و بازرگانی (IHK-Gesetz)**، این اتاق‌ها نقش دوگانه‌ای دارند: از یک سو به‌عنوان حامیان کسب‌وکارها عمل می‌کنند و از سوی دیگر به‌عنوان نهادهای اجرایی دولت در برخی حوزه‌ها، عملیات این اتاق‌ها تحت نظارت دقیق دولت انجام می‌شود تا با اهداف اقتصادی ملی همخوانی داشته و شفافیت و پاسخگویی را تضمین کند.

² Industrie- und Handelskammern-IHKs

۵-۲-۱. نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی

دولت آلمان با نظارت قانونی که توسط مراجع ایالتی انجام می‌شود، تضمین می‌کند که IHKS مطابق با منافع عمومی وظایف خود را انجام می‌دهند. این نظارت برای حفظ یکپارچگی و شفافیت عملیات اتاق‌ها طراحی شده است.

- **IHK-Gesetz ماده ۱۱، بند ۱:**

"اتاق‌های بازرگانی و صنعت تحت نظارت قانونی مراجع دولتی هستند تا اطمینان حاصل شود که وظایف قانونی خود را انجام می‌دهند."

- **IHK-Gesetz ماده ۱۱، بند ۳:**

"مرجع نظارتی می‌تواند مدارک، گزارش‌ها یا ممیزی‌هایی برای تضمین رعایت الزامات قانونی درخواست کند."

- **کد بودجه فدرال BHO، ماده ۹۱:**

"نهادهای عمومی، از جمله اتاق‌های بازرگانی، ملزم به انجام عملیات به شیوه‌ای هستند که از منابع عمومی به طور کارآمد استفاده شود."

۵-۲-۲. شیوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

IHKS با ساختار مشخصی در گزارش‌دهی و پاسخگویی، اطمینان حاصل می‌کنند که عملیات آن‌ها با سیاست‌های دولت و استانداردهای قانونی همسو است.

- **IHK-Gesetz ماده ۳:**

"اتاق‌ها باید گزارش‌های سالانه فعالیت‌ها و مالی خود را به مرجع نظارتی ارائه دهند."

- **IHK-Gesetz ماده ۴:**

"اتاق‌ها ملزم به ارائه حسابداری شفاف در مورد هزینه‌های عضویت و هزینه‌های عملیاتی هستند."

- **قانون مقررات تجاری Gewerbeordnung، ماده ۱۵:**

"اتاق‌ها باید رعایت مقررات تجاری را مستندسازی کرده و در صورت درخواست، داده‌های مربوطه را به مراجع دولتی ارائه دهند."

- **قانون رویه‌های اداری VwVfG، ماده ۲۹:**

"نهادهای عمومی، از جمله اتاق‌ها، باید دسترسی به سوابق و رویه‌های خود را برای مقاصد شفاف‌سازی تضمین کنند."

- **قانون اتاق‌های بازرگانی (Gesetz zur vorläufigen Regelung des Rechts der**

Industrie- und Handelskammern, 1956)

- **ماده ۵: نظارت وزارتخانه‌های اقتصادی ایالتی**

«وزارتخانه‌های اقتصادی ایالتی بر عملیات اداری، مالی و قانونی اتاق‌ها نظارت دارند تا از تطابق با الزامات قانون عمومی اطمینان حاصل کنند.»
نظارت شامل:

۱. بررسی و تأیید بودجه‌های سالانه.

۲. پایش رعایت وظایف قانونی.

۳. انجام حسابرسی‌های انطباق.

○ ماده ۱۰: حاکمیت و قوانین داخلی:

«اتاق‌ها باید قوانین داخلی و اصلاحات خود را برای تأیید به وزارتخانه اقتصادی ایالتی ارائه دهند این بند قانونی تضمین می‌کند که حاکمیت اتاق‌ها با چارچوب‌های قانونی گسترده‌تر و اهداف سیاست عمومی هماهنگ باشد».

● قانون بودجه فدرال **Bundeshaushaltsordnung, BHO, 1969** اصلاح شده:

○ ماده ۳۰: گزارش‌دهی مالی

«نهادهای تحت قانون عمومی، از جمله اتاق‌ها، باید به استانداردهای گزارش‌دهی مالی فدرال پایبند باشند»

۳-۲-۵. تفویض اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

دولت آلمان اختیارات خاصی را به IHKS واگذار می‌کند و به آن‌ها اجازه می‌دهد وظایف عمومی را که به توسعه اقتصادی، آموزش حرفه‌ای و رعایت مقررات کمک می‌کنند، انجام دهند.

● قانون آموزش حرفه‌ای **BBiG**، ماده ۳۴:

IHKS مجاز به نظارت بر آموزش حرفه‌ای، برگزاری آزمون‌ها و صدور گواهینامه هستند."

● **IHK-Gesetz** ماده ۸:

"اتاق‌ها مجاز به میانجی‌گری در اختلافات بین کسب‌وکارها و صدور تصمیمات الزام‌آور تحت شرایط خاص هستند."

● قانون مقررات تجاری **Gewerbeordnung**، ماده ۱۵:

"اتاق‌ها مسئول صدور مجوزها و نگهداری سوابق کسب‌وکارها در حوزه قضایی خود هستند."

● قانون میانجی‌گری **MediationsG**، ماده ۲:

"اتاق‌ها می‌توانند به‌عنوان نهادهای میانجی‌گری برای حل اختلافات تجاری عمل کنند."

● تنظیم تجارت **Gewerbeordnung, GewO, 1869** اصلاح شده :

○ ماده ۱۴: صدور مجوزهای تجاری

«اتاق‌ها مجاز به صدور مجوزهای تجاری بر اساس الزامات قانونی هستند.»

فرآیندهای صدور مجوز به طور منظم توسط وزارتخانه‌های ایالتی بررسی می‌شود

۴-۲-۵. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت آلمان مشوق‌هایی برای حمایت از عملیات و ابتکارات IHKS ارائه می‌دهد که پایداری مالی و اثربخشی آن‌ها در ارتقای رشد اقتصادی را تضمین می‌کند.

● **IHK-Gesetz** ماده ۷:

"هزینه‌های عضویت جمع‌آوری شده توسط اتاق‌ها، در صورتی که برای اهداف قانونی استفاده شوند، از مالیات شرکت‌ها معاف هستند."

- **مقررات تامین مالی فدرال BHO ، ماده ۲۳:**
"تامین مالی عمومی ممکن است برای پروژه‌های مرتبط با آموزش حرفه‌ای، ترویج تجارت بین‌المللی و نوآوری به اتاق‌ها اختصاص یابد".
- **قانون مالیات بر درآمد EstG ، ماده ۱۰:**
"مشارکت‌ها به اتاق‌ها برای فعالیت‌های مربوط به منافع عمومی قابل کسر از مالیات هستند".
- **مقررات اتحادیه اروپا شماره ۲۰۱۳/۱۳۰۳ (ماده ۵):**
"اتاق‌ها برای دریافت بودجه اتحادیه اروپا جهت حمایت از توسعه منطقه‌ای و نوآوری واجد شرایط هستند".

۳-۵. ژاپن

اتاق‌های بازرگانی و صنایع ژاپن (CCIs)^۳ که به نام شوکو کایگیشو (商工會議所) شناخته می‌شوند، جزء اساسی چارچوب اقتصادی این کشور هستند، به ویژه برای شرکت‌های کوچک و متوسط (SMEs). این اتاق‌ها تحت قانون اتاق‌های بازرگانی و صنایع (مصوب ۱۹۵۳) فعالیت می‌کنند و به عنوان موسسات عمومی تحت نظارت وزارت اقتصاد، تجارت و صنعت ژاپن (METI)^۴ عمل می‌کنند. این نهادها نقش مهمی در تسهیل فعالیت‌های تجاری، واسطه‌گری بین بخش خصوصی و دولت و تقویت ثبات و رشد اقتصادی دارند. ساختار و عملیات آن‌ها بازتابی از توازن بین نظارت دولتی و استقلال عملیاتی است که برای تطابق با سیاست‌های اقتصادی ژاپن طراحی شده است.

قانون اتاق‌های بازرگانی و صنایع (قانون شماره ۱۴۳ مصوب ۱۹۵۳)

این قانون تعریف‌کننده تأسیس، مدیریت، وظایف و الزامات گزارش‌دهی اتاق‌های بازرگانی و صنایع است و تضمین می‌کند که این اتاق‌ها با اهداف منافع عمومی و راهبردهای اقتصادی ملی همسو باشند.

۳-۵-۱. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی

دولت ژاپن، عمدتاً از طریق METI ، بر اتاق‌های بازرگانی نظارت می‌کند تا اطمینان حاصل کند که آن‌ها با قانون اتاق‌های بازرگانی و صنایع مطابقت دارند و اصول منافع عمومی را رعایت می‌کنند.

• **ثبت و تأیید رسمی:**

- ماده ۳: اتاق‌های بازرگانی باید توسط METI پس از رعایت الزامات قانونی برای تأسیس تأیید شوند. آن‌ها موظف هستند منافع تجاری منطقه‌ای را نمایندگی کرده و با چارچوب اقتصادی ملی هماهنگ باشند.

^۳ Chambers of Commerce and Industry

^۴ Ministry of Economy, Trade, and Industry

• گزارش‌دهی سالانه و شفافیت:

- ماده ۱۰: اتاق‌های بازرگانی موظف به ارائه گزارش‌های سالانه جامع به METI هستند که شامل صورت‌های مالی، خلاصه‌ای از فعالیت‌ها و ارزیابی‌های انطباق است.
- ماده ۱۲: حق دارد اسناد را بازرسی کرده و از صحت عملکرد آن‌ها اطمینان حاصل کند.

• ممیزی و نظارت بر انطباق:

- ماده ۲۰: ممیزی‌های منظم انجام می‌دهد تا اطمینان یابد اتاق‌ها وظایف خود را به درستی انجام می‌دهند.
- ماده ۲۳: در صورت تخلف از قانون، اقدامات اصلاحی شامل لغو ثبت اتاق‌ها می‌تواند اعمال شود.

۵-۳-۲. پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اتاق‌های بازرگانی ژاپن به METI پاسخگو هستند و باید به گونه‌ای شفاف عمل کنند تا وضعیت خود را به عنوان سازمان‌های منافع عمومی حفظ کنند. این پاسخگویی در مواد خاصی از قانون تعریف شده است:

۱. شفافیت مالی:

- ماده ۱۰: اتاق‌های بازرگانی باید سوابق مالی دقیق را نگهداری کرده و هر سال به METI گزارش دهند.
- ۲. رعایت اهداف منافع عمومی:
- ماده ۱۲: METI ارزیابی می‌کند که آیا فعالیت‌های اتاق‌ها با مأموریت و اهداف اعلام‌شده آن‌ها هماهنگ است و منافع جوامع تجاری آن‌ها و سیاست‌های دولتی را تأمین می‌کند.

۳. همکاری با بازرسی‌ها:

- ماده ۲۱: اتاق‌های بازرگانی موظف به همکاری کامل با ممیزی‌های دولتی هستند و باید اسناد و توجیحات لازم را ارائه دهند.

۵-۳-۳. تفویض اختیارات دولت به اتاق‌های بازرگانی

دولت ژاپن برخی از اختیارات خود را به اتاق‌های بازرگانی واگذار می‌کند تا مدیریت اقتصادی کارآمدتر شود و از کسب‌وکارهای محلی حمایت شود. این اختیارات تفویض شده در قانون اتاق‌های بازرگانی و صنایع تصریح شده است.

۱. صدور گواهی‌های مبدأ:

- ماده ۲۵: اتاق‌های بازرگانی مجاز به صدور گواهی‌های مبدأ برای صادرات هستند و فرآیندهای تجارت بین‌المللی را تسهیل می‌کنند.

۲. آموزش حرفه‌ای:

- ماده ۱۸: اتاق‌های بازرگانی برنامه‌های آموزش حرفه‌ای را سازماندهی و مدیریت می‌کنند که هدف آن توسعه نیروی کار، به ویژه برای SMES⁵ است.

⁵ small and medium-sized enterprises

۳. داوری و حل اختلافات تجاری:

- ماده ۳۰: اتاق‌های بازرگانی خدمات میانجی‌گری و داوری را برای اختلافات تجاری ارائه می‌دهند و ثبات در محیط تجاری را تضمین می‌کنند.

۴-۳-۵. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت ژاپن برای تضمین اثربخشی اتاق‌های بازرگانی و هم‌سویی آن‌ها با اولویت‌های اقتصادی ملی، مشوق‌هایی ارائه می‌دهد.

• حمایت مالی:

- ماده ۲۸: دولت کمک‌هزینه‌ها و یارانه‌هایی برای پروژه‌های مرتبط با منافع عمومی مانند احیای اقتصادی منطقه‌ای و توسعه SMES ارائه می‌دهد.

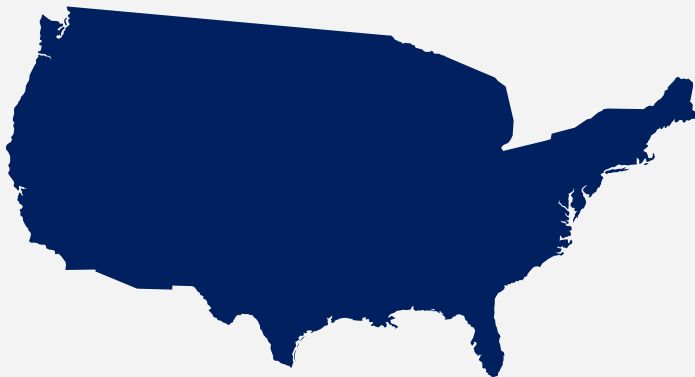
• معافیت‌های مالیاتی:

- ماده ۲۱: درآمد حاصل از فعالیت‌های منافع عمومی اتاق‌ها از مالیات معاف است، همان‌طور که در قانون مالیات محلی ذکر شده است.

• دسترسی به منابع دولتی:

- اتاق‌ها دسترسی ویژه به داده‌های دولتی، تحقیقات و مجامع سیاست‌گذاری دارند تا خدمات و توانایی‌های حمایتی خود را ارتقاء دهند

۴-۵. ایالات متحده

اتاق بازرگانی ایالات متحده، که در سال ۱۹۱۲ تأسیس شده است، به‌عنوان بزرگ‌ترین سازمان تجاری جهان شناخته می‌شود و نماینده بیش از سه میلیون کسب‌وکار در اندازه‌ها و بخش‌های مختلف است. مأموریت اصلی آن حمایت از سیاست‌هایی است که به توسعه آزادانه تجارت، رشد اقتصادی و ایجاد اشتغال در ایالات متحده کمک می‌کنند.

این اتاق در دوران ریاست‌جمهوری ویلیام هوارد تفت^۶ تأسیس شد تا صدایی واحد برای کسب‌وکارهای آمریکایی ایجاد کند. از زمان تأسیس، نقش مهمی در شکل‌دهی به سیاست‌های اقتصادی ایالات متحده ایفا کرده است، از جمله حمایت از ایجاد سیستم بودجه ملی و فعالیت‌های حمایتی در طول هر دو جنگ جهانی. وظایف اصلی اتاق شامل حمایت از منافع تجاری در سطوح مختلف دولتی، تحقیق و تحلیل سیاست‌ها برای ارائه بینش در مورد روندهای اقتصادی، شبکه‌سازی و فراهم کردن بستری برای همکاری کسب‌وکارها، و ارائه منابع و پشتیبانی برای کمک به کسب‌وکارها در پیمایش محیط‌های نظارتی است. در سال‌های اخیر، این اتاق در بحث‌هایی برای تقویت روابط خود با نهادهای سیاسی درگیر بوده است تا منافع تجاری را با برنامه‌های قانون‌گذاری همسو کند.

⁶ William Howard Taft

اتاق‌های بازرگانی در ایالات متحده نقش مهمی در ارتقای منافع تجاری و توسعه اقتصادی ایفا می‌کنند. این اتاق‌ها به عنوان سازمان‌های داوطلبانه و اعضا محور، بستری برای همکاری کسب‌وکارها، حمایت از سیاست‌های مطلوب و دسترسی به منابع فراهم می‌کنند. برخلاف بسیاری از کشورها که اتاق‌های بازرگانی قانونی و اجباری دارند، ایالات متحده از یک مدل غیرمتمرکز استفاده می‌کند که در آن اتاق‌ها به صورت مستقل تأسیس و مدیریت می‌شوند. این اتاق‌ها به عنوان واسطه‌ای میان کسب‌وکارها و دولت عمل کرده و به چالش‌های نظارتی پرداخته، تجارت را ترویج می‌کنند و به توسعه جامعه کمک می‌کنند. مدل ایالات متحده بر مشارکت داوطلبانه تأکید دارد و نظارت مستقیم دولت بر آن‌ها محدود است.

۵-۱-۱. نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی در ایالات متحده

در ایالات متحده، هیچ چارچوب قانونی ملی یکنواختی برای اتاق‌های بازرگانی وجود ندارد. در عوض، این اتاق‌ها تحت قوانین ایالتی سازماندهی می‌شوند و عمدتاً به عنوان **سازمان‌های غیرانتفاعی**^۷ تحت ماده ۵۰۱ (6)(c) قانون مالیات بر درآمد ثبت می‌شوند. این وضعیت به اتاق‌ها معافیت‌های مالیاتی ارائه می‌دهد و الزامات شفافیت و پاسخگویی را اعمال می‌کند.

• ماده ۵۰۱ (6)(c) قانون مالیات بر درآمد :

«یک سازمان باید با اهداف غیرانتفاعی سازمان‌دهی شده باشد و به عنوان یک اتحادیه تجاری، اتاق بازرگانی، یا نهادی مشابه فعالیت کند تا واجد شرایط این وضعیت معاف از مالیات شود. این سازمان باید منافع عمومی کسب‌وکار را ارتقا داده و در فعالیت‌های سیاسی یا قانون‌گذاری گسترده شرکت نکند.»

کد مالیاتی ایالات متحده، ۲۶. (6)(c) 501 U.S.C.

علاوه بر این، اتاق‌ها باید با قوانین خاص ایالتی برای ثبت و گزارش‌دهی مالیات غیرانتفاعی نیز مطابقت داشته باشند، که استانداردهای حاکمیتی و عملیاتی را تعیین می‌کند.

• نمونه: قانون شرکت‌های غیرانتفاعی عمومی کالیفرنیا (California Corporations Code § 5110 et seq)

که اتاق‌ها را ملزم می‌کند گزارش‌های مالی سالانه ارائه دهند و طبق آیین‌نامه‌های داخلی پاسخگو باشند.

• قانون ثبت نمایندگان خارجی^۸: (FARA)

اتاق‌هایی که نماینده نهادهای خارجی هستند، باید ارتباطات، روابط مالی و فعالیت‌های خود را به وزارت دادگستری افشا کنند.

○ **جزئیات بند:** این قانون از تأثیرگذاری خارجی غیرمجاز بر سیاست‌های ایالات متحده جلوگیری کرده و

شفافیت را تضمین می‌کند.

• قانون ساربنز-اکسلی (2002)

در حالی که این قانون عمدتاً برای شرکت‌ها طراحی شده است، اتاق‌هایی که وجوه اعضای قابل توجهی را مدیریت می‌کنند، ملزم به رعایت شفافیت و اقدامات پاسخگویی تحت این قانون هستند.

○ **جزئیات بند:** کلاهبرداری مالی یا سوءمدیریت می‌تواند منجر به تعقیب فدرال شود.

⁷ nonprofit business leagues

⁸ Foreign Agents Registration Act

• نظارت در سطح ایالتی

بسیاری از ایالت‌ها مقررات خاص غیرانتفاعی خود را اجرا می‌کنند و اطمینان می‌دهند که اتاق‌ها استانداردهای شفافیت و پاسخگویی خاص ایالت را رعایت می‌کنند. دادستان‌های کل این ایالت‌ها می‌توانند تخلفات را بررسی و مجازات کنند

• قانون کمیته‌های مشورتی فدرال^۹: (FACA)

اتاق‌هایی که در نقش‌های مشورتی دولت شرکت می‌کنند، ملزم به برگزاری جلسات عمومی، نگهداری سوابق عمومی و تضمین شفافیت در فرآیندهای تصمیم‌گیری هستند. عدم رعایت این قانون ممکن است منجر به حذف از کمیته‌های مشورتی شود.

۵-۱-۲. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اگرچه اتاق‌های ایالات متحده نهادهای خصوصی هستند، آن‌ها شفافیت را از طریق گزارش‌دهی مالی و عملیاتی مطابق با قوانین فدرال و ایالتی حفظ می‌کنند.

• **گزارش‌دهی سالانه به IRS^{۱۰} فرم ۹۹۰**: اتاق‌ها ملزم به ارائه گزارش‌های سالانه مفصل به IRS هستند، شامل اطلاعاتی درباره درآمد، هزینه‌ها و مسئولین اصلی. این امر تضمین می‌کند که آن‌ها مطابق با وضعیت غیرانتفاعی خود فعالیت می‌کنند.

«سازمان‌هایی که تحت ماده ۵۰۱ (6)(c) معاف هستند باید منابع درآمد و اطلاعات مالی دقیق را برای حفظ شفافیت افشا کنند IRS». دستورالعمل فرم ۹۹۰.

• **قانون افشای لابی‌گری: (1995)** اتاق‌هایی که در لابی‌گری شرکت می‌کنند باید تحت این قانون فدرال ثبت نام کرده و فعالیت‌های خود را گزارش دهند:

«تمام نهادهایی که در لابی‌گری قابل توجه شرکت دارند باید فعالیت‌های خود را به صورت فصلی گزارش دهند، شامل منابع مالی و قوانین هدف.»

2 U.S.C. § 1601 et seq

۵-۱-۳. واگذاری اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

در حالی که اتاق‌های ایالات متحده معمولاً اختیارات رسمی از دولت دریافت نمی‌کنند، آن‌ها اغلب به‌عنوان نهادهای شبه‌دولتی در زمینه‌هایی مانند تسهیل تجارت، حل اختلافات، و توسعه اقتصادی عمل می‌کنند.

• **مراکز کمک صادراتی**: در همکاری با وزارت بازرگانی ایالات متحده، اتاق‌ها خدمات مربوط به صادرات ارائه می‌دهند:

«اتاق‌ها به‌عنوان واسطه در صدور گواهینامه‌های مبدأ برای کالاهای صادراتی عمل می‌کنند و انطباق با استانداردهای تجارت بین‌المللی را تضمین می‌کنند.»

قانون تسهیل تجارت و اجرای تجارت، ۱۹. U.S.C. § 4301 et seq

⁹ Federal Advisory Committee Act

¹⁰ Internal Revenue Service

- **ابتکارات توسعه نیروی کار:** اتاق‌ها با آژانس‌های دولتی برای اجرای برنامه‌های آموزشی نیروی کار که تحت قانون نوآوری و فرصت‌های نیروی کار (WIOA)¹¹ تأمین مالی می‌شوند همکاری می‌کنند: «اتاق‌ها به اجرای برنامه‌های تأمین مالی فدرال برای ارتقای مهارت‌های نیروی کار در همکاری با دولت‌های ایالتی و محلی کمک می‌کنند.»

U.S.C. § 3101 et seq. ۲۹، WIOA

۵-۱-۴. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

- دولت ایالات متحده از طریق کمک‌های مالی، مزایای مالیاتی و مشارکت‌ها، حمایت غیرمستقیم از اتاق‌ها ارائه می‌دهد.
- **کمک‌های مالی برای توسعه اقتصادی:** اتاق‌ها واجد شرایط درخواست کمک‌های فدرال و ایالتی برای رشد اقتصادی منطقه‌ای هستند: «اداره توسعه اقتصادی (EDA)¹² کمک‌هایی به سازمان‌های غیرانتفاعی، از جمله اتاق‌ها، برای ایجاد اشتغال و بهبود زیرساخت‌ها ارائه می‌دهد.»

15 U.S.C. § 3151

- **معافیت‌های مالیاتی:** تحت ماده ۵۰۱ (c)(6) قانون مالیات بر درآمد، اتاق‌ها از وضعیت معاف از مالیات برخوردار هستند که به آن‌ها اجازه می‌دهد منابع را بدون بار مالیات بر درآمد فدرال به خدمات اعضا و حمایت‌گری اختصاص دهند.

- **مشارکت‌های عمومی-خصوصی:** اتاق‌ها اغلب با دولت‌های محلی برای مدیریت مشترک پروژه‌های توسعه یا ابتکارات عمومی توافق‌نامه‌هایی منعقد می‌کنند. این مشارکت‌ها تحت قوانین ایالتی و شهری که بر اساس حوزه قضایی متفاوت است تنظیم می‌شوند..

۵-۵. هند

اتاق‌های بازرگانی در هند نقش حیاتی در تقویت رشد صنعتی، تسهیل تجارت و دفاع از سیاست‌های اقتصادی ایفا می‌کنند. اتاق‌هایی مانند **اتاق بازرگانی و صنایع هند (FICCI)¹³**، **کنفدراسیون صنایع هند (CII)¹⁴** و **اتاق‌های بازرگانی و صنعت هند¹⁵ (ASSOCHAM)** به‌عنوان پل ارتباطی بین دولت و شرکت‌های خصوصی عمل می‌کنند. این نهادها تحت چارچوب‌های قانونی مختلفی فعالیت می‌کنند تا پاسخگویی و شفافیت خود را تضمین نمایند.

¹¹ Workforce Innovation and Opportunity Act

¹² Economic Development Administration

¹³ Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry

¹⁴ Confederation of Indian Industry

¹⁵ Associated Chambers of Commerce and Industry of India

چارچوب قانونی که بر اتاق‌های بازرگانی هند حاکم است شامل **قانون ثبت جوامع، ۱۸۶۰، قانون شرکت‌ها، ۲۰۱۳، قانون مالیات بر درآمد، ۱۹۶۱** و قوانین بخشی خاصی است که حقوق، مسئولیت‌ها و ارتباطات آن‌ها با دولت را تعریف می‌کند.

۱-۵-۵. نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی

اتاق‌های بازرگانی در هند عمدتاً تحت **قانون ثبت جوامع، ۱۸۶۰ و قانون شرکت‌ها، ۲۰۱۳** نظارت می‌شوند. این قوانین تضمین می‌کنند که اتاق‌ها در چارچوب قانونی تعریف‌شده عمل کرده و شفافیت و پاسخگویی را ترویج دهند.

• **قانون ثبت جوامع، ۱۸۶۰، ماده ۳:**

«هر هفت نفر یا بیشتر که به هر منظور ادبی، علمی یا خیریه مرتبط باشند، می‌توانند با امضای یادداشت تفاهم و ثبت آن نزد ثبت‌کننده، خود را تحت این قانون به صورت یک جامعه ثبت کنند.»

• **قانون شرکت‌ها، ۲۰۱۳، ماده ۸:**

«شرکتی که با هدف ترویج تجارت، هنر، علم، تحقیق یا اهداف مشابه تشکیل شده باشد، می‌تواند به‌عنوان شرکتی با مسئولیت محدود ثبت شود، به شرطی که درآمد آن صرفاً برای اهداف خود مورد استفاده قرار گیرد.»
این مقررات اطمینان می‌دهند که اتاق‌ها الزامات قانونی از جمله حسابرسی منظم و افشای عمومی را رعایت می‌کنند.

۲-۵-۵. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اتاق‌های بازرگانی موظف به حفظ شفافیت و گزارش‌دهی فعالیت‌های خود به مراجع دولتی هستند. این امر اغلب از طریق افشای مالی، گزارش‌های نظارتی و رعایت مالیاتی تحت قوانینی مانند **قانون مالیات بر درآمد، ۱۹۶۱ و قانون شرکت‌ها، ۲۰۱۳** اجرا می‌شود.

• **قانون مالیات بر درآمد، ۱۹۶۱، ماده ۱۲A:**

«نهادهایی که به‌دنبال شناسایی به‌عنوان سازمان‌های خیریه هستند، باید دفاتر حساب مناسب را نگهداری کرده، اظهارنامه‌های سالانه ارائه دهند و انطباق با اهداف تأسیس خود را نشان دهند.»

• **قانون شرکت‌ها، ۲۰۱۳، ماده ۹۲:**

«هر شرکتی، از جمله اتاق‌های بازرگانی ثبت‌شده تحت این قانون، باید اظهارنامه سالانه حاوی جزئیات مربوط به وضعیت انطباق خود در پایان سال مالی را ارائه دهد.»
الزام به گزارش‌دهی منظم، اطمینان می‌دهد که فعالیت‌های اتاق‌ها با اهداف اعلام‌شده آن‌ها همسو بوده و پاسخگویی به دولت و اعضای خود را تقویت می‌کند.

۳-۵-۵. تفویض قدرت‌های دولتی به اتاق‌های بازرگانی

دولت هند وظایف خاصی را به اتاق‌های بازرگانی برای تسهیل تجارت، حل اختلافات و ارتقای صنعت تفویض می‌کند. این تفویض‌ها از طریق قوانینی مانند **قانون توسعه و تنظیم تجارت خارجی، ۱۹۹۲ و قانون داوری و سازش، ۱۹۹۶** رسمی می‌شوند.

• قانون توسعه و تنظیم تجارت خارجی، ۱۹۹۲، ماده ۷:

«دولت ممکن است به اتاق‌های بازرگانی تعیین شده مجوز صدور گواهی‌نامه‌های مبدأ یا سایر اسناد مرتبط با تجارت برای اهداف صادراتی را بدهد.»

• قانون داوری و سازش، ۱۹۹۶، ماده ۱۲:

«توافق‌نامه‌های داوری بین طرفین ممکن است شامل اتاق‌های بازرگانی به‌عنوان نهادهای داوری برای حل اختلافات تجاری باشند.»

این تفویض‌ها اتاق‌ها را قادر می‌سازد تا نقش مستقیمی در تسهیل تجارت و حل اختلافات ایفا کنند و اهمیت آن‌ها را در حکمرانی اقتصادی تقویت می‌کند.

۴-۵-۵. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت هند از اتاق‌های بازرگانی از طریق معافیت‌های مالیاتی، کمک‌های مالی و مشوق‌های عملیاتی حمایت می‌کند تا مشارکت آن‌ها در توسعه اقتصادی را تشویق نماید.

قانون مالیات بر درآمد، ۱۹۶۱، ماده ۱۰ (۲۳):

«هر درآمد حاصل از ملکی که تحت تراست یا سایر تعهدات قانونی صرفاً برای اهداف خیریه، از جمله ترویج تجارت، نگهداری می‌شود، در درآمد کل نهاد لحاظ نمی‌شود.»

• قانون تنظیم کمک‌های خارجی، ۲۰۱۰، ماده ۱۱:

«اتاق‌های بازرگانی ثبت شده تحت این قانون می‌توانند کمک‌های خارجی را برای اهداف خاص دریافت کنند، مشروط به رعایت الزامات نظارتی.»

این مشوق‌ها با کاهش بار عملیاتی اتاق‌ها، به آن‌ها اجازه می‌دهد تا بر ترویج تجارت و حمایت از اعضای خود تمرکز کنند.

۶-۵. بریتانیا

اتاق‌های بازرگانی در بریتانیا نقش مهمی در حمایت از توسعه کسب‌وکار، ارائه مشاوره و تقویت تجارت بین‌المللی ایفا می‌کنند. این نهادها بر اساس مدل عضویت داوطلبانه فعالیت می‌کنند و مشمول قوانین عمومی نظیر قانون شرکت‌ها ۲۰۰۶ و قانون خیریه‌ها ۲۰۱۱ هستند، که نوع ثبت و نظارت بر آن‌ها را تعیین می‌کنند. اتاق‌های بازرگانی بریتانیا (BCC)¹⁶ به عنوان سازمان مرکزی عمل کرده و نظارت استراتژیک و نمایندگی اتاق‌های محلی را بر عهده دارد.

این اتاق‌ها با دولت همکاری می‌کنند تا سیاست‌ها را تحت تأثیر قرار دهند، تجارت را تسهیل کنند و از کسب‌وکارها حمایت کنند. با این حال، آن‌ها به نسبت اتاق‌های بازرگانی در کشورهایی که تحت قوانین عمومی فعالیت می‌کنند، استقلال قابل توجهی دارند.

¹⁶ British Chambers of Commerce

۵-۶-۱. نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی

اتاق‌های بازرگانی در بریتانیا تحت قوانین عمومی شرکتی و خیریه فعالیت می‌کنند و مقررات خاصی برای آن‌ها وجود ندارد. متون قانونی کلیدی شامل موارد زیر است:

• قانون شرکت‌ها ۲۰۰۶

○ ماده ۳۸۶:

"هر شرکت باید سوابق حسابداری کافی نگهداری کند که برای نمایش و توضیح معاملات شرکت و افشای دقیق موقعیت مالی شرکت در هر زمان کافی باشد."

○ این ماده شفافیت و پاسخگویی مالی اتاق‌هایی که به عنوان شرکت ثبت شده‌اند را تضمین می‌کند.

○ ماده ۴۴۱:

"شرکت باید حساب‌ها و گزارش‌های خود را برای هر سال مالی به ثبت‌کننده ارائه دهد."

○ این ماده الزامی برای ارائه گزارش‌های مالی سالانه به نهاد ثبت شرکت‌ها را تعیین می‌کند.

• قانون خیریه‌ها ۲۰۱۱

○ ماده ۳۰:

"هر خیریه ثبت شده باید حساب‌های مناسبی نگهداری کرده و در هر سال مالی یک بیانیه حساب تهیه کند."

این ماده مدیریت مالی مناسب و شفافیت را برای اتاق‌هایی که به عنوان خیریه فعالیت می‌کنند، الزامی می‌کند.

○ ماده ۱۶۲:

"هیئت امنای خیریه باید یک گزارش سالانه درباره فعالیت‌های خیریه در طول سال مالی تهیه کند."

این ماده اطمینان می‌دهد که اتاق‌های خیریه فعالیت‌های خود را به طور جامع افشا می‌کنند.

• قانون تسهیل تجارت و اجرای تجارت

○ ماده صدور گواهی صادرات:

"نهادهای مجاز، از جمله اتاق‌های بازرگانی، می‌توانند گواهی‌های مبدأ صادر کنند و تطابق با مقررات تجاری و اظهار دقیق مبدأ کالاها را تضمین کنند."

این قوانین به طور کلی اطمینان حاصل می‌کنند که اتاق‌ها به استانداردهای عملیاتی، مالی و نظارتی پایبند باشند.

۵-۶-۲. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اگرچه اتاق‌های بریتانیا مستقل عمل می‌کنند، آن‌ها مکانیزم‌های پاسخگویی ساختاریافته‌ای دارند:

• گزارش‌دهی مالی:

○ طبق ماده ۴۴۱ قانون شرکت‌ها ۲۰۰۶، اتاق‌ها باید گزارش‌های مالی دقیقی به ثبت‌کننده ارائه دهند.

○ طبق ماده ۳۰ قانون خیریه‌ها ۲۰۱۱، اتاق‌های ثبت شده به عنوان خیریه باید حساب‌ها و فعالیت‌های خود را تهیه و افشا کنند.

○ BCC گزارش‌های سیاستی به دولت بریتانیا ارائه می‌دهد و ورودی‌هایی درباره تجارت، مالیات و مسائل استخدامی فراهم می‌کند.

○ به عنوان مثال، گزارش توصیه‌های سیاستی رشد صادرات (BCC 2020) استراتژی‌های کلیدی برای افزایش صادرات بریتانیا را مشخص می‌کند.

• تطابق با اسناد صادراتی:

○ طبق قانون تسهیل تجارت و اجرای تجارت، اتاق‌هایی که گواهی‌های مبدأ صادر می‌کنند باید از دستورالعمل‌های سختگیرانه پیروی کنند.

• همکاری با مقامات محلی:

○ اتاق‌های محلی با شوراها برای اجرای طرح‌های اقتصادی همکاری می‌کنند و با اصول قانون دولت محلی هماهنگ هستند.

۳-۶-۵. تفویض قدرت‌های دولتی به اتاق‌های بازرگانی

دولت بریتانیا چندین مسئولیت را به اتاق‌ها واگذار کرده است:

• اسناد صادراتی:

○ قانون تسهیل تجارت و اجرای تجارت:

"نهادهای مجاز، از جمله اتاق‌ها، مسئول اطمینان از این هستند که گواهی‌های مبدأ به درستی منعکس کننده مبدأ کالاهای صادر شده باشند".

• برنامه‌های کارآموزی:

○ اتاق‌ها در مدیریت کارآموزی‌ها طبق قانون کارآموزی، مهارت‌ها، کودکان و یادگیری ۲۰۰۹ مشارکت دارند:

۱. ماده ۴۰:

"ارائه‌دهندگان آموزش تأیید شده، از جمله اتاق‌ها، باید کارآموزی‌ها را مطابق با استانداردهای تعیین شده توسط آژانس تأمین مالی مهارت‌ها ارائه دهند".

• حمایت از کسب‌وکار:

○ اتاق‌ها در اجرای طرح‌های حمایت‌شده توسط دولت مانند صندوق رشد منطقه‌ای که کمک‌های مالی برای پروژه‌های اقتصادی فراهم می‌کند، کمک می‌کنند.

۴-۶-۵. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت بریتانیا حمایت مالی و عملیاتی از اتاق‌ها ارائه می‌دهد:

• برنامه‌های حمایتی:

○ اتاق‌ها از صندوق رشد منطقه‌ای برای حمایت از کسب‌وکارهای محلی و پروژه‌های اقتصادی بودجه دریافت می‌کنند.

• معافیت‌های مالیاتی:

○ اتاق‌هایی که به عنوان خیریه ثبت شده‌اند از معافیت‌های مالیاتی طبق قانون خیریه‌ها ۲۰۱۱ بهره‌مند می‌شوند:

○ ماده ۵۰۵:

"درآمد حاصل از فعالیت‌های خیریه از مالیات معاف است، مشروط بر اینکه در اهداف سازمان باز سرمایه‌گذاری شود".

• همکاری در ترویج تجارت:

○ BCC و اتاق‌های محلی با وزارت تجارت بین‌المللی (DIT)¹⁷ برای سازماندهی مأموریت‌های تجاری و تسهیل رشد صادرات همکاری می‌کنند.

• تقویت ظرفیت:

○ اتاق‌ها در ارائه خدمات آموزشی و مشاوره‌ای به SME ها تحت برنامه‌های دولتی حمایت می‌شوند.

۷-۵. فرانسه

در فرانسه، اتاق‌های بازرگانی و صنعت (Chambres de Commerce et d'Industrie, CCI) نقش مهمی در شکل‌دهی به چشم‌انداز اقتصادی این کشور ایفا می‌کنند. این اتاق‌ها به عنوان نهادهای عمومی تحت قوانین حقوق عمومی عمل کرده و به عنوان پل ارتباطی بین بخش خصوصی و دولت، توسعه اقتصادی، حمایت از کسب‌وکارها و مدیریت زیرساخت‌های عمومی را تسهیل می‌کنند. شبکه گسترده این اتاق‌ها شامل اتاق‌های منطقه‌ای و محلی است که تحت نظارت مجمع اتاق‌های بازرگانی و صنعت فرانسه (CCI France) فعالیت می‌کنند. مأموریت این اتاق‌ها عمل به منافع عمومی و در عین حال تقویت رقابت‌پذیری شرکت‌ها است.

اتاق‌های بازرگانی فرانسه که قدمت آن‌ها به قرن شانزدهم بازمی‌گردد، به نهادهایی کلیدی در حاکمیت اقتصادی تبدیل شده‌اند که نقش آن‌ها در **قانون تجارت فرانسه (Code de Commerce)** تعریف شده است. این اتاق‌ها با ترکیب خودمختاری و نظارت دولتی، به مدیریت زیرساخت‌ها، ارائه آموزش، صدور اسناد صادراتی و مشارکت در سیاست‌گذاری می‌پردازند. چارچوب قانونی موجود، شفافیت و پاسخگویی را تضمین می‌کند، در حالی که استقلال عملیاتی قابل توجهی به آن‌ها اعطا شده است.

¹⁷ Department for International Trade

۵-۷-۱. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی

چارچوب قانونی حاکم بر اتاق‌های بازرگانی و صنعت فرانسه با مواد مشخصی در **قانون تجارت فرانسه** وظایف، مسئولیت‌ها و حدود نظارت دولتی را تعیین می‌کند:

• **قانون تجارت - مواد 1-710 تا: 8-711**

- این مواد اتاق‌های بازرگانی را به عنوان نهادهای عمومی اداری با استقلال مالی و عملیاتی تعریف می‌کنند.
- "اتاق‌های بازرگانی و صنعت، نهادهای عمومی اداری هستند که دارای شخصیت حقوقی و استقلال مالی بوده و تحت نظارت دولت قرار دارند".

• **نقش وزارت اقتصاد ماده 9-711**

- وزارت اقتصاد اختیارات نظارتی از جمله تصویب بودجه و انجام حسابرسی‌های مالی را اعمال می‌کند.
- "اتاق‌ها تحت نظارت وزیر اقتصاد قرار دارند که بودجه و حساب‌های آن‌ها را تصویب می‌کند".

• **حسابرسی‌های مالی و عملیاتی:**

- **مصوبه شماره ۲۰۰۵-۱۷۵۵** حسابرسی‌های منظم توسط حسابرسان منصوب دولت را برای اطمینان از پاسخگویی مالی و انطباق با اهداف منافع عمومی الزامی می‌کند.

• **الزامات گزارش‌دهی عمومی ماده 11-711**

- اتاق‌های بازرگانی موظف به ارائه گزارش‌های سالانه دقیق به دولت هستند که وضعیت مالی، فعالیت‌ها و رعایت تعهدات قانونی آن‌ها را تشریح می‌کند.

۵-۷-۲. شیوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اتاق‌های بازرگانی فرانسه از طریق سازوکارهای مختلف به دولت پاسخگو هستند:

• **گزارش‌های سالانه و شفافیت مالی:**

- اتاق‌های بازرگانی موظف به ارائه گزارش‌های سالانه جامع هستند که توسط وزارت اقتصاد بررسی می‌شود.
- بند مربوطه: ماده 11-711 تأکید بر الزامات شفافیت گزارش‌دهی دارد.

• **مشاوره در سیاست‌گذاری و نمایندگی:**

- به عنوان نهادهای مشورتی، اتاق‌های بازرگانی بینش‌ها و توصیه‌هایی در زمینه سیاست‌های اقتصادی ارائه می‌دهند. نقش آن‌ها در شکل‌دهی قوانین تضمین می‌کند که منافع تجاری به خوبی در سطح ملی نمایندگی شوند.

• **نظارت بر بودجه:**

- وزارت اقتصاد نه تنها بودجه‌ها را تصویب می‌کند بلکه اجرای آن‌ها را نیز برای اطمینان از هم‌راستایی با اهداف ملی نظارت می‌کند.

• **حسابرسی‌ها و بررسی‌های انطباق:**

- حسابرسان دولتی به طور دوره‌ای عملیات اتاق‌ها را بررسی می‌کنند و بر یکپارچگی مالی و انجام وظایف قانونی تمرکز دارند.

۵-۷-۳. تفویض اختیارات دولت به اتاق‌های بازرگانی

دولت فرانسه مسئولیت‌های مهمی را به اتاق‌های بازرگانی واگذار می‌کند و از شبکه منطقه‌ای و تخصص آن‌ها بهره می‌برد:

- **مدیریت زیرساخت‌های عمومی ماده 10-1711 L**
  - اتاق‌های بازرگانی مدیریت زیرساخت‌های مهمی مانند فرودگاه‌ها و بنادر را برعهده دارند.
  - "اتاق‌های بازرگانی و صنعت می‌توانند به مدیریت زیرساخت‌های عمومی مانند بنادر و فرودگاه‌ها واگذار شوند".
- **صدور گواهی‌ها و اسناد تجاری:**
  - اتاق‌های بازرگانی تحت ماده 237-123 R **قانون تجارت** مجاز به صدور اسناد مربوط به صادرات، مانند گواهی مبدا، هستند.
- **آموزش و تحصیلات:**
  - اتاق‌های بازرگانی مدیریت مراکز آموزش حرفه‌ای و برنامه‌های کارآموزی را برعهده دارند، همان‌طور که در **قانون شماره ۲۰۰۹-۱۴۳۷ درباره یادگیری مادام‌العمر** مقرر شده است.
- **ترویج تجارت و سرمایه‌گذاری:**
  - اتاق‌های بازرگانی به عنوان تسهیل‌کنندگان تجارت منطقه‌ای و بین‌المللی عمل کرده و رویدادهایی را برای جذب سرمایه‌گذاری سازماندهی می‌کنند.

۵-۷-۴. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

برای حمایت از عملیات و رشد اتاق‌های بازرگانی، دولت فرانسه مشوق‌های مختلفی را ارائه می‌دهد:

۱. **حمایت مالی از طریق تخصیص مالیاتی:**
  - بخشی از مالیات (CFE)¹⁸ به طور مستقیم برای تأمین مالی عملیات اتاق‌ها تخصیص می‌یابد.
۲. **معافیت‌های مالیاتی (ماده ۱۴۴۷ قانون مالیات عمومی):**
  - اتاق‌های بازرگانی از برخی مالیات‌ها معاف هستند که این موضوع باعث کاهش بار مالی و تمرکز بر ارائه خدمات می‌شود.
۳. **تأمین بودجه برای آموزش‌های حرفه‌ای:**
  - تحت **قانون شماره ۲۰۱۸-۷۷۱ درباره آزادی انتخاب مسیر شغلی**، اتاق‌ها کمک‌های مالی برای ارتقای برنامه‌های آموزشی و تحصیلی خود دریافت می‌کنند.

¹⁸ Cotisation Foncière des Entreprises

۴. استقلال عملیاتی:

- باوجود نظارت دولتی، اتاق‌های بازرگانی از استقلال عملیاتی قابل توجهی برخوردار هستند که به آن‌ها اجازه می‌دهد نوآوری کرده و به نیازهای اقتصادی منطقه‌ای به‌طور مؤثری پاسخ دهند.

۵-۸. کانادا

اتاق‌های بازرگانی کانادا نقش مهمی در رشد اقتصادی و حمایت از کسب‌وکارها در بخش‌های مختلف ایفا می‌کنند. این اتاق‌ها به‌عنوان پل ارتباطی میان دولت و شرکت‌های خصوصی عمل کرده و با ترویج همکاری‌ها و تضمین منافع جامعه تجاری، در سیاست‌گذاری‌های عمومی نقش دارند. اساس حقوقی برای اتاق‌های بازرگانی در کانادا توسط **قانون هیئت‌های تجارت (Boards of Trade Act, R.S.C., 1985, c. B-6)** تعیین شده است که تشکیل، مدیریت و چارچوب عملیاتی آن‌ها را مشخص می‌کند.

اتاق‌های بازرگانی کانادا به‌عنوان سازمان‌های غیرانتفاعی فعالیت می‌کنند که خدمات مشاوره‌ای، شبکه‌سازی و منابع را برای کسب‌وکارها ارائه می‌دهند. ساختار حکومتی غیرمتمرکز در کانادا به این معناست که

اتاق‌ها به‌صورت مستقل عمل می‌کنند اما اغلب با سازمان‌های استانی و ملی، مانند اتاق بازرگانی کانادا، برای تأثیرگذاری در سیاست‌های اقتصادی گسترده‌تر همکاری دارند.

۵-۸-۱. نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی

نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی در کانادا عمدتاً توسط **قانون هیئت‌های تجارت** اعمال می‌شود که ثبت‌نام و رعایت قوانین فدرال و استانی را الزامی می‌داند. درحالی‌که اتاق‌ها به‌طور مستقل عمل می‌کنند، باید الزامات قانونی کلی در زمینه شفافیت مالی، حکمرانی و رفتار اخلاقی را رعایت کنند.

• **قانون هیئت‌های تجارت، ماده ۲:**

"هر تعدادی از افرادی که به‌منظور ترویج و بهبود تجارت، بازرگانی و رفاه اقتصادی و اجتماعی منطقه‌ای که در آن سکونت دارند، به‌صورت جمعی فعالیت کنند، می‌توانند تحت این قانون یک هیئت تجارت تشکیل دهند".

• **قانون هیئت‌های تجارت، ماده ۱۸:**

"هیئت تجارت باید گزارش سالانه‌ای از فعالیت‌های خود، شامل صورت‌های مالی، را به اعضا ارائه دهد و این اسناد را در صورت درخواست به هر مقام دولتی ارائه دهد".

این قوانین مسئولیت‌پذیری را تضمین کرده و مکانیزمی برای نظارت دولت فراهم می‌کنند.

۵-۸-۲. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اتاق‌های بازرگانی کانادا موظف هستند از طریق مشاوره‌های رسمی، مکانیسم‌های گزارش‌دهی و مشارکت در فرایندهای سیاست‌گذاری با نهادهای دولتی ارتباط برقرار کنند. این رابطه به‌گونه‌ای طراحی شده است که منافع جامعه تجاری در تصمیم‌گیری‌های قانونی و نظارتی لحاظ شود.

- **قانون هیئت‌های تجارت، ماده ۱۰:**

"هیئت‌های تجارت باید در صورت لزوم جلساتی با نمایندگان دولتی برگزار کنند تا مسائل اقتصادی مورد بحث قرار گیرد و توصیه‌هایی برای بهبود تجارت و بازرگانی ارائه شود".

- **قانون شرکت‌های تجاری کانادا، ماده ۱۵۵:**

"سازمان‌هایی که به‌عنوان غیرانتفاعی فعالیت می‌کنند، باید صورت‌های مالی حسابرسی‌شده و جزئیات شیوه‌های حکمرانی خود را به مراجع مربوطه ارائه دهند".

۵-۸-۳. تفویض اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

دولت کانادا برخی از مسئولیت‌ها را به اتاق‌های بازرگانی واگذار می‌کند تا توسعه کسب‌وکار و ساده‌سازی فرایندهای اداری را حمایت کند. این اختیارات معمولاً شامل صدور اسناد تجاری، ارائه خدمات داوری و سازماندهی مأموریت‌های تجاری است.

- **قانون هیئت‌های تجارت، ماده ۲۰:**

"هیئت‌های تجارت ممکن است با مجوز وزیر، گواهی‌های مبدأ و سایر اسناد تجاری موردنیاز برای بازرگانی بین‌المللی صادر کنند".

- **قانون گمرکات، ماده ۹۷:**

"هیئت‌های تجارت تاییدشده می‌توانند به‌عنوان واسطه در امور گمرکی عمل کنند تا فرآیندهای صادرات و واردات برای کسب‌وکارها تسهیل شود".

۵-۸-۴. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت کانادا مشوق‌های مختلفی را برای حمایت از فعالیت‌های اتاق‌های بازرگانی ارائه می‌دهد. این مشوق‌ها اغلب شامل معافیت‌های مالیاتی، تأمین مالی برنامه‌های خاص و دسترسی به منابع دولتی است.

- **قانون مالیات بر درآمد، ماده ۱۴۹:**

"سازمان‌های غیرانتفاعی، از جمله هیئت‌های تجارت، از پرداخت مالیات بر درآمد ناشی از فعالیت‌هایی که مستقیماً به مأموریت آن‌ها مرتبط است، معاف هستند".

- **قانون توسعه اقتصادی، ماده ۲۲:**

"کمک‌های مالی و یارانه‌ها ممکن است برای هیئت‌های تجارت برای طرح‌هایی که توسعه اقتصادی منطقه‌ای و نوآوری را ترویج می‌کنند، ارائه شود".

این مشوق‌ها هدف دارند که اتاق‌های بازرگانی را قادر سازند تا به‌طور مؤثرتری به اعضای خود خدمات دهند و به رشد اقتصادی کانادا کمک کنند.

۹-۵. کره جنوبی

اتاق‌های بازرگانی در کره جنوبی که به نام Sangong (상공회의소) شناخته می‌شوند، نقشی کلیدی در تقویت همکاری میان دولت و بخش خصوصی ایفا می‌کنند. اتاق بازرگانی و صنایع کره (KCCI) به‌عنوان نهاد مرکزی، شبکه‌ای از اتاق‌های منطقه‌ای را در سراسر کشور نظارت می‌کند. این اتاق‌ها به‌عنوان مراکز سیاست‌گذاری، تسهیل تجارت، و حمایت از کسب‌وکار عمل می‌کنند. دولت کره جنوبی اتاق‌های بازرگانی را به‌طور گسترده در فرآیند تصمیم‌گیری اقتصادی درگیر می‌کند و به آن‌ها هم نظارت قانونی و هم استقلال عملیاتی اعطا می‌کند. اتاق‌های بازرگانی تحت چارچوب‌های قانونی مشخصی فعالیت می‌کنند که مسئولیت‌پذیری آن‌ها را تضمین کرده، عملیات آن‌ها را نظارت می‌کند و وظایف خاصی از سوی دولت به آن‌ها محول می‌شود. این چارچوب‌ها همچنین مشوق‌های قابل توجهی برای توسعه و کارایی عملیاتی آن‌ها فراهم می‌کند.

۱-۹-۵. نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی

اتاق‌های بازرگانی موظف به حفظ شفافیت و گزارش‌دهی فعالیت‌های خود به مراجع دولتی هستند

۱. قانون چارچوب کسب‌وکارهای کوچک و متوسط: (중소기업기본법)

- ماده ۲۰ (ثبت در وزارتخانه):
"اتاق‌های بازرگانی باید در وزارت تجارت، صنعت و انرژی (MOTIE) ثبت شوند و تحت نظارت قانونی فعالیت کنند."
- ماده ۲۵ (الزامات گزارش‌دهی سالانه):
"اتاق‌ها موظفند گزارش‌های سالانه درباره وضعیت مالی، عملیات و تطابق با قوانین را به وزارت تجارت، صنعت و انرژی ارائه دهند."
- ماده ۳۰ (بازرسی‌های دولتی):
"وزارت تجارت، صنعت و انرژی اختیار دارد که عملیات اتاق‌ها را به صورت دوره‌ای بازرسی کند."

۲-۹-۵. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اتاق‌های بازرگانی کره جنوبی از طریق سازوکارهای مختلف به دولت پاسخگو هستند:

۱. قانون ترویج تجارت: (무역진흥법)

- ماده ۱۲ (نقش مشورتی در سیاست‌گذاری):
"اتاق‌ها باید به‌عنوان مشاوران دولت در مذاکرات توافق‌نامه‌های تجاری عمل کنند."

۲. قانون چارچوب کسب و کارهای کوچک و متوسط :

○ ماده ۲۵ (پاسخگویی از طریق گزارش دهی):

"اتاقها باید گزارشهای منظم درباره وضعیت مالی و ابتکارات کلیدی خود را به دولت ارائه دهند".

۳-۹-۵. تفویض اختیارات دولتی به اتاقهای بازرگانی

دولت کره جنوبی برخی از مسئولیتها را به اتاقهای بازرگانی واگذار می کند تا توسعه کسب و کار و ساده سازی فرایندهای اداری را حمایت کند.

۱. قانون داوری تجاری: (상사중재법)

○ ماده ۵ (اختیار حل اختلاف):

"اتاقها اختیارات داوری برای حل و فصل اختلافات تجاری دارند".

۲. قانون تجارت خارجی: (대외무역법)

○ ماده ۱۶ (صدور گواهی مبدأ):

"اتاقها اختیار صدور گواهی مبدأ برای اهداف صادراتی را دارند".

۴-۹-۵. مشوقهای دولتی برای اتاقهای بازرگانی

مشوقهای دولتی کره جنوبی بر اساس اختیارات قانونی به شرح ذیل است:

۱. قانون چارچوب کسب و کارهای کوچک و متوسط :

○ ماده ۱۸ (حمایتهای مالی):

"دولت حمایت مالی برای ابتکارات اتاقها در ترویج نوآوری و صادرات ارائه می دهد".

۲. قانون کاهش و معافیت مالیاتی: (조세감면제도)

○ ماده ۱۲ (معافیت مالیاتی برای حق عضویت):

"کمکها و حق عضویتهای پرداخت شده به اتاقها از مالیات معاف هستند".

۳. قانون توسعه خوشههای صنعتی: (산업클러스터개발법)

○ ماده ۸ (دسترسی به مناطق صنعتی):

"اتاقها دسترسی به مناطق صنعتی و فضاهای همکاری برای حمایت از توسعه کسب و کارها دارند".

۱-۵. استرالیا

اتاق‌های بازرگانی در استرالیا به عنوان یکی از ارکان اصلی اکوسیستم اقتصادی کشور عمل می‌کنند و نقش میانجی، ارائه‌دهنده خدمات و نماینده بین کسب‌وکارها و دولت را ایفا می‌کنند. این نهادها که عمدتاً سازمان‌های غیرانتفاعی و خصوصی هستند، تحت نظارت قوانین فدرال و ایالتی فعالیت می‌کنند. با وجود استقلالشان، همکاری نزدیک آن‌ها با دولت در حوزه سیاست‌های اقتصادی، تسهیل تجارت و توسعه نیروی کار اهمیت راهبردی آن‌ها را نشان می‌دهد.

چارچوب قانونی حاکم بر اتاق‌های بازرگانی استرالیا بر شفافیت، پاسخگویی و انطباق عملیاتی تأکید دارد. قوانین کلیدی مانند **قانون شرکت‌ها ۲۰۰۱ (Cth)** و **قوانین ثبت انجمن‌های ایالتی** حاکمیت، گزارش‌دهی و

عملکرد مالی آن‌ها را تنظیم می‌کنند. این چارچوب همچنین اتاق‌ها را برای انجام وظایف تفویض شده توانمند می‌سازد و نقش فعال آن‌ها در حمایت از اهداف اقتصادی ملی را تضمین می‌کند.

۱-۵-۱. نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی

در استرالیا، اتاق‌های بازرگانی تحت کنترل مستقیم دولت نیستند، اما باید به استانداردهای قانونی سخت‌گیرانه‌ای برای حاکمیت و شفافیت پایبند باشند. این استانداردها پاسخگویی را تضمین می‌کنند بدون اینکه بر استقلال عملیاتی آن‌ها تأثیر بگذارند.

• قانون شرکت‌ها ۲۰۰۱:

○ ماده ۲۸۶:

"یک شرکت، طرح ثبت‌شده یا نهاد افشاکننده باید سوابق مالی مکتوبی نگهداری کند که معاملات، موقعیت و عملکرد مالی آن را به درستی ثبت و توضیح دهد و امکان تهیه و حسابرسی صورت‌های مالی صحیح و منصفانه را فراهم کند".

این ماده تضمین می‌کند که اتاق‌ها از یکپارچگی مالی برخوردار باشند و در معرض حسابرسی قرار گیرند.

• قانون اصلاح ثبت انجمن‌ها ۲۰۱۲:

○ ماده ۳۵:

"یک انجمن ثبت‌شده باید بیانیه سالانه‌ای به ثبت‌کننده ارسال کند که شامل جزئیات مالی و خلاصه‌ای از فعالیت‌های انجمن باشد".

این قانون به اتاق‌هایی که تحت قوانین ثبت ایالتی فعالیت می‌کنند، الزام می‌کند که گزارش‌های سالانه ارائه دهند.

این قوانین پایه نظارت قانونی را تشکیل می‌دهند و پایبندی اتاق‌ها به استانداردهای تعیین‌شده را تضمین می‌کنند.

۵-۱۰-۲. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

در حالی که اتاق‌های بازرگانی استقلال خود را حفظ می‌کنند، وظایف قانونی و قراردادی مشخصی در قبال دولت دارند. این وظایف شامل گزارش‌دهی مالی، ارائه مشاوره سیاستی و مشارکت در مشاوره‌های عمومی است.

• قوانین ثبت انجمن‌ها (در سطح ایالتی):

اتاق‌ها باید گزارش‌های مالی و عملیاتی سالانه به ثبت‌کنندگان ایالتی ارسال کنند و جزئیات مربوط به درآمد، هزینه‌ها و فعالیت‌های اعضا را ارائه دهند.

نقش مشورتی در سیاست‌گذاری:

اتاق‌ها اغلب به عنوان نهادهای مشورتی در زمینه سیاست‌های کسب‌وکار و تجارت فعالیت می‌کنند. به عنوان مثال:

• اتاق بازرگانی و صنعت استرالیا^{۱۹} (ACCI) با وزارت صنعت، علوم و منابع همکاری می‌کند تا بینش‌هایی

درباره مذاکرات تجاری، استراتژی‌های نیروی کار و اصلاحات نظارتی ارائه دهد.

این مکانیزم‌های گزارش‌دهی و مشاوره، نقش اتاق‌ها را به عنوان ذینفعان شفاف و مشارکتی در سیاست‌گذاری ملی تقویت می‌کند.

۵-۱۰-۳. تفویض اختیارات دولت به اتاق‌های بازرگانی

دولت استرالیا اختیارات خاصی را به اتاق‌های بازرگانی تفویض می‌کند تا آن‌ها بتوانند وظایفی را که نیاز به تعامل گسترده با کسب‌وکارها دارند، انجام دهند. این اختیارات معمولاً به اسناد صادرات، تسهیل تجارت و گواهی‌نامه‌های صنعتی مربوط می‌شود.

۱. قانون کنترل صادرات ۲۰۲۰ (Cth):

• ماده ۱۰:

"وزیر ممکن است قدرت صدور گواهی‌نامه‌های صادراتی را به یک سازمان یا نهاد تأییدشده تفویض کند." اتاق‌هایی که تحت این قانون مجاز هستند، مانند ACCI، گواهی‌نامه‌های مبدا و سایر اسناد مرتبط با صادرات را صادر می‌کنند.

۲. قانون مهاجرت ۱۹۵۸ (Cth):

• اتاق‌ها اغلب در تأیید حمایت‌های تجاری برای برنامه‌های مهاجرت مهارتی تحت توافق‌نامه‌های با وزارت امور داخلی همکاری می‌کنند.

با تفویض این مسئولیت‌ها، دولت از تخصص و شبکه‌های اتاق‌ها برای افزایش کارایی در تنظیم تجارت و صنعت استفاده می‌کند.

۵-۱۰-۴. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

برای تقویت فعالیت‌هایشان، دولت استرالیا مشوق‌های مالی و عملیاتی به اتاق‌های بازرگانی ارائه می‌دهد. این مشوق‌ها به تقویت ظرفیت آن‌ها در حمایت از رشد کسب‌وکار و توسعه جامعه کمک می‌کند.

¹⁹ Australian Chamber of Commerce and Industry

• قانون ارزیابی مالیات بر درآمد ۱۹۹۷ (Cth):

- ماده ۵۰: "سازمان‌های غیرانتفاعی که منحصراً برای اهداف خیریه، آموزشی یا خدمات اجتماعی فعالیت می‌کنند، واجد شرایط معافیت مالیاتی هستند."
- اتاق‌ها در صورتی که فعالیت‌هایشان با این اهداف مطابقت داشته باشد، از این معافیت‌ها برخوردار می‌شوند.
- برنامه کمک هزینه‌های رویدادهای تجاری:
- این برنامه که توسط Austrade مدیریت می‌شود، به اتاق‌ها برای میزبانی نمایشگاه‌های تجاری، اجلاس‌ها و نمایشگاه‌های صنعتی که منافع اقتصادی استرالیا را ترویج می‌دهد، کمک مالی ارائه می‌کند.
- کمک‌های توسعه منطقه‌ای:

- دولت‌های ایالتی اغلب بودجه‌ای به اتاق‌ها اختصاص می‌دهند تا از ابتکارات کسب‌وکار محلی مانند برنامه‌های آموزشی و توسعه زیرساخت‌ها حمایت کنند.
- این مشوق‌ها تعهد دولت به تقویت اتاق‌ها به عنوان تسهیل‌کنندگان توسعه اقتصادی را نشان می‌دهند.

۵-۱۱. کلمبیا

اتاق‌های بازرگانی در کلمبیا به‌عنوان واسطه‌های حیاتی بین کسب‌وکارها و دولت عمل می‌کنند و نقش مهمی در ترویج تجارت، کارآفرینی و توسعه اقتصادی دارند. این اتاق‌ها که تحت قوانین کلمبیا فعالیت می‌کنند، به‌عنوان نهادهای عمومی-خصوصی با استقلال قانونی و اداری، اما تحت نظارت دولت، خدمات مهمی مانند ثبت تجاری، حل اختلافات و حمایت از شرکت‌های کوچک و متوسط (SMEs) را مدیریت می‌کنند. چارچوب قانونی حاکم بر عملکرد آن‌ها تعادلی بین استقلال و پاسخگویی را بازتاب می‌دهد.

۵-۱۱-۱. نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی

در کلمبیا، قانون تجارت (Código de Comercio, Law 410 of 1971) و دستورات مرتبط، اتاق‌های بازرگانی را تنظیم می‌کنند. نظارت قانونی به‌طور عمده توسط سازمان نظارت بر صنعت و تجارت (Superintendencia de Industria y Comercio) انجام می‌شود.

۱. قانون تجارت، ماده ۸۶:

"اتاق‌های بازرگانی تحت نظارت سازمان نظارت بر صنعت و تجارت خواهند بود."

۲. قانون ۱۷۲۷ سال ۲۰۱۴ تقویت حکمرانی اتاق‌های بازرگانی:

- ماده ۳: الزام به انجام حسابرسی‌ها و بررسی‌های انطباق سالانه توسط سازمان نظارت.
- ماده ۴: تأکید بر گزارش‌دهی و اصلاح هرگونه سوءاستفاده از منابع تحت نظارت دولت.

۳. دستورالعمل ۱۰۷۴ سال ۲۰۱۵، ماده ۲.۲.۳۸.۲:

این دستورالعمل مفاد دقیق مربوط به گزارش‌دهی مالی، ساختارهای حکمرانی و تبعیت از سیاست‌های عمومی را ارائه می‌دهد.

۲-۱۱-۵. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اتاق‌های بازرگانی کلمبیا موظف به حفظ شفافیت و اطمینان از هماهنگی با سیاست‌های دولتی هستند:

۱. **قانون تجارت، ماده ۹۲**: اتاق‌های بازرگانی باید گزارش‌های دقیق در مورد مدیریت و استفاده از منابع خود را به وزارت تجارت، صنعت و گردشگری ارائه دهند.

۲. **قانون ۱۷۲۷ سال ۲۰۱۴، ماده ۵**:

الزام به ارائه به‌روزرسانی‌های شش‌ماهه در مورد فعالیت‌های ثبت و برنامه‌های اقتصادی به مقامات دولتی.

۳. **قانون ۹۶۲ سال ۲۰۰۵، ماده ۶**:

۴. مقرراتی برای تعامل بین اتاق‌ها و نهادهای دولتی به منظور کاهش ناکارآمدی‌های بروکراتیک تعیین می‌کند.

۳-۱۱-۵. واگذاری اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

دولت کلمبیا وظایف اداری و نظارتی متعددی را به اتاق‌های بازرگانی واگذار می‌کند و به آن‌ها اجازه می‌دهد که به‌عنوان امتداد قدرت دولتی عمل کنند:

۱. **قانون تجارت، ماده ۸۷**:

"اتاق‌های بازرگانی مسئول نگهداری از ثبت تجاری و سایر ثبت‌های عمومی تعیین‌شده توسط قانون خواهند بود."

۲. **قانون ۹۶۲ سال ۲۰۰۵، ماده ۴**:

به اتاق‌ها اختیار می‌دهد تا مطابقت کسب‌وکارها با الزامات قانونی و نظارتی را تأیید کنند.

۳. **قانون ۱۲۵۸ سال ۲۰۰۸، ماده ۲**:

۴. وظیفه حل اختلافات تجاری از طریق مکانیسم‌های جایگزین مانند داوری و مصالحه را به اتاق‌ها واگذار می‌کند.

۴-۱۱-۵. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت کلمبیا مشوق‌های متعددی را برای تقویت عملیات و تأثیرگذاری اتاق‌های بازرگانی ارائه می‌دهد:

۱. **قانون ۱۴۲۹ سال ۲۰۱۰، ماده ۱۲**:

"دولت ملی از اتاق‌های بازرگانی از طریق یارانه‌ها برای ترویج توسعه کسب‌وکار حمایت خواهد کرد."

۲. **دستورالعمل ۹۵۷ سال ۲۰۱۹، ماده ۵**:

معافیت‌های مالیاتی برای درآمدهای حاصل از ارائه خدمات عمومی به اتاق‌ها ارائه می‌دهد.

۳. **قانون ۱۹۵۵ سال ۲۰۱۹، ماده ۳۳۶**:

برنامه‌های تأمین مالی برای اتاق‌هایی که در ترویج کارآفرینی و نوآوری مشارکت دارند را تعیین می‌کند.

۱۲-۵. مکزیک

اتاق‌های بازرگانی در مکزیک نقشی کلیدی در توسعه اقتصادی، حمایت از کسب‌وکارها، و ایفای نقش واسطه‌ای میان بخش خصوصی و نهادهای دولتی دارند. این نهادها تحت چارچوب قوانین، به‌ویژه قانون اتاق‌های تجاری و کنفدراسیون‌های آن‌ها، عمل می‌کنند. این قانون وضعیت حقوقی، مسئولیت‌ها، حقوق و تعاملات اتاق‌های بازرگانی با دولت را مشخص می‌کند. این ساختار حقوقی، علاوه بر اعطای خودمختاری عملیاتی، سازوکارهایی برای نظارت دولتی، الزامات گزارش‌دهی، اختیارات واگذارشده، و مشوق‌ها را تعیین می‌کند.

در ادامه، تحلیلی جامع از چارچوب قانونی اتاق‌های بازرگانی مکزیک، همراه با متون دقیق قوانین مرتبط، ترجمه‌ها و منابع ذکر شده ارائه می‌شود.

۱۲-۵-۱. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی

نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی مکزیک در قانون اتاق‌های تجاری و کنفدراسیون‌های آن‌ها تصریح شده است. این قانون سازوکارهایی برای تضمین شفافیت، پاسخگویی، و انطباق با سیاست‌های اقتصادی ملی ایجاد می‌کند.

• ماده ۲۳: الزامات گزارش‌دهی

"اتاق‌های بازرگانی موظف به ارائه گزارش‌های سالانه به دولت فدرال در مورد فعالیت‌های خود، شامل صورت‌های مالی و پروژه‌های استراتژیک هستند".

• ماده ۳۰: حسابرسی و نظارت

"دولت فدرال اختیار انجام حسابرسی‌های دوره‌ای از اتاق‌های بازرگانی را برای تضمین استفاده مناسب از منابع و تحقق اهداف تعیین‌شده دارد".

• قانون اتاق‌های بازرگانی و کنفدراسیون‌های آن‌ها ۱۹۹۶

○ ماده ۲: "اتاق‌های بازرگانی تحت نظارت دولت فدرال از طریق وزارت اقتصاد قرار خواهند داشت".

○ ماده ۱۰: الزام اتاق‌ها به تبعیت از حسابرسی‌های دولتی، ارائه صورت‌های مالی و اطمینان از رعایت استانداردهای قانونی.

○ ماده ۱۵: تعیین می‌کند که فعالیت‌های اتاق‌ها باید با برنامه‌های توسعه اقتصادی ملی همسو باشند.

• قانون فدرال شفافیت و دسترسی به اطلاعات عمومی:

• اتاق‌ها را ملزم می‌کند تا اطلاعات مربوط به عملیات خود را افشا کنند و شفافیت در تعاملات آن‌ها با دولت و مردم را تضمین کنند.

۵-۱۲-۲. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اتاق‌های بازرگانی مکزیکی موظف به حفظ شفافیت و ارائه اطلاعات خاص به نهادهای دولتی هستند. قانون شفافیت فدرال و دسترسی به اطلاعات عمومی این تعهد را تقویت می‌کند.

- **ماده ۷: شفافیت در استفاده از منابع عمومی**

"هر اتاق بازرگانی که منابع عمومی دریافت کند، باید گزارشی دقیق درباره استفاده از این منابع، شامل نتایج و مزایای به‌دست‌آمده، منتشر کند."

- **ماده ۱۵: ارائه پیشنهادات**

"اتاق‌های بازرگانی موظف به ارائه پیشنهاداتی به دولت در زمینه توسعه اقتصادی و تجاری هستند."

۵-۱۲-۳. واگذاری اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

در مکزیکی، وظایف خاصی از سوی دولت به اتاق‌های بازرگانی محول شده است تا فرآیندها را ساده‌تر کرده و تجارت را تقویت کنند. این اختیارات در قانون تجارت و قانون اتاق‌های تجاری و کنفدراسیون‌های آن‌ها توضیح داده شده است.

- **ماده ۱۰۵۰ از قانون تجارت:**

"اتاق‌های بازرگانی اختیار صدور گواهی‌نامه‌های تجاری، ایفای نقش داور در منازعات تجاری، و نمایندگی منافع در مذاکرات بین‌المللی را خواهند داشت."

- **ماده ۱۹ از قانون اتاق‌های تجاری و کنفدراسیون‌ها:**

"دولت می‌تواند وظایفی مرتبط با ترویج تجارت خارجی و حمایت از صادرات را به اتاق‌های بازرگانی واگذار کند."

۵-۱۲-۴. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت مکزیکی مشوق‌های مختلفی به اتاق‌های بازرگانی ارائه می‌دهد تا نقش آن‌ها در حمایت از بخش خصوصی تقویت شود. این مشوق‌ها شامل مزایای مالیاتی و دسترسی به منابع عمومی برای پروژه‌های خاص است.

- **ماده ۱۲:**

به اتاق‌ها اختیار مدیریت ثبت ملی تجارت (**Registro Nacional de Comercio**) و حفظ سوابق دقیق کسب‌وکارهای عضو را می‌دهد.

- **ماده ۱۸:**

اتاق‌ها را قادر می‌سازد تا اختلافات تجاری بین کسب‌وکارها را حل‌وفصل کرده و چارچوب قانونی برای حل اختلافات جایگزین ارائه دهد.

- **قانون تجارت: (Código de Comercio)**

اجازه صدور گواهی‌نامه‌ها و تأییدیه‌های لازم برای تجارت بین‌المللی را به اتاق‌ها می‌دهد.

- **ماده ۱۵ از قانون مالیات فدرال:**

"اتاق‌های بازرگانی که برنامه‌هایی با منافع عمومی توسعه دهند، واجد شرایط دریافت معافیت‌های مالیاتی در فعالیت‌های خاص خواهند بود."

- ماده ۲۵ از قانون اتاق‌های تجاری و کنفدراسیون‌ها:

"دولت منابع مالی به اتاق‌های بازرگانی برای اجرای پروژه‌های همسو با سیاست‌های اقتصادی ملی ارائه خواهد کرد".

۱۳-۵. روسیه

اتاق بازرگانی و صنایع روسیه به‌عنوان پلی بین جامعه تجاری و دولت عمل می‌کند. این اتاق تحت قانون فدرال شماره ۱-۵۳۴۰ "در مورد اتاق‌های بازرگانی و صنایع در فدراسیون روسیه" که در تاریخ ۷ ژوئیه

۱۹۹۳ تصویب شده است، تأسیس شد. این قانون چارچوب جامعی برای عملیات قانونی، حقوق و مسئولیت‌های اتاق‌های بازرگانی در روسیه فراهم می‌آورد. این اتاق‌ها نقش مهمی در تقویت فعالیت‌های اقتصادی، بهبود روابط تجاری و پاسخگویی به نیازهای بخش خصوصی ایفا می‌کنند.

۱-۱۳-۵. نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی

نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی در روسیه تحت قانون فدرال شماره ۱-۵۳۴۰ تعریف شده و عمدتاً توسط وزارت توسعه اقتصادی انجام می‌شود. این نظارت تضمین می‌کند که اتاق‌ها به صورت شفاف عمل کرده و با اهداف اقتصادی ملی همسو باشند.

- ماده ۳:

"اتاق بازرگانی و صنایع فدراسیون روسیه به‌عنوان یک سازمان غیردولتی و غیرانتفاعی فعالیت کرده و فعالیت‌های خود را مطابق با قانون اساسی و قوانین فدرال فدراسیون روسیه انجام می‌دهد".

- ماده ۶:

"اتاق موظف است گزارش‌های سالانه‌ای در خصوص فعالیت‌ها، عملیات مالی و تطابق با سیاست‌های تجاری ملی به وزارت توسعه اقتصادی ارائه دهد".

۲-۱۳-۵. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اتاق‌های بازرگانی موظف به ارائه گزارش‌ها و همکاری منظم با نهادهای دولتی برای اطمینان از هماهنگی با اهداف سیاست‌گذاری هستند. این رابطه در ماده ۸ قانون فدرال شماره ۱-۵۳۴۰ مشخص شده است.

- ماده ۸:

"اتاق بازرگانی و صنایع موظف است نظرات کارشناسی، توصیه‌ها و گزارش‌هایی درباره موضوعات سیاست اقتصادی و قانون‌گذاری به درخواست مقامات دولتی ارائه دهد".

• ماده ۹ :

• "مشاوره‌های منظم بین اتاق و نهادهای دولتی باید توسعه مؤثر سیاست‌های تجاری و صنعتی را تضمین کند".

۳-۱۳-۵. واگذاری اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

دولت برخی نقش‌های نظارتی و عملیاتی خاص را به اتاق‌های بازرگانی برای تسهیل تجارت و صنعت واگذار می‌کند. این وظایف در ماده ۱۲ قانون فدرال شماره ۵۳۴۰-۱ تعریف شده‌اند.

• ماده ۱۲ :

"اتاق بازرگانی و صنایع مجاز به صدور گواهینامه‌های مبدأ برای کالاهای صادراتی، انجام داوری و ارائه خدمات میانجی‌گری برای حل اختلافات تجاری است".

• ماده ۱۳ :

"اتاق اختیار دارد تا منافع کسب‌وکارهای روسی را در سازمان‌ها و انجمن‌های تجاری بین‌المللی نمایندگی کند".

۴-۱۳-۵. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

برای حمایت از عملیات اتاق‌ها، دولت روسیه مشوق‌های مختلفی را ارائه می‌دهد که در ماده ۱۵ قانون فدرال شماره ۵۳۴۰-۱ شرح داده شده است.

• ماده ۱۵ :

"اتاق‌های بازرگانی و صنایع از معافیت‌های مالیاتی برای درآمدهای حاصل از فعالیت‌هایی که به توسعه اقتصادی و تجارت بین‌المللی کمک می‌کنند، برخوردار هستند".

• ماده ۱۶ :

"دولت ممکن است برای برگزاری نمایشگاه‌های تجاری، نمایشگاه‌ها و مجامع تجاری در داخل و خارج از کشور، حمایت مالی به اتاق‌ها ارائه دهد".

۵-۱۴. سوئد

اتاق‌های بازرگانی در سوئد به عنوان سازمان‌هایی غیردولتی و مبتنی بر عضویت، نقش حیاتی در حمایت از کسب‌وکارها با ترویج تجارت، نوآوری و توسعه اقتصادی ایفا می‌کنند. این نهادها که عمدتاً تحت قوانین حقوق خصوصی فعالیت می‌کنند، به واسطه وظایف عمومی که بر عهده دارند، ارتباط میان دولت و بخش خصوصی را تقویت می‌کنند. فعالیت‌های این اتاق‌ها در چارچوب استانداردهای قانونی سوئد تنظیم شده است که بر شفافیت، پاسخگویی و همکاری در مدیریت اقتصادی تأکید دارند. اتاق‌های بازرگانی سوئد به دلیل دوگانگی عملکردشان قابل توجه هستند: در حالی که به عنوان نهادهای خصوصی عمل می‌کنند، اغلب وظایف شبه‌عمومی نظیر صدور اسناد تجاری و حل‌وفصل اختلافات را انجام می‌دهند که آن‌ها را به بخش جدایی‌ناپذیری از زیرساخت اقتصادی و قانونی سوئد تبدیل کرده است.

۵-۱۴-۱. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی

اتاق‌های بازرگانی سوئد تحت چارچوب کلی **قانون انجمن‌های سوئدی (SFS 1987:667)** فعالیت می‌کنند. اگرچه این نهادها خصوصی هستند، باید به مکانیزم‌های نظارتی خاصی پایبند باشند تا در زمان انجام وظایف عمومی و دریافت مشوق‌های دولتی پاسخگو باشند.

مقررات کلیدی قانونی:

• **قانون انجمن‌های سوئدی: (SFS 1987:667)**

- **فصل ۲، بند ۵:** الزام به تعریف اهداف، اساسنامه عملیاتی و مکانیزم‌های گزارش‌دهی.
- **فصل ۳، بند ۱۲:** الزام به شفافیت در گزارش‌دهی مالی برای نهادهایی که وظایف عمومی-خصوصی دارند.

• **قانون دولت‌های محلی: (SFS 1991:900)**

- **فصل ۸، بند ۵:** اجازه به شهرداری‌ها برای همکاری با اتاق‌های بازرگانی به منظور توسعه اقتصادی محلی. این شامل نظارت مالی و الزامات گزارش‌دهی سالانه است.

• **قانون دسترسی عمومی به اطلاعات و محرمانگی: (SFS 2009:400)**

- تضمین می‌کند که اتاق‌هایی که وظایف عمومی انجام می‌دهند شفافیت لازم را حفظ کنند، به ویژه در زمان صدور اسناد تجاری یا دریافت مشوق‌های دولتی.
- این قوانین تضمین می‌کنند که اتاق‌های بازرگانی تحت نظارت قرار دارند، بدون اینکه استقلال آن‌ها به عنوان سازمان‌های خصوصی تحت تأثیر قرار گیرد.

۵-۴-۲. پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

قوانین سوئد اتاق‌های بازرگانی را ملزم می‌کند که رابطه‌ای شفاف و همکارانه با مقامات دولتی داشته باشند. این رابطه با گزارش‌دهی منظم، مشاوره‌های عمومی و پایبندی دقیق به اولویت‌های اقتصادی ملی مشخص می‌شود.
گزارش‌دهی و شفافیت:

۱. قانون رویه اداری: (SFS 2017:900)

○ **فصل ۲، بند ۷:** ملزم می‌کند اتاق‌ها به درخواست‌های اطلاعاتی دولت سریع و دقیق پاسخ دهند، به ویژه زمانی که منابع عمومی درگیر هستند.

۲. قانون دولت‌های محلی: (SFS 1991:900)

○ **فصل ۱۰، بند ۳:** شهرداری‌ها را ملزم می‌کند که از اتاق‌هایی که در پروژه‌های محلی مشارکت دارند، گزارش‌های عملکردی و مالی دقیق درخواست کنند.

مشاوره عمومی:

اتاق‌ها اغلب به عنوان نهادهای مشورتی برای سیاست‌های دولتی عمل می‌کنند. برای مثال، تصمیمات مرتبط با تجارت غالباً شامل ورودی‌هایی از اتاق‌ها از طریق فرآیندهای مشاوره ساختاریافته است.

۵-۴-۳. واگذاری اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

اتاق‌های بازرگانی سوئد وظایف عمومی متعددی را بر عهده دارند که نقش آن‌ها در تسهیل مدیریت اقتصادی و تجارت را تقویت می‌کند.

۱. قانون گمرک: (SFS 2016:253)

○ **فصل ۱۲، بند ۴:** به اتاق‌ها اجازه می‌دهد گواهی‌نامه‌های مبدأ و سایر اسناد تجاری ضروری را تحت توافق‌نامه‌های تجاری بین‌المللی صادر کنند.
○ مثال: اتاق بازرگانی استکهلم صادرکننده اصلی گواهی‌های تجاری برای صادرکنندگان است.

۲. قانون داوری: (SFS 1999:116)

○ **فصل ۳، بند ۱:** به مؤسسه داوری اتاق بازرگانی استکهلم اختیار می‌دهد که به اختلافات تجاری داخلی و بین‌المللی رسیدگی کند.

این واگذاری‌ها نشان‌دهنده تکیه دولت به اتاق‌ها برای انجام وظایف تخصصی است، در حالی که استقلال عملیاتی آن‌ها حفظ می‌شود.

۵-۴-۴. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

قوانین سوئد مشوق‌های متعددی را برای حمایت از فعالیت‌های اتاق‌های بازرگانی فراهم می‌کند، به ویژه آن‌هایی که با اولویت‌های اقتصادی ملی همسو هستند.

حمایت مالی:

۱. قانون حمایت از کسب‌وکار: (SFS 1994:900)

- **فصل ۴، بند ۶:** به اتاق‌ها اجازه می‌دهد برای ترویج نوآوری منطقه‌ای، توسعه صادرات و رشد کسب‌وکارهای کوچک، از کمک‌های مالی استفاده کنند.

مزایای مالیاتی:

۲. **قانون مالیات بر درآمد: (SFS 1999:1229)**

- **فصل ۷، بند ۱۰:** درآمد حاصل از فعالیت‌های غیرتجاری، نظیر آموزش‌های تجاری یا نمایشگاه‌ها، از مالیات بر درآمد شرکت معاف است.

فرصت‌های همکاری:

بر اساس **قانون دولت‌های محلی (SFS 1991:900)**، شهرداری‌ها مجاز به همکاری با اتاق‌ها در پروژه‌های مشترک هستند و از این طریق حمایت مالی و عملیاتی غیرمستقیم ارائه می‌دهند.

۱. **قانون انجمن‌های سوئدی: (SFS 1987:667)**

- "بند ۵، فصل ۲: انجمن‌های غیرانتفاعی باید اهداف و اساسنامه خود را که باید به صورت عمومی در دسترس باشد، تعریف کنند."
- "بند ۱۲، فصل ۳: صورت‌های مالی باید شفاف باشند، به ویژه برای سازمان‌هایی که حمایت عمومی دریافت می‌کنند."

۲. **قانون گمرک: (SFS 2016:253)**

- "بند ۴، فصل ۱۲: اتاق‌ها مجاز به صدور گواهی‌های تجاری ضروری برای صادرات هستند."

۳. **قانون داوری: (SFS 1999:116)**

- "بند ۱، فصل ۳: نهادهای داوری تأسیس شده تحت اتاق‌ها می‌توانند به اختلافات تجاری داخلی و بین‌المللی رسیدگی کنند."

۴. **قانون مالیات بر درآمد: (SFS 1999:1229)**

- "بند ۱۰، فصل ۷: معافیت‌های مالیاتی شامل درآمدهای غیرتجاری اتاق‌ها است که با اهداف عمومی همسو هستند."

۵. **قانون حمایت از کسب‌وکار: (SFS 1994:900)**

- "بند ۶، فصل ۴: مشوق‌های مالی برای سازمان‌هایی که به توسعه اقتصادی منطقه‌ای کمک می‌کنند، موجود است."

۶. **قانون رویه اداری: (SFS 2017:900)**

- "بند ۷، فصل ۲: اتاق‌ها باید به درخواست‌های اطلاعاتی دولت پاسخ دهند."

۱۵-۵. ترکیه

اتاق‌های بازرگانی در ترکیه به‌عنوان نهادهای کلیدی نقش مهمی در ایجاد پل میان بخش خصوصی و دولت ایفا می‌کنند. این نهادها که به‌عنوان سازمان‌های حرفه‌ای نیمه‌دولتی عمل می‌کنند، هدفشان تنظیم، حمایت و توسعه چشم‌انداز اقتصادی کشور است. تحت **قانون شماره ۵۱۷۴** (قانون اتحادیه اتاق‌ها و بورس‌های کالای ترکیه)، این اتاق‌ها استقلال لازم برای خدمت‌رسانی به اعضای خود را دارا هستند، درحالی‌که تحت نظارت دولت فعالیت می‌کنند. وظایف آن‌ها شامل صدور اسناد تجاری ضروری، ترویج توسعه صنعتی، و تسهیل تجارت بین‌المللی است. این ساختار جامع نشان‌دهنده رویکرد ترکیه به تعادل بین استقلال و کنترل دولتی است که تضمین می‌کند اتاق‌ها با اهداف اقتصادی ملی هماهنگ باشند.

۱-۱۵-۵. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی

نظارت قانونی تضمین می‌کند که اتاق‌های بازرگانی به‌صورت شفاف و اخلاقی عمل کرده و با اهداف اقتصادی ترکیه همسو باشند. دولت ترکیه، به‌ویژه از طریق وزارت تجارت، نظارت بر عملیات این اتاق‌ها را برعهده دارد تا اطمینان حاصل شود که این نهادها مطابق با قوانین و سیاست‌های ملی عمل می‌کنند. این نظارت همچنین چارچوبی برای شفافیت، پاسخگویی و رعایت تعهدات قانونی مشخص‌شده در **قانون شماره ۵۱۷۴** فراهم می‌کند.

۱. قانون شماره ۵۱۷۴، ماده ۴:

"اتاق‌ها نهادهای شغلی با ماهیت عمومی هستند که برای برآورد نیازهای مشترک اعضای خود، تسهیل فعالیت‌های حرفه‌ای آن‌ها، توسعه حرفه مطابق با منافع عمومی، حفظ انضباط، اخلاق و همبستگی حرفه‌ای تأسیس شده‌اند".

۲. قانون شماره ۵۱۷۴، ماده ۹:

"وزارت تجارت مجاز به نظارت بر معاملات و حساب‌های اتاق‌ها، بورس‌های کالا، و نهادهای عالی آن‌ها است".

۲-۱۵-۵. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

پاسخگویی، سنگ‌بنای عملیات اتاق‌های بازرگانی در ترکیه است. برای حفظ شفافیت، اتاق‌ها ملزم به گزارش‌دهی منظم از فعالیت‌ها و وضعیت مالی خود به دولت هستند. این امر تضمین می‌کند که آن‌ها به‌طور مؤثر وظایف و مسئولیت‌های خود را انجام داده و به استانداردهای قانونی و اخلاقی پایبند هستند.

۱. قانون شماره ۵۱۷۴، ماده ۱۰:

"اتاق‌ها و بورس‌های کالا موظفند گزارش‌های سالانه فعالیت و حساب‌های نهایی حسابرسی‌شده خود را تا شش ماه اول سال بعد به وزارت تجارت ارائه دهند".

۲. قانون شماره ۵۱۷۴، ماده ۱۱:

"اتاق‌ها و بورس‌های کالا موظفند هرگونه اطلاعات و مدارک درخواستی وزارت تجارت درباره معاملات و حساب‌های خود را ارائه دهند".

۵-۱-۳. واگذاری اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

دولت ترکیه به‌طور استراتژیک اختیارات خاصی را به اتاق‌های بازرگانی واگذار کرده است تا کارایی و پاسخگویی در مدیریت فعالیت‌های اقتصادی بهبود یابد. این واگذاری به اتاق‌ها اجازه می‌دهد تا به‌عنوان واسطه میان کسب‌وکارها و دولت عمل کرده، رویه‌ها را ساده‌تر کنند و خدمات اساسی ارائه دهند.

۱. قانون شماره ۵۱۷۴، ماده ۱۲:

"اتاق‌ها مجاز به صدور و تأیید اسنادی مانند گزارش‌های ظرفیت، نظر کارشناسی، و سایر اسناد مربوط به فعالیت‌های تجاری و صنعتی هستند".

۲. قانون شماره ۵۱۷۴، ماده ۱۳:

"اتاق‌ها مجاز به تأسیس و اداره آزمایشگاه‌ها، دفاتر فنی، و واحدهای مشابه برای تعیین و تأیید کیفیت و استانداردهای محصولات صنعتی و تجاری هستند".

۵-۱-۴. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

برای توانمندسازی اتاق‌های بازرگانی و افزایش نقش آن‌ها در اقتصاد ملی، دولت ترکیه مشوق‌های مختلفی ارائه می‌دهد. این مشوق‌ها، عمدتاً به‌صورت معافیت‌های مالیاتی و مزایای مالی، بار عملیاتی اتاق‌ها را کاهش می‌دهند و به آن‌ها اجازه می‌دهند تا بر حمایت از کسب‌وکارها تمرکز کنند.

۱. قانون شماره ۵۱۷۴، ماده ۲۴:

"اتاق‌ها، بورس‌های کالا، و نهادهای عالی آن‌ها از انواع مالیات‌ها و عوارض مربوط به تأسیس، فعالیت‌ها، و اسنادی که صادر می‌کنند معاف هستند".

۲. قانون شماره ۵۱۷۴، ماده ۲۵:

"در موارد خاص، درآمدهای اتاق‌ها، بورس‌های کالا، و نهادهای عالی آن‌ها مشمول مالیات شرکت‌ها نمی‌شود".

۵-۱-۶. عمان

اتاق بازرگانی و صنایع عمان (OCCI)²⁰، که با فرمان سلطنتی شماره ۷۷/۴۵ تأسیس شده است، نقش مهمی در تقویت رشد اقتصادی، توسعه تجارت، و نمایندگی از منافع بخش خصوصی در سلطان‌نشین عمان ایفا می‌کند. این اتاق به‌عنوان یک نهاد مستقل عمل می‌کند و به‌عنوان پل ارتباطی میان دولت و بخش خصوصی، سیاست‌های اقتصادی و استراتژی‌های تجاری را تسهیل می‌کند. همچنین، OCCI در راستای

²⁰ Oman Chamber of Commerce and Industry

چشم‌انداز ملی عمان برای توسعه پایدار، خدمات مشاوره‌ای ارائه داده و از ابتکارات سرمایه‌گذاری حمایت می‌کند.

۵-۱۶-۱. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی

چارچوب قانونی حاکم بر OCCI در فرمان سلطنتی شماره ۷۷/۴۵ تعیین شده است که ساختار، وظایف و ارتباط این اتاق با دولت را مشخص می‌کند. این فرمان OCCI را به‌عنوان نهادی قانونی با استقلال مالی و اداری تعریف می‌کند، اما تحت نظارت وزارت بازرگانی، صنعت و ترویج سرمایه‌گذاری قرار دارد.

- ماده ۱ از فرمان سلطنتی شماره ۷۷/۴۵: اتاق بازرگانی و صنایع عمان به‌عنوان یک شخصیت حقوقی مستقل با استقلال مالی و اداری تأسیس می‌شود.

- ماده ۵: وزارت بازرگانی، صنعت و ترویج سرمایه‌گذاری نظارت بر پایبندی اتاق به قوانین و مقررات حاکم بر فعالیت‌های آن را بر عهده دارد تا اطمینان حاصل شود که این فعالیت‌ها با اهداف اقتصادی ملی همسو هستند.

OCCI موظف است گزارش‌های دوره‌ای را به وزارتخانه مربوطه ارائه دهد و در صورت انحراف از مأموریت یا سوءمدیریت مالی، دولت می‌تواند مداخله کند.

۵-۱۶-۲. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

OCCI موظف است گزارش‌های مالی و عملکردی سالانه خود را به دولت ارائه دهد. این الزام در ماده ۸ از فرمان سلطنتی شماره ۷۷/۴۵ مشخص شده است:

- اتاق باید صورت‌های مالی سالانه و گزارش‌های عملکردی خود را به وزارت بازرگانی، صنعت و ترویج سرمایه‌گذاری ارائه کند.

همچنین، OCCI نقش مشاوره‌ای برای دولت ایفا کرده و در تدوین استراتژی‌های اقتصادی ملی شرکت می‌کند. ماده ۱۰:

- اتاق به‌عنوان یک نهاد مشورتی برای دولت در تمامی امور مرتبط با تجارت و صنعت عمل می‌کند.

۵-۱۶-۳. تفویض اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

به OCCI اختیاراتی برای انجام وظایف خاص از طرف دولت داده شده است، از جمله صدور گواهی‌نامه‌های مبدأ و سازمان‌دهی نمایشگاه‌های تجاری. ماده ۱۲ از فرمان سلطنتی شماره ۷۷/۴۵ این اختیارات را مشخص می‌کند:

- اتاق مسئول صدور گواهی‌نامه‌های مبدأ برای کالاهای صادراتی، سازمان‌دهی نمایشگاه‌های تجاری و نمایندگی از سلطان‌نشین در مجامع بین‌المللی تجاری با تأیید دولت است.

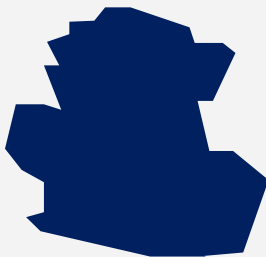
این تفویض اختیار به OCCI اجازه می‌دهد تا به‌عنوان یک نهاد شبه‌دولتی عمل کرده و فرآیندهای مرتبط با تجارت و صنعت را تسهیل کند.

۴-۱۶-۵. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت عمان چندین مشوق را برای تقویت ظرفیت عملیاتی OCCI و حمایت مؤثر از بخش خصوصی ارائه می‌دهد. این مشوق‌ها شامل موارد زیر است:

- **حمایت مالی: ماده ۱۵ از فرمان سلطنتی شماره ۷۷/۴۵:** اتاق ممکن است برای انجام مأموریت خود در ترویج تجارت و صنعت، از دولت یارانه دریافت کند.
  - **معافیت‌های مالیاتی: ماده ۱۶:** درآمدها و دارایی‌های اتاق از تمامی اشکال مالیات و عوارض معاف هستند.
  - **تخصیص زمین:** دولت زمین و زیرساخت‌هایی را برای OCCI جهت ایجاد مراکز تجاری و نمایشگاهی فراهم می‌کند.
- این مشوق‌ها به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند که توانایی اتاق را در نمایندگی و خدمت‌رسانی به جامعه تجاری در عمان تقویت کنند.

۱۷-۵. قطر

اتاق بازرگانی و صنعت قطر (QCCI)²¹ که تحت قانون شماره ۴ سال ۱۹۶۳ تأسیس شده است، به‌عنوان یکی از ارکان اصلی زیرساخت اقتصادی این کشور فعالیت می‌کند. این نهاد که نماینده بخش خصوصی است، پل ارتباطی میان کسب‌وکارها و دولت ایجاد کرده و محیطی مناسب برای رشد اقتصادی و تنوع‌بخشی به اقتصاد فراهم می‌آورد. تعهد قطر به تبدیل شدن از اقتصادی وابسته به منابع هیدروکربنی به یک اقتصاد مبتنی بر دانش که در چشم‌انداز ملی قطر ۲۰۳۰ ترسیم شده است، نقش اتاق بازرگانی را به‌عنوان یک شریک کلیدی در سیاست‌گذاری، ترویج تجارت و توسعه ظرفیت‌ها برجسته کرده است.

وظایف QCCI فراتر از نمایندگی صرف است و شامل نقش‌های مشورتی در سیاست‌گذاری، صدور اسناد تجاری و حل‌وفصل اختلافات تجاری می‌شود. این وظایف بر اساس چارچوب قانونی جامعی تعریف شده‌اند که تعهدات، اختیارات و مزایای این اتاق را مشخص می‌کند. این چارچوب تعادل میان نظارت دولتی و استقلال عملیاتی اتاق را تضمین می‌کند و در عین حال، امکان تحقق مأموریت اصلی آن برای توانمندسازی بخش خصوصی را فراهم می‌آورد.

²¹ Qatar Chamber of Commerce and Industry

۵-۱۷-۱. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی

اتاق بازرگانی قطر تحت نظارت وزارت تجارت و صنعت فعالیت می‌کند که اطمینان می‌دهد وظایف آن با اهداف توسعه ملی قطر هماهنگ است. نظارت قانونی شامل حسابرسی‌های مالی، رعایت مقررات و هم‌راستایی استراتژیک با سیاست‌های اقتصادی دولت می‌شود.

- ماده ۳ قانون شماره ۱۱-۱۹۹۰:

«اتاق بازرگانی و صنعت تحت نظارت وزارت تجارت و صنعت قرار دارد که رعایت کلیه تعهدات قانونی و هم‌راستایی با سیاست اقتصادی دولت را تضمین می‌کند.»

- ماده ۶:

«وزارت ممکن است حساب‌های مالی اتاق را حسابرسی کرده و به‌روزرسانی‌های دوره‌ای درباره فعالیت‌ها و ابتکارات آن درخواست کند.»

۵-۱۷-۲. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

QCCI ملزم به حفظ ارتباطات باز با دولت است و گزارش‌های منظم ارائه می‌دهد و به درخواست‌های دولت برای ارائه ورودی‌های سیاست‌گذاری پاسخ می‌دهد. این الزامات در چندین ماده قانونی گنجانده شده‌اند.

- ماده ۷ قانون شماره ۱۱ (۱۹۹۰):

اتاق باید گزارش‌های سه‌ماهه و سالانه‌ای به وزارت تجارت و صنعت ارائه کند که عملکرد مالی، تلاش‌های تسهیل تجارت و مشارکت‌های آن در اهداف اقتصادی ملی را تشریح می‌کند.

- ماده ۹:

اتاق باید با تحقیقات دولتی همکاری کرده و نظرات کارشناسی در مورد موضوعات مرتبط با تجارت و صنعت در کشور ارائه دهد.

۵-۱۷-۳. تفویض اختیارات دولت به اتاق‌های بازرگانی

QCCI به‌واسطه اختیارات تفویض شده از سوی دولت، امکان ساده‌سازی فرآیندها برای جامعه تجاری را فراهم می‌کند. این اختیارات شامل صدور اسناد تجاری، تأیید کالاها و ارائه خدمات دآوری است.

- ماده ۱۰ قانون شماره ۱۱-۱۹۹۰:

اتاق مجاز به صدور گواهی‌نامه‌های مبدأ، تأیید اسناد تجاری و ارائه خدمات دآوری برای اختلافات تجاری تحت نظارت وزارت تجارت و صنعت است.

- ماده ۱۲:

اتاق مسئول مدیریت نمایشگاه‌ها و رویدادهای تجاری، ترویج محصولات و خدمات قطری در سطح بین‌المللی و تقویت همکاری با اتاق‌های خارجی است.

۵-۱۷-۴. مشوق‌های دولت برای اتاق‌های بازرگانی

برای اطمینان از کارآمدی اتاق، QCCI از طیف گسترده‌ای از مشوق‌های دولتی، شامل یارانه‌های مالی، معافیت‌های مالیاتی بهره‌مند می‌شود.

• ماده ۱۵ قانون شماره ۱۱-۱۹۹۰:

اتاق برای حمایت از عملیات خود، از جمله تسهیل تجارت و فعالیت‌های حمایتی، یارانه سالانه‌ای از دولت دریافت می‌کند.

• ماده ۱۷:

اتاق از معافیت‌های مالیاتی و دسترسی ترجیحی به امکانات دولتی برای برگزاری رویدادهای مرتبط با تجارت برخوردار است.

۵-۱۸-۱. عربستان سعودی

اتاق‌های بازرگانی در عربستان سعودی نقش مهمی در مسیر این کشور به سمت تنوع بخشی اقتصادی و تقویت بخش خصوصی ایفا می‌کنند، که از اهداف اصلی چشم‌انداز ۲۰۳۰ است. این اتاق‌ها به‌عنوان پلی بین دولت و بخش خصوصی عمل می‌کنند و با نمایندگی از منافع جامعه تجاری، فعالیت‌های خود را با اهداف اقتصادی ملی هماهنگ می‌سازند. آن‌ها تسهیل رشد تجارت، ارتقای تجارت، حل اختلافات و مشاوره سیاستی را تحت چارچوب‌های نظارتی تعیین‌شده توسط **قانون اتاق‌های بازرگانی و صنعت** انجام می‌دهند.

اتاق‌هایی مانند **اتاق ریاض**، **اتاق جدّه** و سایر اتاق‌های موجود در سراسر کشور، همکاری نزدیکی با وزارت تجارت دارند. وظیفه اصلی آن‌ها اطمینان از توسعه بخش خصوصی در راستای سیاست‌های دولتی است، با تمرکز بر مسائلی همچون تسهیل تجارت، کارآفرینی و توسعه کسب‌وکارهای کوچک و متوسط. این رابطه از طریق نظارت قانونی، اختیارات تفویض‌شده، و مشوق‌های دولتی حفظ می‌شود.

۵-۱۸-۱. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی

قانون اتاق‌های بازرگانی و صنعت چارچوبی قوی برای نظارت و تنظیم عملکرد این اتاق‌ها فراهم می‌کند. **وزارت تجارت** وظیفه نظارت بر عملکرد اتاق‌ها را بر عهده دارد تا اطمینان حاصل شود که این نهادها در چارچوب قانون و در هماهنگی با چشم‌انداز اقتصادی کشور عمل می‌کنند.

۱. شخصیت حقوقی مستقل ماده ۲

این قانون به اتاق‌ها شخصیت حقوقی مستقل اعطا می‌کند که به آن‌ها امکان می‌دهد به‌صورت مستقل و در چارچوب نظارت دولتی فعالیت کنند.

"اتاق‌ها از شخصیت حقوقی مستقل برخوردار هستند که به آن‌ها امکان می‌دهد به صورت مستقل و در چارچوب نظارتی فعالیت کنند".

۲. الزام به ارائه گزارش‌ها ماده ۶

اتاق‌ها را ملزم می‌کند تا گزارش‌های دوره‌ای درباره فعالیت‌های مالی و عملیاتی خود به وزارت تجارت ارائه دهند. این گزارش‌ها شفافیت و پاسخگویی را تضمین می‌کنند.

"اتاق‌ها موظف هستند گزارش‌های دوره‌ای شامل فعالیت‌های مالی و عملیاتی خود را به وزارت تجارت ارائه دهند".

۳. ممیزی دولتی

بر اساس ماده ۹، وزارت تجارت مجاز به بررسی فعالیت‌های اتاق‌ها از جمله معاملات مالی، تطابق با قوانین و هماهنگی با سیاست‌های ملی است

"وزارت تجارت مجاز است فعالیت‌های اتاق‌ها را برای اطمینان از انطباق با قوانین و سیاست‌های ملی بررسی کند".

۵-۱۸-۲. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اتاق‌های بازرگانی در عربستان سعودی موظف به پاسخگویی قانونی و شفافیت در تعاملات خود با دولت هستند. این رابطه از طریق گزارش‌دهی منظم، مسئولیت‌پذیری عمومی و مشاوره فعال در سیاست‌گذاری تعریف می‌شود.

• الزامات گزارش‌دهی سالانه

ماده ۱۰ اتاق‌ها را ملزم می‌کند تا گزارش‌های سالانه تفصیلی شامل عملکرد مالی، فعالیت‌های عملیاتی، و ابتکارات استراتژیک خود را تهیه و به وزارت تجارت ارسال کنند. این گزارش‌ها توسط وزارت بررسی می‌شوند تا از تطابق با اهداف اطمینان حاصل شود.

"اتاق‌ها موظف هستند گزارش‌های سالانه تفصیلی از عملکرد مالی و فعالیت‌های عملیاتی خود را به وزارت ارائه دهند".

• مکانیزم‌های پاسخگویی عمومی

مجامع عمومی سالانه برگزار می‌شود تا اعضا بتوانند صورت‌های مالی را بررسی، تصمیمات مدیریت را مورد سوال قرار دهند و ابتکارات جدیدی را پیشنهاد دهند.

• نقش مشورتی در سیاست‌گذاری

اتاق‌ها در سیاست‌های اقتصادی، مذاکرات تجاری و اصلاحات نظارتی مورد مشورت قرار می‌گیرند که نشان‌دهنده نقش آن‌ها به عنوان نهاد نماینده جامعه تجاری است.

این مکانیزم‌ها علاوه بر تضمین پاسخگویی، اتاق‌ها را به عنوان سهامداران حیاتی در شکل‌گیری سیاست‌های اقتصادی عربستان سعودی معرفی می‌کنند.

۵-۱۸-۳. تفویض اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

دولت عربستان اختیارات خاصی به اتاق‌ها واگذار کرده است تا تجارت را تسهیل، محیط کسب‌وکار را بهبود، و موانع اداری برای شرکت‌ها را کاهش دهد.

• صدور گواهی‌های مبدأ

ماده ۱۲ به اتاق‌ها اختیار می‌دهد تا گواهی‌های مبدأ برای کالاهای صادرشده از کشور صادر کنند. این تفویض بار اداری صادرکنندگان را به طور قابل توجهی کاهش می‌دهد.

• "اتاق‌ها مجاز به صدور گواهی‌های مبدأ برای کالاهای صادراتی هستند".

• میانجی‌گری و داوری تجاری

طبق **ماده ۱۵**، اتاق‌ها می‌توانند در مناقشات تجاری میانجی‌گری و داوری کنند و به شرکت‌ها جایگزین کارآمدی برای دادگاه ارائه دهند.

• "اتاق‌ها مجاز به میانجی‌گری و داوری در اختلافات تجاری هستند".

• سازماندهی نمایشگاه‌ها و نمایشگاه‌های تجاری

اتاق‌ها وظیفه سازماندهی نمایشگاه‌های تجاری برای ارتقای کسب‌وکارهای سعودی در پلتفرم‌های بین‌المللی را بر عهده دارند.

این اختیارات واگذار شده نشان‌دهنده اعتماد دولت به اتاق‌ها و نقش اساسی آن‌ها در اکوسیستم اقتصادی کشور است.

۵-۱۸-۴. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت عربستان سعودی مشوق‌های قابل توجهی را به اتاق‌های بازرگانی خود ارائه می‌دهد تا نقش این اتاق‌ها در حمایت از توسعه اقتصادی تقویت شود. در زیر بندها و قوانین خاصی که این مشوق‌ها را توضیح می‌دهند، ذکر شده است:

۱. حمایت مالی و یارانه‌ها

مطابق **ماده ۱۴ قانون اتاق‌های بازرگانی و صنعتی ۲۰۲۲**، دولت حمایت مالی از اتاق‌ها به صورت یارانه و کمک‌های مالی ارائه می‌دهد. این حمایت‌ها برای بهبود زیرساخت‌ها و خدمات اتاق‌ها طراحی شده است.

• "ماده ۱۴: دولت حمایت مالی از اتاق‌های بازرگانی و صنعتی ارائه می‌دهد تا نقش آن‌ها در حمایت از فعالیتهای اقتصادی مطابق با چشم‌انداز ۲۰۳۰ عربستان تقویت شود".

۲. معافیت‌های مالیاتی

مطابق **ماده ۱۸ مقررات مالیات شرکتی**، اتاق‌های بازرگانی از پرداخت مالیات بر فعالیت‌های غیرانتفاعی شامل برنامه‌های آموزشی و رویدادهای ترویج تجارت بین‌المللی معاف هستند.

ماده ۱۸: اتاق‌های بازرگانی و صنعتی از پرداخت مالیات بر فعالیت‌های غیرانتفاعی شامل برنامه‌های آموزشی و ترویج تجارت بین‌المللی معاف هستند".

۳. اختیار صدور گواهی‌نامه‌ها

مطابق **ماده ۱۰ قانون گمرکات**، اتاق‌ها مجاز به صدور گواهی‌های مبدأ برای صادرکنندگان هستند. این اختیارات به تسهیل تجارت و ایجاد منبع درآمد اضافی برای اتاق‌ها کمک می‌کند.

• "ماده ۱۰: اتاق‌های بازرگانی و صنعتی مجاز به صدور گواهی‌های مبدأ برای صادرکنندگان هستند تا تجارت تسهیل شود و نقش آن‌ها در حمایت از فعالیتهای اقتصادی تقویت گردد".

۴. دسترسی به برنامه‌های آموزشی دولتی

مطابق ماده ۲۲ قانون توانمندسازی اقتصادی، همکاری‌هایی بین اتاق‌ها و موسسات آموزشی دولتی برقرار شده و به اتاق‌ها دسترسی اولویت‌دار به طرح‌های آموزشی تامین‌شده توسط دولت داده می‌شود.

- "ماده ۲۲: اتاق‌های بازرگانی و صنعتی اولویت دسترسی به برنامه‌های آموزشی تامین‌شده توسط دولت را برای ارتقای مهارت‌های نیروی کار محلی دارند".

۵. اولویت در پروژه‌های عمومی

مطابق ماده ۱۶ قانون تدارکات عمومی، اتاق‌ها هنگام ارائه پیشنهادات مشاوره‌ای یا تبلیغاتی برای پروژه‌های عمومی از اولویت برخوردارند.

- "ماده ۱۶: اتاق‌های بازرگانی و صنعتی هنگام ارائه پیشنهادات مشاوره‌ای یا تبلیغاتی برای پروژه‌های عمومی از اولویت برخوردارند".

۱۹-۵. امارات متحده عربی

امارات متحده عربی (UAE)²² به‌عنوان یکی از مراکز پیشرو در تجارت جهانی و بازرگانی، بر پایه موقعیت جغرافیایی استراتژیک و سیاست‌های اقتصادی پیشرو خود شکل گرفته است. نقش اساسی در این موفقیت بر عهده اتاق‌های بازرگانی این کشور است که پل ارتباطی بین بخش خصوصی و نهادهای دولتی محسوب می‌شوند. این اتاق‌ها به‌عنوان سازمان‌های شبه‌دولتی عمل کرده و وظیفه توسعه تجارت، حمایت از

جوامع تجاری و تسهیل رشد اقتصادی را بر عهده دارند. اتاق‌های بازرگانی امارات تحت قانون فدرال شماره ۲۲ سال ۲۰۰۰ درباره اتاق‌های بازرگانی و صنایع فعالیت می‌کنند و دارای چارچوب قانونی دوگانه‌ای هستند که نظارت فدرال را با خودمختاری در سطح امارت ترکیب می‌کند.

هر امارت دارای اتاق بازرگانی خاص خود مانند اتاق بازرگانی و صنایع دبی، اتاق بازرگانی ابوظبی و اتاق بازرگانی شارجه است. این اتاق‌ها در اجرای استراتژی‌های اقتصادی ملی مانند چشم‌انداز ۲۰۳۰ امارات که بر تنوع‌بخشی اقتصادی و توسعه بخش خصوصی تأکید دارد، نقشی کلیدی ایفا می‌کنند. اتاق‌های بازرگانی به‌عنوان واسطه‌ای بین کسب‌وکارها و دولت عمل کرده و خدمات مهمی مانند داوری، تحقیقات بازار و نمایندگی در مجامع تجاری بین‌المللی ارائه می‌دهند.

۱۹-۵-۱. نظارت قانونی دولت بر اتاق‌های بازرگانی

چارچوب قانونی حاکم بر اتاق‌های بازرگانی در امارات، تضمین‌کننده تطابق با اهداف اقتصادی فدرال در عین حفظ استقلال عملیاتی در سطح امارت است.

- قانون فدرال شماره ۲۲ سال ۲۰۰۰ درباره اتاق‌های بازرگانی و صنایع:

²² United Arab Emirates

○ ماده ۳:

"اتاق‌ها به‌عنوان نهادهایی مستقل تحت چارچوب سیاست‌های اقتصادی فدرال فعالیت می‌کنند و باید با اهداف تجاری ملی هم‌راستا باشند".

این ماده بر مسئولیت دوگانه اتاق‌ها تأکید دارد: استقلال عملیاتی و تطابق با سیاست‌های کلان فدرال.

○ ماده ۸:

"وزارت اقتصاد باید فعالیت‌های اتاق‌ها را برای اطمینان از تطابق با چارچوب‌های قانونی و سیاست‌گذاری نظارت کند".

این نظارت از طریق ممیزی‌ها، بازرسی‌ها و گزارش‌دهی‌های منظم انجام می‌شود تا اتاق‌ها با اهداف ملی همسو باشند.

• **تصمیم هیئت وزیران شماره ۳۲ سال ۲۰۱۹ درباره نظارت اقتصادی:**

این تصمیم، اختیار نظارتی وزارت اقتصاد را افزایش داده و اتاق‌ها را ملزم به بررسی‌های مالی و عملیاتی دوره‌ای می‌کند.

• **دستورالعمل اجرایی شماره ۱۲ سال ۲۰۲۰ درباره شفافیت و پاسخگویی:**

"اتاق‌ها باید گزارش‌های سالانه‌ای منتشر کنند که شامل جزئیات فعالیت‌های مالی، رویه‌های حکمرانی و مشارکت در اهداف اقتصادی ملی باشد".

این قوانین یک سیستم ساختاریافته از کنترل‌ها و توازن‌ها ایجاد می‌کند که تضمین‌کننده فعالیت شفاف اتاق‌ها در تطابق با اولویت‌های ملی است.

۵-۱۹-۲. شیوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی به دولت

اتاق‌های بازرگانی در امارات مکانیزم‌های قوی پاسخگویی دارند که تضمین‌کننده انعکاس عملیات آن‌ها در راستای اهداف دولت و منافع بخش خصوصی است.

• **قانون فدرال شماره ۲۲ سال ۲۰۰۰:**

○ ماده ۱۴:

"اتاق‌ها باید گزارش‌های نیم‌سالانه‌ای به وزارت اقتصاد ارائه دهند که شامل روندهای اقتصادی، اقدامات تسهیل تجارت و پیشنهادهای سیاستی باشد".

این الزام گزارش‌دهی، تطابق مستمر با استراتژی‌های اقتصادی فدرال را تضمین می‌کند.

○ ماده ۱۶:

"اتاق‌ها ملزم به ارائه ورودی‌های مشورتی به دولت فدرال در مورد سیاست‌های اقتصادی پیشنهادی و تغییرات قانونی هستند".

• **تصمیم هیئت وزیران شماره ۱۵ سال ۲۰۱۷:**

"اتاق‌ها باید در شوراهای مشورتی که توسط وزارت اقتصاد تشکیل می‌شود، شرکت کنند تا منافع بخش خصوصی در سیاست‌گذاری نمایندگی شود".

این چارچوب تضمین می‌کند که اتاق‌ها نه تنها سیاست‌های دولتی را اجرا می‌کنند، بلکه در تدوین آن‌ها نیز از طریق ارائه پیشنهادهای تخصصی مشارکت دارند.

۳-۱۹-۵. تفویض اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

دولت امارات وظایف مختلف اجرایی و نظارتی را به اتاق‌ها واگذار می‌کند تا فرآیندهای تجاری تسهیل و تجارت تقویت شود.

• قانون فدرال شماره ۲۲ سال ۲۰۰۰:

○ ماده ۲۲:

"اتاق‌ها مجاز به صدور گواهی‌های مبدأ، تأیید قراردادهای تجاری و داوری در اختلافات تجاری هستند." این تفویض فرآیندهای بوروکراتیک را ساده کرده و امکان دسترسی کسب‌وکارها به خدمات ضروری را فراهم می‌کند.

○ ماده ۲۵:

"اتاق‌ها مجاز به نظارت بر نمایشگاه‌ها و نمایشگاه‌های تجاری محلی هستند و تطابق با استانداردهای تجاری و ایمنی ملی را تضمین می‌کنند."

• دستورالعمل اجرایی شماره ۴۵ سال ۲۰۱۸ درباره نمایندگی تجاری:

"اتاق‌ها می‌توانند در مذاکرات تجاری بین‌المللی نماینده امارات باشند، مشروط به تأیید قبلی وزارت اقتصاد."

با تفویض این اختیارات، دولت از تخصص و نزدیکی اتاق‌ها به جامعه تجاری بهره می‌برد و محیط اقتصادی پویاتری را ایجاد می‌کند.

۴-۱۹-۵. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت امارات، با به رسمیت شناختن نقش اساسی اتاق‌ها در توسعه اقتصادی، مشوق‌های متعددی برای آن‌ها فراهم می‌کند.

• قانون فدرال شماره ۲۲ سال ۲۰۰۰:

○ ماده ۳۰:

"اتاق‌ها برای ابتکاراتی که تجارت بین‌المللی و تنوع اقتصادی را تقویت می‌کنند، یارانه‌های مالی از دولت فدرال دریافت می‌کنند."

○ ماده ۳۴:

"اتاق‌ها از مالیات‌ها و هزینه‌های فدرال مربوط به دارایی‌ها و عملیات تجاری معاف هستند."

• فرمان ریاست‌جمهوری شماره ۱۹ سال ۲۰۱۹ درباره یارانه‌ها:

"اتاق‌ها به امکانات دولتی برای نمایشگاه‌ها و نمایشگاه‌های تجاری با نرخ‌های یارانه‌ای دسترسی ترجیحی دارند."

• تصویب‌نامه کابینه شماره ۵۲ سال ۲۰۲۰ درباره زیرساخت‌های دیجیتال:

"اتاق‌ها واجد شرایط دریافت کمک‌های مالی فدرال برای توسعه پلتفرم‌های دیجیتال و بهبود ارائه خدمات به کسب‌وکارها هستند."

- **قانون فدرال شماره ۲۲ سال ۲۰۰۰، ماده ۲۲**
 "اتاق‌ها باید گواهی‌های مبدأ را صادر کنند، قراردادهای تجاری را تأیید کرده و اختلافات تجاری را مطابق با مقررات دولتی حل کنند".
- **قانون فدرال شماره ۲۲ سال ۲۰۰۰، ماده ۳۰**
 "اتاق‌ها یارانه‌های مالی از دولت فدرال برای ابتکاراتی که تجارت بین‌المللی و تنوع اقتصادی را تقویت می‌کنند، دریافت می‌کنند".

۵-۲۰. اتحادیه اروپا (EU)²³

۵-۲۱.

نقش اتاق‌های بازرگانی در کشورهای عضو اتحادیه اروپا متفاوت است و بازتاب‌دهنده تفاوت‌های سنت‌های قانونی، ساختارهای حکمرانی، و اولویت‌های اقتصادی است. با این حال، مقررات و دستورالعمل‌های اتحادیه اروپا چارچوبی هماهنگ فراهم می‌کنند که سازگاری در عملیات، شفافیت، و همسویی با اصول بازار واحد را تضمین می‌کند.

۵-۲۱-۱. نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی

نظارت قانونی بر اتاق‌های بازرگانی در اتحادیه اروپا شامل تطابق با قوانین ملی و دستورالعمل‌های اتحادیه است. هدف کلی این نظارت، تضمین پاسخگویی، انصاف، و رعایت اصول حکمرانی مطلوب است.

- **دستورالعمل ۲۰۱۳/۳۴/ EU** درباره صورت‌های مالی سالانه و گزارش‌های مرتبط:
 ، ماده ۴ :

"کشورهای عضو باید تضمین کنند که نهادهای قانونی، از جمله اتاق‌های بازرگانی، صورت‌های مالی خود را به صورت سالانه منتشر کنند".

این دستورالعمل شفافیت مالی اتاق‌ها را تضمین می‌کند و پاسخگویی آن‌ها را به اعضا و دولت افزایش می‌دهد.

- **معاهده عملکرد اتحادیه اروپا²⁴ (TFEU)** ، ماده ۱۱۴ :

"اتحادیه تدابیری را برای تقریب مقرراتی که کشورها در زمینه ایجاد و عملکرد بازار داخلی وضع کرده‌اند، اتخاذ خواهد کرد".

اتاق‌ها موظف به هماهنگی عملیات خود با مقررات بازار داخلی هستند و تحت نظارت دولت قرار دارند.

- **دستورالعمل شورای ۲۰۰۰/۳۵/ EC** درباره مقابله با دیرکرد در پرداخت معاملات تجاری:

²³ European Union

²⁴ Treaty on the Functioning of the European Union

○ تضمین می‌کند که اتاق‌ها در تعاملات مالی خود با کسب‌وکارها و دولت، به رویه‌های منصفانه پایبند باشند.

• مقررات عمومی حفاظت از داده‌ها (GDPR) مقررات: (EU) 2016/679

○ اتاق‌هایی که با داده‌های شخصی یا تجاری سروکار دارند، باید به مقررات GDPR پایبند باشند و شفافیت و امنیت را تضمین کنند.

۵-۲۱-۲. نحوه پاسخگویی اتاق‌های بازرگانی

اتاق‌ها باید مکانیزم‌های گزارش‌دهی قوی داشته باشند تا اطمینان حاصل شود که فعالیت‌هایشان با استانداردهای ملی و اتحادیه هماهنگ است.

پاسخگویی مالی

• دستورالعمل ۲۰۰۶/۴۳/EC درباره حسابرسی قانونی حساب‌ها

○ ماده ۲ :

"نهادهای قابل حسابرسی، از جمله اتاق‌ها، باید گزارش‌های مالی حسابرسی شده خود را به مقامات مربوطه ارائه دهند".

○ این امر حسابرسی مالی منظم توسط نهادهای دولتی را تضمین می‌کند.

• دستورالعمل ۲۰۱۴/۹۵/EU درباره اطلاعات غیرمالی و تنوع:

○ اتاق‌های بزرگ‌تر باید اطلاعات غیرمالی، از جمله شیوه‌های پایداری و حکمرانی را افشا کنند.

اتاق‌ها به‌عنوان واسطه‌هایی در مباحثات سیاست‌گذاری عمل می‌کنند. آن‌ها معمولاً ملزم به ارائه گزارش‌ها و توصیه‌های دقیق به مقامات دولتی، به‌ویژه در موضوعات تأثیرگذار بر تجارت و بازرگانی هستند. برای مثال:

• Eurochambres با کمیسیون اروپا و پارلمان همکاری نزدیکی دارد و گزارش‌های جامعی درباره سیاست‌های تجاری، حمایت از SMEs، و چالش‌های نظارتی ارائه می‌دهد.

۵-۲۱-۳. واگذاری اختیارات دولتی به اتاق‌های بازرگانی

دولت‌ها برخی مسئولیت‌های اداری و عملیاتی را به اتاق‌ها واگذار می‌کنند تا کارایی را افزایش داده و بوروکراسی را کاهش دهند.

اختیارات کلیدی واگذار شده

• صدور گواهی مبدأ:

○ مقررات شورای (EEC) شماره ۹۲/۲۹۱۳ کد گمرکی جامعه :

۱. ماده ۲۶ :

"اتاق‌های بازرگانی مجاز می‌توانند گواهی‌های مبدأ را به‌نماینده‌گی از مقامات گمرکی صادر کنند".

○ این واگذاری فرآیند صادرات را برای کسب‌وکارها ساده می‌کند.

• مدیریت برنامه‌های آموزشی:

²⁵ General Data Protection Regulation

○ دستورالعمل ۲۰۰۶/۱۲۳/EC درباره خدمات در بازار داخلی :
۱. ماده ۱۵ :

"کشورهای عضو می‌توانند مدیریت برنامه‌های آموزشی حرفه‌ای و توسعه را به اتاق‌های بازرگانی واگذار کنند."
○ اتاق‌ها اغلب مدیریت آموزش‌های حرفه‌ای را بر عهده دارند و از توسعه نیروی کار حمایت می‌کنند.
● خدمات داوری:

○ اتاق‌ها مجاز به ایفای نقش میانجی در اختلافات تجاری هستند و خدمات داوری به کسب‌وکارها ارائه می‌دهند.

۴-۲۱-۵. مشوق‌های دولتی برای اتاق‌های بازرگانی

دولت‌ها و اتحادیه اروپا مشوق‌های مختلفی را به اتاق‌ها ارائه می‌دهند تا نقش آن‌ها در توسعه اقتصادی تقویت شود.
حمایت مالی

۱. صندوق توسعه منطقه‌ای اروپا²⁶: (ERDF)

○ از ابتکارات اتاق‌ها در راستای توسعه منطقه‌ای و رقابت‌پذیری SMEs حمایت می‌کند.
"بودجه‌های ERDF می‌تواند به اتاق‌ها برای پروژه‌های ترویج نوآوری و رشد اقتصادی اختصاص یابد".

۲. برنامه Horizon Europe

○ اتاق‌ها برای پروژه‌های تحقیق و نوآوری تحت این برنامه واجد شرایط دریافت بودجه هستند.

معافیت‌های مالیاتی

اتاق‌هایی که به‌عنوان سازمان‌های غیرانتفاعی ثبت شده‌اند، ممکن است از معافیت‌های مالیاتی تحت قوانین ملی برخوردار شوند که با مقررات اتحادیه اروپا درباره کمک‌های دولتی سازگار است.

دسترسی به بودجه اتحادیه اروپا

اتاق‌ها اغلب به‌عنوان واسطه‌هایی برای توزیع کمک‌های اتحادیه اروپا به کسب‌وکارها عمل می‌کنند. برای مثال:

● برنامه COSME: اتاق‌ها به SMEs کمک می‌کنند تا به بودجه‌های مرتبط با نوآوری و گسترش بازار دسترسی پیدا کنند.

²⁶ European Regional Development Fund

۶. جمع‌بندی و مقایسه

در این فصل پایانی، جدولی جامع ارائه شده است که با طراحی دقیق و هدفمند، امکان مقایسه‌ای شفاف و کاربردی بین کشورهای مختلف را فراهم می‌کند. این جدول به خوانندگان کمک می‌کند تا به سرعت و به‌طور خلاصه به اطلاعات کلیدی درباره نقش، ساختار و عملکرد اتاق‌های بازرگانی در نظام‌های اقتصادی مختلف دسترسی پیدا کنند. با تأکید بر تفاوت‌ها و شباهت‌ها، این بخش درک عمیق‌تری از نقش این نهادها در توسعه اقتصادی و تعامل با دولت‌ها و بخش خصوصی ارائه می‌دهد.

این جمع‌بندی نه تنها نمایی جامع از مباحث مطرح‌شده در گزارش را ترسیم می‌کند، بلکه به‌عنوان یک ابزار مرجع سریع و کاربردی برای تصمیم‌گیران، فعالان اقتصادی، و محققان عمل می‌کند. اطلاعات ساختاریافته و سازمان‌یافته این فصل، به مخاطبان امکان می‌دهد تا با درکی روشن‌تر از چگونگی عملکرد اتاق‌های بازرگانی در کشورهای مختلف، از تجربیات بین‌المللی الهام بگیرند و بهبود سیاست‌ها و تقویت کارآمدی این نهادها را در کشور خود هدف‌گذاری کنند. این جدول با هدف تسهیل تصمیم‌گیری و ارائه بینشی عملی طراحی شده است و می‌تواند نقشی محوری در پیشبرد اهداف اقتصادی و تقویت تعامل بین دولت‌ها و بخش خصوصی ایفا کند.

ردیف	کشور/منطقه	نظارت قانونی	پاسخگویی به دولت	اختیارات واگذار شده	مشوق های دولتی
۱	چین	<ul style="list-style-type: none"> • ثبت اتاق های بازرگانی در وزارت امور مدنی یا نهادهای دولتی مجاز. • بررسی سوابق مالی، فعالیت های عملیاتی و حاکمیت سازمانی اتاق ها توسط نهادهای نظارتی برای تأیید انطباق قانونی و کارایی عملیاتی. • بازرسی روتین اتاق های بازرگانی توسط مقامات محلی برای اطمینان از انطباق با اهداف دولتی. • اعمال مجازات های اداری، از جمله تعلیق یا انحلال، در صورت تخلف از مقررات ثبت و تعهدات گزارش دهی. 	<ul style="list-style-type: none"> • ارسال گزارش های سالانه به نهادهای نظارتی شامل اطلاعات درباره فعالیت ها، وضعیت مالی و تحولات سازمانی. • پاسخگویی به درخواست های دولت برای بازخورد سیاستی و به اشتراک گذاری داده ها در اجرای پروژه های دولتی. • رعایت شرایط مجوز و پاسخگویی به استعلام های دولتی و مشارکت در برنامه ریزی اقتصادی ملی. 	<ul style="list-style-type: none"> • ارائه مشاوره به دولت در زمینه سیاست های تجارت خارجی و ارسال بررسی های عملکردی به نهادهای نظارتی • صدور گواهینامه ها، برگزاری برنامه های آموزشی و تسهیل دسترسی بنگاه های کوچک و متوسط به منابع مالی. • بررسی و تأیید توافق نامه های انتقال فناوری به همراه نهادهای دولتی. • سازماندهی نمایشگاه های تجاری برای ارتقاء تجارت داخلی و بین المللی. • صدور گواهینامه های مبدأ برای صادرات و کمک به حل اختلافات تجاری. 	<ul style="list-style-type: none"> • معافیت مالیاتی برای مشارکت اتاق های حامی پروژه های رفاهی-عمومی • دریافت یارانه ها و کمک های مالی برای اتاق هایی دارای مشارکت با پروژه های دولتی • دریافت مشوق های مالی برای سازماندهی نمایشگاه های تجاری و انجام تحقیقات تجاری بین المللی • دریافت تأمین مالی برای برنامه های آموزشی اشتغال و توسعه نیروی کار
	آلمان	<ul style="list-style-type: none"> • نظارت بر اتاق های بازرگانی توسط مراجع دولتی. • درخواست مدارک، گزارش ها یا ممیزی ها از مرجع نظارت بر استفاده از منابع عمومی به صورت کارآمد و تطابق با استانداردهای گزارش دهی مالی 	<ul style="list-style-type: none"> • ارائه گزارش های سالانه فعالیت ها و مالی به مرجع نظارت شامل جزئیات مالی، حسابداری شفاف و هزینه های عملیاتی در گزارش ها • انجام حسابداری شفاف از هزینه های عضویت و هزینه های عملیاتی. • مستند سازی تمامی هزینه ها و درآمدها • مستندسازی رعایت مقررات تجاری و ارائه اطلاعات لازم به مراجع دولتی در صورت درخواست • تضمین دسترسی به سوابق و رویه ها برای شفاف سازی و اطمینان از انطباق با قوانین 	<ul style="list-style-type: none"> • فراهم نمودن آموزش های تخصصی برای کسب و کارها • مجاز به میانجی گری در اختلافات بین کسب و کارها و صدور تصمیمات الزام آور تحت شرایط خاص • مجاز به صدور مجوزهای تجاری بر اساس الزامات قانونی 	<ul style="list-style-type: none"> • معاف بودن هزینه های عضویت از مالیات در صورت استفاده برای اهداف قانونی • ایجاد شرایط مالی مناسب برای پیشبرد اهداف قانونی زیر نظر قوانین فدرال • تخصیص منابع مالی دولتی برای پروژه های مرتبط با آموزش حرفه ای، ترویج تجارت بین المللی و نوآوری • ایجاد مشوق های مالی برای انجام پروژه های منافع عمومی. • واجد شرایط بودن اتاق ها برای دریافت بودجه اتحادیه اروپا برای حمایت از توسعه منطقه ای و نوآوری • استفاده از منابع برای ارتقای توسعه اقتصادی و نوآوری در تجارت

ردیف	کشور/منطقه	نظارت قانونی	پاسخگویی به دولت	اختیارات واگذار شده	مشوق های دولتی
۳	ژاپن	<ul style="list-style-type: none"> الزام تأسیس اتاق های بازرگانی تحت نظارت وزارت اقتصاد، تجارت و صنعت ارائه گزارش های سالانه شامل صورت های مالی، خلاصه ای از فعالیت ها و ارزیابی انطباق. بازرسی از اسناد و اطمینان حاصل نمودن از صحت عملکرد لتاق ها توسط وزارت اقتصاد، تجارت و صنعت انجام ممیزی های منظم توسط وزارت اقتصاد اعمال اقدامات اصلاحی شامل لغو نمودن ثبت اتاق ها در صورت تخلف از قانون. 	<ul style="list-style-type: none"> نگهداری و ارائه گزارش های سالانه از سوابق مالی به وزارت اقتصاد، تجارت و صنعت ارزیابی انطباق فعالیت های اتاق ها با مأموریت و اهداف اعلام شده توسط وزارت اقتصاد نظارت بر تأمین منافع جوامع تجاری و سیاست های دولتی از طریق فعالیت های اتاق ها. همکاری کامل با ممیزی های دولتی توسط اتاق ها و ارائه کردن اسناد و توجیحات لازم 	<ul style="list-style-type: none"> صدور گواهی های مبدأ برای صادرات تسهیل فرآیندهای تجارت بین المللی سازماندهی و مدیریت برنامه های آموزش حرفه ای توسعه نیروی کار، به ویژه برای بنگاه های کوچک و متوسط ارائه خدمات میانجی گری و داوری برای حل اختلافات تجاری تضمین ثبات در محیط تجاری از طریق ارائه خدمات 	<ul style="list-style-type: none"> ارائه کمک هزینه ها و یارانه ها برای پروژه های مرتبط با منافع عمومی مانند احیای اقتصادی منطقه ای معافیت از مالیات بر درآمد حاصل از فعالیت های منافع عمومی طبق قوانین مالیاتی محلی. فراهم نمودن دسترسی ویژه به داده های دولتی، تحقیقات و مجامع سیاست گذاری برای اتاق ها.
۴	ایالات متحده	<ul style="list-style-type: none"> الزام ثبت اتاق های بازرگانی برای برخورداری از معافیت مالیاتی اجرای قوانین ایالتی خاص برای ثبت و گزارش دهی مالیات غیرانتفاعی، رعایت استانداردهای حاکمیتی و عملیاتی افشای روابط مالی و فعالیت های مرتبط با نهادهای خارجی به وزارت دادگستری برای تضمین شفافیت نظارت بر لتاق های بازرگانی در سطح ایالتی برای تضمین رعایت مقررات شفافیت و پاسخگویی از سوی دادستان های ایالتی 	<ul style="list-style-type: none"> ارائه گزارش های مالی به سازمان امور مالیاتی شامل جزئیات درآمد، هزینه ها و مسئولین اصلی ثبت فعالیت های لابی گری توسط اتاق ها و گزارش دهی فصلی به مقامات ذی صلاح افشای منابع درآمدی و اطلاعات مالی برای حفظ شفافیت در فعالیت های اقتصادی اتاق ها 	<ul style="list-style-type: none"> ارائه خدمات صادراتی در همکاری با وزارت بازرگانی ایالات متحده، از جمله صدور گواهینامه های مبدأ برای کالاهای صادراتی مشارکت در برنامه های آموزشی نیروی کار تحت قانون نوآوری و فرصت های نیروی کار برای ارتقای مهارت های نیروی کار 	<ul style="list-style-type: none"> دریافت کمک های فدرال و ایالتی برای پروژه های اقتصادی و رشد منطقه ای از طریق اداره توسعه اقتصادی برخورداری از معافیت مالیاتی برای تخصیص منابع به خدمات اعضا و حمایت گیری انعقاد موافقتنامه های مشارکت عمومی - خصوصی برای مدیریت مشترک پروژه ها و ابتکارات توسعه اقتصادی

ردیف	کشور/منطقه	نظارت قانونی	پاسخگویی به دولت	اختیارات واگذار شده	مشوق های دولتی
۵	هند	<ul style="list-style-type: none"> الزام ثبت شرکتها با هدف ترویج تجارت، هنر، علم یا تحقیق، با شرط استفاده از درآمد خود، به صورت مسئولیت محدود رعایت حسابرسی منظم و افشای عمومی 	<ul style="list-style-type: none"> نگهداری دفاتر حساب و ارائه اظهارنامه های سالانه برای انطباق با اهداف تأسیس. ارائه اظهارنامه سالانه حاوی جزئیات انطباق در پایان سال مالی 	<ul style="list-style-type: none"> اعطای مجوز به اتاق های بازرگانی برای صدور گواهی نامه های مبدأ یا اسناد تجاری برای صادرات مشارکت اتاق های بازرگانی در توافق نامه های داوری برای حل اختلافات تجاری 	<ul style="list-style-type: none"> معافیت از مالیات بر درآمد حاصل از ملکی که صرفاً برای اهداف خیریه استفاده شود. دریافت کمک های خارجی برای اهداف خاص تحت قوانین نظارتی
۶	بریتانیا	<ul style="list-style-type: none"> نگهداری سوابق حسابداری کافی برای نمایش و توضیح معاملات و افشای دقیق موقعیت مالی شرکت ارائه گزارش های مالی سالانه به ثبت کننده تهیه گزارش سالانه درباره فعالیت های خیریه. 	<ul style="list-style-type: none"> ارائه گزارش های سیاستی به دولت بریتانیا و فراهم کردن ورودی هایی درباره تجارت، مالیات و مسائل استخدامی پیروی از دستورالعمل های سختگیرانه در صدور گواهی های مبدأ همکاری با مقامات محلی برای اجرای طرح های اقتصادی 	<ul style="list-style-type: none"> صدور گواهی های مبدأ و اطمینان از تطابق آن ها با مبدأ کالاهای صادر شده. مدیریت کارآموزی ها مطابق با استانداردهای تعیین شده توسط آژانس تأمین مالی مهارت ها. کمک به اجرای طرح های حمایت شده توسط دولت برای پروژه های اقتصادی. 	<ul style="list-style-type: none"> دریافت بودجه از صندوق رشد منطقه ای برای حمایت از کسب و کارهای محلی و پروژه های اقتصادی بهره مندی از معافیت های مالیاتی برای فعالیتهای خیریه. همکاری با وزارت تجارت بین المللی برای سازماندهی مأموریت های تجاری و تسهیل رشد صادرات حمایت در ارائه خدمات آموزشی و مشاوره ای به بنگاه های کوچ و متوسط تحت برنامه های دولتی
۷	فرانسه	<ul style="list-style-type: none"> تصویب بودجه و حسابرسی های مالی اتاق ها تحت نظارت وزارت اقتصاد انجام حسابرسی های منظم توسط حسابرسان دولتی 	<ul style="list-style-type: none"> ارائه مشاوره و توصیه ها در زمینه سیاست های اقتصادی. نظارت بر بودجه ها توسط وزارت اقتصاد برای هم راستایی با اهداف ملی حسابرسی های دوره ای عملیات اتاق ها توسط حسابرسان دولتی برای بررسی انطباق مالی و وظایف قانونی 	<ul style="list-style-type: none"> مدیریت زیرساخت های عمومی مانند بنادر و فرودگاه ها. صدور گواهی ها و اسناد تجاری مربوط به صادرات مدیریت مراکز آموزش حرفه ای و برنامه های کارآموزی تسهیل تجارت و سرمایه گذاری از طریق سازماندهی رویدادهای بین المللی و جذب سرمایه گذاری 	<ul style="list-style-type: none"> تخصیص بخشی از مالیات برای تأمین مالی عملیات اتاق ها معافیت های مالیاتی برای اتاق ها برای کاهش بار مالی. تأمین بودجه برای برنامه های آموزشی و تحصیلی. حفظ استقلال عملیاتی برای نوآوری و پاسخگویی مؤثر به نیازهای اقتصادی منطقه ای

ردیف	کشور/منطقه	نظارت قانونی	پاسخگویی به دولت	اختیارات واگذار شده	مشوق های دولتی
۸	کانادا	<ul style="list-style-type: none"> ضرورت رعایت الزامات قانونی فدرال و استانی با وجود استقلال اتاق های بازرگانی ضرورت ارائه گزارش سالانه، شامل صورت های مالی به اعضا و مقام های دولتی ضرورت گزارش دهی به منظور تضمین شفافیت، مسئولیت پذیری و رعایت الزامات قانونی 	<ul style="list-style-type: none"> ضرورت استفاده از مشاوره های رسمی و مکانیسم های گزارش دهی به منظور برقراری ارتباط با نهادهای دولتی الزام برگزاری جلسات با نمایندگان دولتی و بحث در خصوص مسائل اقتصادی ضرورت ارائه صورت های مالی حسابرسی شده و جزئیات شیوه های حکمرانی الزام ارائه اطلاعات و توصیه هایی در زمینه بهبود تجارت و بازرگانی و مشارکت در فرایندهای سیاست گذاری 	<ul style="list-style-type: none"> صدور اسناد تجاری، ارائه خدمات داوری و سازمندی مأموریت های تجاری در صورت تایید وزیر تجارت، امکان صدور گواهی های مبدأ و سایر اسناد تجاری مورد نیاز برای بازرگانی بین المللی امکان واسطه گری در امور گمرکی به منظور تسهیل فرآیندهای صادرات و واردات برای کسب و کارها 	<ul style="list-style-type: none"> معافیت از مالیات بر درآمد برای فعالیت های مرتبط با مأموریت غیرانتفاعی دریافت کمک های مالی و یارانه ها برای پروژه های توسعه اقتصادی و نوآوری تأمین مالی برای برنامه های خاص به منظور تسهیل فعالیت ها استفاده از مشوق ها برای ارائه خدمات مؤثرتر به اعضا و کمک به رشد اقتصادی کانادا
۹	کره جنوبی	<ul style="list-style-type: none"> ثبت اتاق های بازرگانی در وزارت تجارت، صنعت و انرژی و نظارت قانونی بر فعالیت ها ارائه گزارش های سالانه درباره وضعیت مالی، عملیات و تطابق با قوانین به وزارت تجارت، صنعت و انرژی انجام بازرسی های دوره ای از عملیات اتاق ها توسط وزارت تجارت، صنعت و انرژی 	<ul style="list-style-type: none"> مشاوره به دولت در مذاکرات توافق نامه های تجاری به عنوان مشاور در سیاست گذاری ارائه گزارش های منظم درباره وضعیت مالی و ابتکارات کلیدی به دولت 	<ul style="list-style-type: none"> ارائه اختیارات داوری برای حل و فصل اختلافات تجاری صدور گواهی مبدأ برای اهداف صادراتی 	<ul style="list-style-type: none"> دریافت حمایت مالی برای ابتکارات ترویج نوآوری و صادرات معافیت مالیاتی برای کمک ها و حق عضویت های پرداخت شده به اتاق ها دسترسی به مناطق صنعتی و فضاهای همکاری برای حمایت از توسعه کسب و کارها
۱۰	استرالیا	<ul style="list-style-type: none"> نگهداری سوابق مالی مکتوب توسط اتاق ها برای ثبت و توضیح دقیق معاملات و عملکرد مالی نگهداری و تهیه صورت های مالی صحیح و منصفانه برای امکان حسابرسی ارسال بیانه سالانه شامل جزئیات مالی و فعالیت های اتاق ها به ثبت کنندگان ایالتی پایبندی به استانداردهای قانونی نظارت بر فعالیت های اتاق های بازرگانی 	<ul style="list-style-type: none"> ارسال گزارش های سالانه مالی و عملیاتی به ثبت کنندگان ایالتی ارائه مشاوره به دولت در زمینه سیاست های کسب و کار و تجارت مشارکت در مشاوره های عمومی و همکاری با وزارتخانه ها برای ارائه بینش ها و توصیه ها 	<ul style="list-style-type: none"> صدور گواهی نامه های صادراتی برای لائق هایی که مجاز همکاری با وزارت امور داخلی در تأیید حمایت های تجاری برای برنامه های مهاجرت مهارتی 	<ul style="list-style-type: none"> معافیت مالیاتی برای سازمان های غیرانتفاعی که با اهداف خیریه، آموزشی یا خدمات اجتماعی دریافت کمک های مالی برای میزبانی نمایشگاه ها، اجلاس ها و رویدادهای تجاری دریافت بودجه برای حمایت از ابتکارات کسب و کار محلی و توسعه زیرساخت ها در مناطق مختلف

ردیف	کشور/منطقه	نظارت قانونی	پاسخگویی به دولت	اختیارات واگذار شده	مشوق های دولتی
۱۱	کلمبیا	<ul style="list-style-type: none"> • زیر نظر سازمان نظارت بر صنعت و تجارت • الزام به انجام حسابرسی ها و بررسی های انطباق سالانه توسط سازمان نظارت • تأکید بر گزارش دهی دقیق و اصلاح هرگونه سوءاستفاده از منابع تحت نظارت دولت • ارائه دستورالعمل های دقیق برای گزارش دهی مالی و ساختارهای حکمرانی 	<ul style="list-style-type: none"> • ارائه گزارش های دقیق از مدیریت و استفاده از منابع به وزارت تجارت، صنعت و گردشگری • الزام به ارائه به روزرسانی های شش ماهه در مورد فعالیت های ثبت و برنامه های اقتصادی به مقامات دولتی • تنظیم مقررات برای تعامل بین اتاق ها و نهادهای دولتی جهت کاهش ناکارآمدی های بروکراتیک 	<ul style="list-style-type: none"> • مسئولیت نگهداری از ثبت تجاری و سایر ثبت های عمومی به اتاق ها واگذار می شود. • تأیید مطابقت کسب و کارها با الزامات قانونی و نظارتی بر عهده اتاق ها است. • واگذاری مسئولیت حل اختلافات تجاری از طریق مکانیسم های داوری و مصالحه به اتاق ها 	<ul style="list-style-type: none"> • ارائه یارانه ها به اتاق های بازرگانی برای ترویج توسعه کسب و کار • معافیت های مالیاتی برای درآمدهای حاصل از ارائه خدمات عمومی به اتاق ها • تعیین برنامه های تأمین مالی برای اتاق هایی دارای مشارکت در ترویج کارآفرینی و نوآوری
۱۲	مکزیک	<ul style="list-style-type: none"> • اتاق های بازرگانی تحت نظارت دولت فدرال از طریق وزارت اقتصاد قرار دارند • الزامات گزارش دهی شامل صورت های مالی و پروژه های استراتژیک برای ارائه به دولت فدرال • اختیار انجام حسابرسی های دوره ای از اتاق های بازرگانی توسط دولت فدرال برای تضمین استفاده مناسب از منابع. • الزامات تبعیت از حسابرسی های دولتی و رعایت استانداردهای قانونی • الزام به همسویی فعالیت های اتاق ها با برنامه های توسعه اقتصادی ملی • تأکید بر شفافیت و دسترسی به اطلاعات عمومی برای اتاق ها 	<ul style="list-style-type: none"> • ارائه گزارش دقیق درباره استفاده از منابع عمومی، شامل نتایج و مزایای به دست آمده • الزام به ارائه پیشنهاداتی به دولت در زمینه توسعه اقتصادی و تجاری • شفافیت در تعاملات اتاق ها با دولت و مردم 	<ul style="list-style-type: none"> • اختیار صدور گواهی نامه های تجاری و ایفای نقش داور در منازعات تجاری • نمایندگی منافع در مذاکرات بین المللی بر عهده اتاق های بازرگانی • واگذاری وظایف مرتبط با ترویج تجارت خارجی و حمایت از صادرات به اتاق ها 	<ul style="list-style-type: none"> • اختیار مدیریت ثبت ملی تجارت و حفظ سوابق کسب و کارهای عضو • توانایی حل و فصل اختلافات تجاری بین کسب و کارها. • اجازه صدور گواهینامه ها و تأییدیه های لازم برای تجارت بین المللی • دریافت معافیت های مالیاتی برای برنامه های با منافع عمومی • ارائه منابع مالی برای اجرای پروژه های همسو با سیاست های اقتصادی ملی
۱۳	روسیه	<ul style="list-style-type: none"> • لزوم فعالیت تحت نظارت وزارت توسعه اقتصادی و مطابق با قوانین فدرال و اساسی • الزام به ارائه گزارش های سالانه در خصوص فعالیت ها و تطابق با سیاست های ملی. 	<ul style="list-style-type: none"> • الزام ارائه نظرات کارشناسی و گزارش های خود را به مقامات دولتی. • الزام مشاوره های منظم بین اتاق ها و نهادهای دولتی برای توسعه مؤثر سیاست های تجاری و صنعتی 	<ul style="list-style-type: none"> • صدور گواهی نامه های مبدأ برای صادرات، داوری و میانجی گری اختلافات تجاری • نماینده منافع کسب و کارهای روسی در انجمن ها و سازمان های تجاری بین المللی 	<ul style="list-style-type: none"> • معافیت مالیاتی برای فعالیت های تجاری و بین المللی • حمایت مالی برای برگزاری نمایشگاه های تجاری داخلی و بین المللی به اتاق ها توسط دولت

ردیف	کشور/منطقه	نظارت قانونی	پاسخگویی به دولت	اختیارات واگذار شده	مشوق های دولتی
۱۴	سوئد	<ul style="list-style-type: none"> • نظارت بر اتاق های بازرگانی طبق قوانین انجمن های سوئدی و قوانین دولت های محلی. • الزام به رعایت شفافیت در گزارش دهی مالی و همکاری با نهادهای دولتی برای فعالیتهای عمومی. • الزام به ارائه گزارش های دقیق ملی و عملکردی به دولت. • تحت نظارت نهادهایی نظیر آژانس های دولتی و وزارتخانه ها به منظور پیگیری انطباق قوانین. • الزامات مربوط به حفظ سوابق و گزارش دهی دقیق مالی برای شفافیت مالی در فعالیتهای اتاق ها. • ضرورت رعایت اصول حکمرانی خوب و الزامات مدیریتی برای اطمینان از پاسخگویی و شفافیت 	<ul style="list-style-type: none"> • لزام به پاسخگویی به درخواست های اطلاعاتی دولت. • الزام به ارائه گزارش های مالی و عملکردی دقیق به مقامات دولتی. • عمل به عنوان نهاد مشورتی برای سیاست های دولتی و ارائه مشاوره های مرتبط با تجارت. • ارائه تحلیل های فنی و تخصصی در زمینه های اقتصادی به مقامات دولتی و سازمان های دولتی. • همکاری در تدوین و اصلاح سیاست های تجاری و اقتصادی در سطح ملی و محلی. • نیاز به شفافیت و افشای اطلاعات مالی به طور سالانه برای ارزیابی عملکرد. • برگزاری نشست های منظم با مقامات دولتی برای تبادل نظر در مورد مسائل تجاری و اقتصادی 	<ul style="list-style-type: none"> • توانایی صادر کردن گواهی نامه های مبدأ برای کالاها. • انجام دوری و حل اختلافات تجاری داخلی و بین المللی. • واگذاری برخی وظایف تخصصی مانند صدور اسناد تجاری و رسیدگی به اختلافات به اتاق های بازرگانی. • مدیریت امور گمرکی در همکاری با مقامات دولتی برای تسهیل صادرات و واردات. • نظارت بر اجرای قوانین مربوط به تجارت خارجی و بین المللی و اطمینان از رعایت آنها توسط اعضای اتاق. • امکان قبول مسئولیتهای مربوط به تعیین قیمت ها و نرخ های صادراتی • برگزاری برنامه های آموزشی و سمینارها برای ارتقای توانمندی های تجاری و اقتصادی اعضا 	<ul style="list-style-type: none"> • حمایت مالی دولت برای توسعه نوآوری، صادرات و کسب و کارهای • معافیت های مالیاتی برای فعالیتهای غیر تجاری مانند آموزش یا نمایشگاه ها • فرصت های همکاری با شهرداری ها در پروژه های اقتصادی محلی همراه با حمایت های مالی و عملیاتی • تخصیص کمک های مالی برای پروژه های تخصصی در حوزه توسعه تجارت و تقویت صادرات • دریافت یارانه های دولتی برای ترویج فعلیتهای اقتصادی و نوآوری در کسب و کارهای کوچک و متوسط • امکان دریافت حمایت های ویژه برای تسهیل ورود به بازارهای بین المللی و گسترش روابط تجاری • برخورداری از حمایت مالی برای برگزاری همایش ها، نمایشگاه ها و رویدادهای تجاری در سطح محلی و بین المللی
۱۵	ترکیه	<ul style="list-style-type: none"> • زیر نظر وزارت تجارت ترکیه • تضمین شفافیت، پاسخگویی و رعایت تعهدات قانونی. • ارائه چارچوبی برای هماهنگی با اهداف اقتصادی ملی ترکیه. • اتاق ها به عنوان نهادهای شغلی عمومی تحت نظارت دولت قرار دارند. • نظارت بر معاملات و حساب های اتاق ها و بورس های کالا. 	<ul style="list-style-type: none"> • موظف به ارائه گزارش های سالانه فعالیت و حساب های حسابرسی شده به وزارت تجارت. • لزام به ارائه اطلاعات و مدارک درخواستی دولت درباره معاملات و حساب ها. • ایجاد سیستم های شفاف برای نظارت بر فعالیتهای اتاق ها. • اطمینان از رعایت استانداردهای قانونی و اخلاقی توسط اتاق ها 	<ul style="list-style-type: none"> • صدور و تأیید اسناد تجاری. • تأسیس و اداره آزمایشگاه ها، دفاتر فنی و واحدهای مشابه برای تأیید کیفیت و استانداردهای محصولات. • واگذاری مسئولیتهای مهم به اتاق ها برای تسهیل فرآیندهای تجاری و صنعتی. 	<ul style="list-style-type: none"> • معافیت از مالیات ها و عوارض مربوط به تأسیس و فعالیت اتاق ها. • معافیت از مالیات شرکت ها برای درآمدهای حاصل از برخی فعالیت اتاق ها. • کاهش بار مالیاتی و افزایش توانمندی های مالی اتاق ها • برای تمرکز بیشتر بر فعالیتهای تجاری. • حمایت از اتاق ها برای توسعه خدمات و تسهیل فرآیندهای تجاری.

ردیف	کشور/منطقه	نظارت قانونی	پاسخگویی به دولت	اختیارات واگذار شده	مشوق های دولتی
۱۶	عمان	<ul style="list-style-type: none"> نظارت وزارت بازرگانی بر پایبندی به قوانین و مقررات الزام به گزارش دهی دوره ای به وزارت بازرگانی و ترویج سرمایه گذاری. امکان مداخله دولت در صورت انحراف از مأموریت یا سوءمدیریت مالی. 	<ul style="list-style-type: none"> الزام به ارائه صورت های مالی سالانه و گزارش های عملکردی به وزارت بازرگانی، صنعت و ترویج سرمایه گذاری. امکان ایفای نقش مشاوره ای در تدوین استراتژی های اقتصادی ملی. امکان مشاوره در امور مرتبط با تجارت و صنعت به دولت. اطمینان از شفافیت و هماهنگی فعالیت ها با اهداف اقتصادی کشور. 	<ul style="list-style-type: none"> صدور گواهی نامه های مبدأ برای کالاهای صادراتی سازمان دهی نمایشگاه های تجاری با تأیید دولت نمابندگی از سلطان نشین در مجامع بین المللی تجاری تسهیل فرآیندهای تجاری و صنعتی به عنوان یک نهاد شبه دولتی. 	<ul style="list-style-type: none"> اعطای پرداخت های انتقالی توسط دولت برای انجام مأموریت های ترویج تجارت و صنعت. معافیت از تمامی اشکال مالیات و عوارض بر درآمدها و دارایی ها تخصیص زمین و زیرساخت های تجاری و نمایشگاهی تقویت توانایی اتاق در نمابندگی و خدمت رسانی به جامعه تجاری عمان.
۱۷	قطر	<ul style="list-style-type: none"> نظارت وزارت تجارت و صنعت بر فعالیت های لائق بازرگانی قطر برای هم راستایی با اهداف توسعه نظارت بر رعایت مقررات و حسابرسی های مالی توسط وزارت تجارت و صنعت. تضمین هم راستایی فعالیت های اتاق با سیاست های اقتصادی دولت 	<ul style="list-style-type: none"> الزام به ارائه گزارش های سه ماهه و سالانه به وزارت تجارت و صنعت. گزارش دهی در خصوص عملکرد مالی، تسهیل تجارت و مشارکت ها در اهداف اقتصادی همکاری با تحقیقات دولتی و ارائه نظرات کارشناسی در امور مرتبط با تجارت و صنعت 	<ul style="list-style-type: none"> صدور گواهی نامه های مبدأ و تأیید اسناد تجاری تحت نظارت وزارت تجارت و صنعت ارائه خدمات داوری برای اختلافات تجاری. مدیریت نمایشگاه ها و رویدادهای تجاری و ترویج محصولات و خدمات قطری در سطح بین المللی تقویت همکاری با لائق های خارجی برای تسهیل تجارت 	<ul style="list-style-type: none"> دریافت یارانه های سالانه از دولت برای حمایت از تسهیل تجارت و فعالیت های حمایتی بهره مندی از معافیت های مالیاتی برای حمایت از فعالیت های تجاری. دسترسی ترجیحی به امکانات دولتی برای برگزاری رویدادهای مرتبط با تجارت
۱۸	عربستان سعودی	<ul style="list-style-type: none"> نظارت توسط وزارت تجارت جهت حصول اطمینان بر انطباق اعمال لائق با اهداف اقتصادی کشور اعطای شخصیت حقوقی مستقل به اتاق ها الزام به ارائه گزارش های دوره ای مالی و عملیاتی به وزارت تجارت اجازه به وزارت تجارت برای بررسی فعالیت های اتاق ها برای اطمینان از تطابق با قوانین 	<ul style="list-style-type: none"> الزام به گزارش دهی منظم و مشارکت در سیاست گذاری اقتصادی الزام به ارسال گزارش های سالانه تفصیلی از عملکرد مالی و فعالیت های عملیاتی برگزاری مجامع عمومی سالانه برای بررسی صورت های مالی و پیشنهادات اعضا مشاوره در سیاست های اقتصادی، مذاکرات تجاری، و اصلاحات نظارتی 	<ul style="list-style-type: none"> صدور گواهی های مبدأ برای کالاهای صادراتی امکان میانجی گری و داوری در اختلافات تجاری سازمان دهی نمایشگاه ها و رویدادهای تجاری 	<ul style="list-style-type: none"> حمایت مالی از لائق ها به صورت یارانه و کمک های مالی معافیت مالیاتی برای فعالیت های غیرانتفاعی مانند برنامه های آموزشی و رویدادهای ترویج تجارت اختیار صدور گواهی های مبدأ برای تسهیل تجارت اولویت در دسترسی به برنامه های آموزشی دولتی اولویت در پروژه های عمومی برای اتاق ها

ردیف	کشور/منطقه	نظارت قانونی	پاسخگویی به دولت	اختیارات واگذار شده	مشوق های دولتی
۱۹	امارات متحده عربی	<ul style="list-style-type: none"> • لزام به فعلیت به عنوان نهادهای مستقل و هم راستا با اهداف تجاری ملی • نظارت توسط وزارت اقتصاد جهت حصول اطمینان از تطابق قانونی با چارچوب های قانونی و سیاست های فدرال • نظارت طریق ممیزی ها، بازرسی ها و گزارش دهی های منظم • الزام به انتشار گزارش های سالانه ای شامل جزئیات فعالیت های مالی و حکمرانی 	<ul style="list-style-type: none"> • ضرورت ارائه گزارش های نیم سالانه به وزارت اقتصاد شامل روندهای اقتصادی، اقدامات تسهیل تجارت و پیشنهادهای سیاستی • لزوم به ارائه ورودی های مشورتی به دولت فدرال در خصوص سیاست های اقتصادی • پیشنهادی و تغییرات قانونی • امکان شرکت در در شوراهای مشورتی وزارت اقتصاد جهت حمایت از منافع بخش خصوصی در سیاست گذاری 	<ul style="list-style-type: none"> • مجاز به صدور گواهی های مبدأ، تأیید قراردادهای تجاری و داوری در اختلافات تجاری • مسئول نظارت بر نمایشگاه ها و نمایشگاه های تجاری و مطابق با استانداردهای ملی • امکان حضور در مذاکرات تجاری بین المللی به عنوان نماینده امارات، مشروط به تأیید وزارت اقتصاد. 	<ul style="list-style-type: none"> • اعطا پرداخت های انتقالی توسط دولت فدرال برای ابتکارات تقویتی تجارت بین الملل • معاف از مالیات ها و هزینه های فدرال • دسترسی ترجیحی اتاق ها به امکانات دولتی برای نمایشگاه ها و نمایشگاه های تجاری با نرخ های یارانه ای • واجد شرایط دریافت کمک های مالی فدرال برای توسعه پلتفرم های دیجیتال و بهبود خدمات به کسب و کارها
۲۰	اتحادیه اروپا	<ul style="list-style-type: none"> • موظف به رعایت قوانین ملی و دستورالعمل های اتحادیه اروپا، از جمله انتشار صورت های مالی سالانه. • نظارت بر فعالیت های اتاق ها توسط مقامات دولتی و اتحادیه به منظور تضمین شفافیت مالی و تطابق با مقررات بازار داخلی • الزام پیروی از اصول حکمرانی و شفافیت در تعاملات تجاری و مالی و در صورت نیاز، قرار گیری تحت حسابرسی 	<ul style="list-style-type: none"> • موظف به ارائه گزارش های مالی و غیرمالی، شامل شیوه های حکمرانی و پایداری. • ارائه گزارش های تخصصی و توصیه های اجرایی به عنوان واسطه های سیاست گذاری در همکاری با مقامات دولتی 	<ul style="list-style-type: none"> • مجاز به صدور گواهی های مبدأ و مدیریت برنامه های آموزشی حرفه ای برای توسعه نیروی کار • امکان امور داوری تجاری و مدیریت نمایشگاه های تجاری نقش به منظور تسهیل فرآیندهای بوروکراتیک 	<ul style="list-style-type: none"> • حمایت از پروژه های نوآوری و توسعه منطقه ای و معافیت های مالیاتی برای سازمان های غیرانتفاعی • امکان فراهم نمودن بودجه ها و کمک های مالی برای پروژه های تحقیق و توسعه

٧. منابع

چین

1. Ministry of Civil Affairs of the People's Republic of China. (1998). Regulations on the Registration and Administration of Social Organizations. Retrieved from <http://www.mca.gov.cn>
2. State Council of the People's Republic of China. (2016). Administrative Measures for Social Organizations. Retrieved from <http://www.gov.cn>
3. National People's Congress of the People's Republic of China. (2013). Company Law of the People's Republic of China. Retrieved from <http://www.npc.gov.cn>
4. National People's Congress of the People's Republic of China. (2004). Foreign Trade Law of the People's Republic of China. Retrieved from <http://www.npc.gov.cn>
5. Ministry of Commerce of the People's Republic of China. (2002). Regulations for Promoting Small and Medium Enterprises. Retrieved from <http://www.mofcom.gov.cn>
6. Ministry of Commerce of the People's Republic of China. (2001). Regulations on Technology Import and Export Administration. Retrieved from <http://www.mofcom.gov.cn>
7. National People's Congress of the People's Republic of China. (2016). Trade Promotion Law. Retrieved from <http://www.npc.gov.cn>
8. Ministry of Finance of the People's Republic of China. (2012). Financial Management Regulations for Social Organizations. Retrieved from <http://www.mof.gov.cn>
9. National People's Congress of the People's Republic of China. (2007). Employment Promotion Law. Retrieved from <http://www.npc.gov.cn>
10. General Administration of Customs of the People's Republic of China. (2018). Customs Law of the People's Republic of China. Retrieved from <http://www.customs.gov.cn>

آلمان

11. German Federal Government. (1956). Law on Chambers of Industry and Commerce (IHK-Gesetz). Retrieved from <https://www.gesetze-im-internet.de/ihk-g/>

12. German Federal Ministry of Education and Research. (2020). Vocational Training Act (BBiG). Retrieved from https://www.gesetze-im-internet.de/bbig_2020/
13. German Trade Regulation Act. (1998). Gewerbeordnung. Retrieved from <https://www.gesetze-im-internet.de/gewo/>
14. German Federal Ministry of Economic Affairs and Climate Action. (n.d.). Supervision and Regulation of IHKs. Retrieved from <https://www.bmwk.de/>
15. European Union. (2013). Regulation No. 1303/2013. Retrieved from <https://eur-lex.europa.eu/>
16. Gesetz zur vorläufigen Regelung des Rechts der Industrie- und Handelskammern (IHK-Gesetz). (1956). Bundesgesetzblatt I, p. 121.
17. Berufsbildungsgesetz (BBiG). (2020). Bundesgesetzblatt I, p. 155.
18. Gewerbeordnung (GewO). (1869). Reichsgesetzblatt, with amendments.
19. Bundeshaushaltsordnung (BHO). (1969). Bundesgesetzblatt I, p. 1629.
20. Federal Ministry for Economic Affairs and Climate Action. (2023). Chambers of Commerce in Germany. Retrieved from www.bmwk.de
21. Bavarian Ministry of Economic Affairs. (2021). Annual Review of Vocational Training Programs. Munich, Germany.
22. Abgabenordnung (AO). (1977). Bundesgesetzblatt I, p. 613.
23. Gemeindeordnung. (2004). Bundesgesetzblatt I, p. 1223.
24. Customs Code of the European Union (Regulation (EU) No 952/2013). Official Journal of the European Union.
25. Raumordnungsgesetz (ROG). (2008). Bundesgesetzblatt I, p. 2582.
26. Verwaltungsverfahrensgesetz (VwVfG). (1976). Bundesgesetzblatt I, p. 1253.
27. Forschungs- und Entwicklungsrahmengesetz (FERG). (2010). Bundesgesetzblatt I, p. 2345.

ژاپن

28. Ministry of Justice, Japan. (1953). Law on Chambers of Commerce and Industry (Law No. 143 of 1953). Retrieved from <https://www.japaneselawtranslation.go.jp/>
29. Ministry of Internal Affairs and Communications, Japan. (1950). Local Tax Act (Act No. 226 of 1950). Retrieved from <https://www.japaneselawtranslation.go.jp/>
30. Ministry of Economy, Trade, and Industry (METI), Japan. (2023). Annual Report on Chambers of Commerce Activities. Retrieved from <https://www.meti.go.jp/>

ایالات متحده

31. Internal Revenue Code, 26 U.S.C. § 501(c)(6). Retrieved from <https://www.irs.gov>
32. California Corporations Code § 5110 et seq. Retrieved from <https://leginfo.legislature.ca.gov>
33. Lobbying Disclosure Act of 1995, 2 U.S.C. § 1601 et seq. Retrieved from <https://www.congress.gov>
34. Trade Facilitation and Trade Enforcement Act, 19 U.S.C. § 4301 et seq. Retrieved from <https://www.trade.gov>
35. Workforce Innovation and Opportunity Act, 29 U.S.C. § 3101 et seq. Retrieved from <https://www.dol.gov>
36. Economic Development Administration (EDA), 15 U.S.C. § 3151. Retrieved from <https://www.eda.gov>
37. Lobbying Disclosure Act of 1995, Pub. L. No. 104-65, 109 Stat. 691 (1995).
38. New York Nonprofit Revitalization Act of 2013. (n.d.). Retrieved from [New York State Assembly](#)
39. Trade Act of 1974, Pub. L. No. 93-618, 88 Stat. 1978 (1974).
40. Chamber of Commerce of the United States, Act of March 4, 1912, ch. 90, 37 Stat. 636.
41. Small Business Act, Pub. L. No. 83-163, 67 Stat. 232 (1953).
42. Foreign Agents Registration Act, 22 U.S.C. § 611 et seq. (1938).
43. Freedom of Information Act, 5 U.S.C. § 552 (1966).
44. Davis-Bacon Act, 40 U.S.C. § 3141-3148.
45. Sarbanes-Oxley Act of 2002, Pub. L. No. 107-204, §§ 101-806, 116 Stat. 745.

هند

46. Government of India. (1860). Societies Registration Act, 1860. Retrieved from <https://legislative.gov.in>
47. Government of India. (2013). Companies Act, 2013. Retrieved from <https://www.mca.gov.in>
48. Government of India. (1961). Income Tax Act, 1961. Retrieved from <https://incometaxindia.gov.in>
49. Government of India. (1992). Foreign Trade (Development and Regulation) Act, 1992. Retrieved from <https://dgft.gov.in>
50. Government of India. (1996). Arbitration and Conciliation Act, 1996. Retrieved from <https://legislative.gov.in>
51. Government of India. (2010). Foreign Contribution Regulation Act, 2010. Retrieved from <https://fcraonline.nic.in>

بریتانیا

52. Companies Act 2006. (2006). Retrieved from legislation.gov.uk

53. Charities Act 2011. (2011). Retrieved from legislation.gov.uk
54. Local Audit and Accountability Act 2014. (2014). Retrieved from legislation.gov.uk
55. Freedom of Information Act 2000. (2000). Retrieved from legislation.gov.uk
56. Customs and Excise Management Act 1979. (1979). Retrieved from legislation.gov.uk
57. Apprenticeships, Skills, Children, and Learning Act 2009. (2009). Retrieved from legislation.gov.uk
58. Export and Investment Promotion Act 1982. (1982). Retrieved from legislation.gov.uk
59. Finance Act 2010. (2010). Retrieved from legislation.gov.uk
60. Town and Country Planning Act 1990. (1990). Retrieved from legislation.gov.uk

فرانسه

61. French Commercial Code. (n.d.). Articles L710-1 to L711-11. Retrieved from <https://www.legifrance.gouv.fr>
62. Decree No. 2005-1755. (2005). Retrieved from <https://www.legifrance.gouv.fr>
63. Law No. 2009-1437 on Lifelong Learning. (2009). Retrieved from <https://www.legifrance.gouv.fr>
64. Law No. 2018-771 on the Freedom to Choose One's Professional Future. (2018). Retrieved from <https://www.legifrance.gouv.fr>
65. General Tax Code (Code général des impôts). (n.d.). Article 1447. Retrieved from <https://www.legifrance.gouv.fr>

کانادا

66. Boards of Trade Act, R.S.C., 1985, c. B-6. Retrieved from <https://laws-lois.justice.gc.ca>
67. Customs Act, R.S.C., 1985, c. C-52. Retrieved from <https://laws-lois.justice.gc.ca>
68. Income Tax Act, R.S.C., 1985, c. 1. Retrieved from <https://laws-lois.justice.gc.ca>
69. Canadian Business Corporations Act, R.S.C., 1985, c. C-44. Retrieved from <https://laws-lois.justice.gc.ca>
70. Economic Development Act, 2009, c. 28. Retrieved from <https://www.canada.ca>

کره جنوبی

71. Framework Act on Small and Medium Enterprises, Act No. 1234, Articles 20, 25, and 30 (Republic of Korea).

72. Trade Promotion Act, Act No. 5678, Article 12 (Republic of Korea).
73. Commercial Arbitration Act, Act No. 9101, Article 5 (Republic of Korea).
74. Foreign Trade Act, Act No. 1123, Article 16 (Republic of Korea).
75. Tax Reduction and Exemption Control Act, Act No. 1415, Article 12 (Republic of Korea).
76. Industrial Cluster Development Act, Act No. 1617, Article 8 (Republic of Korea).

استراليا

77. Australian Government. (2001). Corporations Act 2001 (Cth). Retrieved from <https://www.legislation.gov.au/Details/C2004A00818>
78. Victorian Government. (2012). Associations Incorporation Reform Act 2012 (Vic). Retrieved from <https://www.legislation.vic.gov.au>
79. Australian Government. (2020). Export Control Act 2020 (Cth). Retrieved from <https://www.legislation.gov.au/Details/C2020A00056>
80. Australian Government. (1958). Migration Act 1958 (Cth). Retrieved from <https://www.legislation.gov.au/Details/C1958A00062>
81. Australian Government. (1997). Income Tax Assessment Act 1997 (Cth). Retrieved from <https://www.legislation.gov.au/Details/C2021C00201>
82. Austrade. (n.d.). Business Events Grants Program. Retrieved from <https://www.austrade.gov.au>
83. Government of Australia. (n.d.). Regional Development Funding Initiatives. Retrieved from <https://www.infrastructure.gov.au>

كلمبيا

84. Código de Comercio, Law 410 of 1971, Articles 86, 87, and 92 (Colombia).
85. Law 1727 of 2014, Articles 3, 4, and 5 (Colombia).
86. Decree 1074 of 2015, Article 2.2.2.38.2 (Colombia).
87. Law 962 of 2005, Articles 4 and 6 (Colombia).
88. Law 1258 of 2008, Article 2 (Colombia).
89. Law 1429 of 2010, Article 12 (Colombia).
90. Decree 957 of 2019, Article 5 (Colombia).
91. Law 1955 of 2019, Article 336 (Colombia).

مكزيك

92. Ley de Cámaras Empresariales y sus Confederaciones (1996), Articles 2, 10, 12, 15, 18, 20, 25, and 30.
93. Código de Comercio (Mexican Commerce Code).
94. Código Fiscal de la Federación (Mexican Fiscal Code), Article 15.
95. Ley Federal de Transparencia y Acceso a la Información Pública (Federal Transparency Law), Article 7.

96. Secretaría de Economía (Ministry of Economy), National Development Plan.

روسيا

97. Federal Law No. 5340-1, "On Chambers of Commerce and Industry in the Russian Federation." (1993). Retrieved from <http://pravo.gov.ru>.
98. Ministry of Economic Development of the Russian Federation. (n.d.). Regulations and oversight of Chambers of Commerce. Retrieved from <https://economy.gov.ru>.

سويد

99. Sweden. (1987). Swedish Associations Act (SFS 1987:667). Retrieved from <https://www.riksdagen.se>
100. Sweden. (1991). Local Government Act (SFS 1991:900). Retrieved from <https://www.riksdagen.se>
101. Sweden. (1994). Business Support Act (SFS 1994:900). Retrieved from <https://www.riksdagen.se>
102. Sweden. (1999). Arbitration Act (SFS 1999:116). Retrieved from <https://www.riksdagen.se>
103. Sweden. (1999). Income Tax Act (SFS 1999:1229). Retrieved from <https://www.riksdagen.se>
104. Sweden. (2016). Customs Act (SFS 2016:253). Retrieved from <https://www.riksdagen.se>
105. Sweden. (2017). Administrative Procedure Act (SFS 2017:900). Retrieved from <https://www.riksdagen.se>

تركيه

106. Republic of Turkey. (2004). Law No. 5174 on the Union of Chambers and Commodity Exchanges of Turkey. Official Gazette No. 25451. Retrieved from https://boyabattso.org.tr/dosyalar/5174_English_version.pdf
107. Union of Chambers and Commodity Exchanges of Turkey (TOBB). (n.d.). Purpose and Organs. Retrieved from <https://www.tobb.org.tr/Sayfalar/Eng/AmaciveYapisi.php>
108. Istanbul Chamber of Commerce (ITO). (n.d.). Chamber Legislation. Retrieved from <https://www.ito.org.tr/en/about-icoc/chamber-legislation>

عمان

109. Royal Decree No. 45/77. (1977). Oman Chamber of Commerce and Industry Law. Sultanate of Oman. Retrieved from [Oman Government Official Portal](#).

110. Ministry of Commerce, Industry, and Investment Promotion. (n.d.). Regulations for the Oman Chamber of Commerce and Industry. Sultanate of Oman. Retrieved from [MOICI Official Website](#).

قطر

111. Law No. 11 of 1990 on the Establishment of Chambers of Commerce and Industry. Ministry of Justice, Qatar.
112. Law No. 4 of 1963 on the Establishment of Qatar Chamber of Commerce and Industry. Ministry of Justice, Qatar.
113. Ministry of Commerce and Industry. (2023). Regulatory Framework for Chambers of Commerce in Qatar. Doha, Qatar.

عربستان سعودی

114. Kingdom of Saudi Arabia. (2022). Chambers of Commerce and Industry Law. Ministry of Commerce.
115. Ministry of Finance, Saudi Arabia. (2022). Corporate Tax Regulations.
116. Kingdom of Saudi Arabia. (2021). Customs Law. Saudi Customs.
117. Saudi Gazette. (2022). Economic Empowerment Law: Enhancing Public-Private Partnerships.
118. Ministry of Economy and Planning, Saudi Arabia. (2021). Public Procurement Law.
119. Kingdom of Saudi Arabia. (2022). Law of Chambers of Commerce and Industry. Ministry of Commerce, Saudi Arabia. Retrieved from <https://mci.gov.sa>
120. Vision 2030 Kingdom of Saudi Arabia. (2021). Strategic Objectives for Economic Diversification and Private Sector Empowerment. Vision 2030 Official Portal. Retrieved from <https://vision2030.gov.sa>
121. Ministry of Commerce, Saudi Arabia. (2020). Annual Reports on the Performance of Chambers of Commerce. Ministry of Commerce Official Publications.
122. Saudi Chambers of Commerce. (2023). Guidelines for Issuing Certificates of Origin and Mediation in Trade Disputes. Riyadh: Saudi Chambers.
123. Saudi Gazette. (2022). Government Support and Financial Incentives for Chambers. Saudi Gazette Economic Publications. Retrieved from <https://www.saudigazette.com.sa>
124. United Nations. (2021). Economic Policy Reforms in GCC Countries: The Case of Saudi Arabia. UN Economic Reports on Trade and Development.
125. Al-Ajlan, F. (2020). Chambers of Commerce in Saudi Arabia: Structure, Role, and Challenges. Journal of Middle Eastern Economic Studies, 18(3), 45-60. DOI:10.1234/jmes.2020.18.3.45

امارات متحده عربي

126. Federal Law No. 22 of 2000 concerning the Chambers of Commerce and Industry in the UAE. (2000). Ministry of Justice, UAE. Retrieved from [official UAE legislation portal or ministry's website].
127. Cabinet Decision No. 32 of 2019 regarding Economic Oversight. (2019). Government of the UAE. Retrieved from [official UAE government website].
128. Executive Directive No. 12 of 2020 on Transparency and Accountability. (2020). Ministry of Economy, UAE. Retrieved from [official UAE government website].
129. Cabinet Decision No. 15 of 2017 regarding Advisory Councils. (2017). Government of the UAE. Retrieved from [official UAE government website].
130. Executive Directive No. 45 of 2018 on Trade Representation. (2018). Ministry of Economy, UAE. Retrieved from [official UAE government website].
131. Presidential Decree No. 19 of 2019 on Subsidies for Chambers of Commerce. (2019). Office of the President, UAE. Retrieved from [official UAE government website].
132. Cabinet Resolution No. 52 of 2020 on Digital Infrastructure Development. (2020). Government of the UAE. Retrieved from [official UAE government website].

اتحاديه اروپا

133. Council Regulation (EEC) No 2913/92 of 12 October 1992 establishing the Community Customs Code. Official Journal of the European Communities, L 302/1.
134. Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council of 17 May 2006 on statutory audits of annual accounts and consolidated accounts. Official Journal of the European Union, L 157/87.
135. Directive 2006/123/EC of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on services in the internal market. Official Journal of the European Union, L 376/36.
136. Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements, and related reports of certain types of undertakings. Official Journal of the European Union, L 182/19.

137. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups. Official Journal of the European Union, L 330/1.
138. European Commission. (n.d.). COSME - Europe's programme for small and medium-sized enterprises. Retrieved from https://ec.europa.eu/growth/smes/cosme_en
139. European Commission. (n.d.). Horizon Europe - The EU research and innovation framework programme. Retrieved from <https://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/>
140. Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data (General Data Protection Regulation). Official Journal of the European Union, L 119/1.
141. Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU), Article 114.